

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

660

Title: *Vishv Dipika*
on Vishva Vandevara

660

660

निवाहदीपिका on विवाहसंशयन

: Vivāha - Deepika on	: Title
: : Shri Ganesha son of	: Author
: : Kesharācharya	: Editor
: : Sam. 1679	: Year, Vols.
: :	: Publisher
660 : : X: Vraṇḍānaṇa.	: Remarks

[illegible]

दमीनामीमन्त्रननीतस्याः ईशः पतिः अखिलदानवारिसततप्रसिन्धुसदाहोहिः अखिलानिअ
नेकातिचतानिदानानिचातेषांवारिउदकंतेनसततंअनवरतंप्रसिन्धुप्रकर्षेणचाईसदा
क्षितिर्गृहक्षमियस्यासौतद्याद्योषधस्तमलः द्योषेणअध्ययनादिद्योषश्रवणेनधस्तम
लःपापंयेनसतवाजनानामितिशेषः उरुक्षपासिंधुः ऊरुः दधुः यालपातस्याः सिंधुः त
पासागरः॥अधसमुद्रक्षेपपक्षेकचंरूतः सिंधुः तीर्थानामधिपः तीर्थराजः ऊरुक्षितपदः ऊ
रुवः पूर्वनाः मेनाकादयः तैः श्रितं आश्रितं पदं स्थानं यस्यासौतद्यापदेववस्थितित्राणस्था
नलक्ष्मप्रियसुधितनिधानात्वाअसंत्यक्तवेलास्थितिः वेलासमुद्रतीरंतस्याः स्थिति
र्मयादा॥असंत्यक्तवेलास्थितिर्येनसतवायदित्यवयंयत्तयदाकालेवर्यासकलः
परिमर्णकालोविजाधिपश्चइस्तस्यसमीक्षासमुदयः तनआमाप्राप्ताऊरुः अधि
कतगमुतूर्ह्याथनसतवातदाशूरत्तजलशूरत्तस्पात्वाचंद्रोदयहिसमुद्रस्यज
लक्षः तत्रापिपुनर्णचंद्रोदयेअधिकशूरइतिज्ञावः लक्ष्मीशः लक्ष्माः ईशः पिता॥अखि
लदानवारिसततप्रसिन्धुसदाक्षितिः अखिलाः दानवारयोविष्णवादिदेवाः तैः सततं

प्रस्नि धाशोतमानासदाक्षितिः स्नानचरुनिर्यस्यासौतथा॥ यश्चोनेदि आदिदेवानि
 वसंतोत्यर्धः घोषधस्तमलः घोषेणगर्जनेनधस्तः मलः पातकयेनभतवा॥ १॥
 फलं जन्मयेवमंतिमहोदधौ॥ अहम्यहनिघोषेणब्रह्मदत्ताविलीयत॥ २॥
 ॥ अत्रविष्णुपक्षेकेशवोनारायणो जयतिरुज्ज्वलवाचुनादीनास्तानोपदेष्टातीर्थानां
 धिपः गंगादीनां तत्तादजन्मत्वात्सुक्तेष्वितपदः ऊर्जतधरणीधरः शेषः तत्रश्रितपदेय
 स्यतथाशेषादीत्यर्धः अस्त्यक्तवेलास्थितिर्विश्रुतियेनातौतथा॥ यत्सुक्तेकल
 विजाधिपः पीक्षासोरुमुत्तरस्तदास्मात्पर्याताशोयार्तिकलायेनयः पर्याप्तकलः
 विजाः पक्षिः॥ तदधिपोरुज्ज्वलः॥ यत्पर्याप्तकलस्यासौविजाधिपश्च॥ तस्यसमीक्षासर
 र्जनं॥ तथाआज्ञाउरुः मस्वीमुखहर्षः तस्याः पूरः तंविजर्तिइतितथा॥ लक्ष्मिजिः लक्ष्मीप
 तिः अखिलदानवारिसततप्रसिद्धासदाक्षितिः दानवारिदितिनामदुर्जलेतेनसततं
 स्निग्धाआर्द्रताअखिलासमया॥ दानवारिसततप्रसिद्धासदाक्षितिर्गृह्णीतुर्नि
 र्यस्यासौतथा॥ अश्वत्थमावतारादोयस्यदृष्टंगण॥ कृमिरेवंविधेनिप्रतिष्ठाघोषधस्तन

२

लः घोषाणां व्रजस्थितिगोपादीनां धस्तमलोयेनासौतथा॥ अश्वत्थमावतारेप्रसिद्धमिदं॥ उरुहपाणि
 धुः महासत्वगुणदात्रा॥ ॥ अथसूर्यपक्षकेशवः सूर्यः केशारश्मयः जरास्ताः केशाः यस्यासौ
 केशवः केशाद्योन्पतरस्यामितिप्रशंसायांभनुबाधिवः कर्षस्तः केशवः गुरुः रोमकनयापु
 तदीनां ज्योतिः शास्त्रादितानोपादष्टा॥ अतएवतीर्थानामधिपः तीर्थानां ज्योतिः शास्त्रादीनां
 अधिपः इवर्तकः तीर्थशास्त्राधरक्षेत्रेष्ठित्यनिधानात्॥ ऊर्जतधितपदः ऊर्जतधरदयापुलत
 त्रश्रितपदेयस्यतथा॥ उदयशिखरिशृंगस्वर्णसीहासनसंघट्टफलकः अस्त्यक्तवेलास्थि
 तिविलोकानः तस्यस्थितिः वसरदिनादिनियमः अस्त्यक्तवेलास्थितिर्यनासौतथा॥ य
 त्पर्याप्तकलः विजाधिपसमीक्षाकर्त्री॥ आसोरुमुत्तरस्तस्यात्पर्याप्तकलः पर्याप्तकलः प्राप्ताः
 कलाः येनासौयत्पर्याप्तकलः सचासौविजाधिपश्च॥ तस्यसमीक्षासंदर्शनेचंद्रस्यदिप
 तिदिनंकला॥ इतिः क्षयश्च॥ सूर्यकिरणसंमग्नवशादितिग्रहगणितवासनाप्रसिद्धास्मा
 ॥ तदृशेनलालनाः तेषां उरुमुत्तरः महाहर्षचरः॥ तंविजर्तिइत्तमितितथा॥ लक्ष्मीशः ल
 क्ष्मीदीपयः तामोईशः अखिलतेजसाधाराः अखिलदानवारिसततप्रसिद्धासदाक्षिति
 : अखिलाश्चेतदानवारयश्चइवादिददाः तेः सततंप्रसिद्धाशोतमानासदाक्षितिः स्नान

स्तनिर्यस्यासौ सतथा। इति देवेः सेवित इति तात्पर्यार्थः घोषधस्तमलः घोषेण न मगनेन ध
 स्तः मलो येनासौ तदा उरुपासिधुः महाजपासागरः स्तवजे गमजगत इति विशेषः आदि
 त्याज्यते वृष्टिर्वाहरं ततः प्रजाः इत्यादि केः इत्यस्य मनुदितस्तोकस्यार्थः ॥४॥ अथ प्रकृतं ॥ ब
 ध्नातिस्म विवाहं सर्वकपदं देवावतं केशवदित्योय कुटिलो कियुति बज्रसंघर्षे गृहे पादिले ला
 गम्य नत्वा सुखे फलान्तरं उवाच मन्त्रविद्वि विविशे महिता माह्व मरुतुदुः ॥५॥ ना
 नादजाः पण्डितैः विनीतकारिः श्रीकेशवोऽस्य तनयः कुरुते गणेशः पीकं प्रसाधत मरुपिह
 गंदिवाहा हंदावनस्य कपीडनदीपिकाख्या ॥६॥ अथाख्यामने पण्डितं उवाच ये के चो वा वचा इह मति
 मेव सुखं सदा विविशे पत्तने पि ॥७॥ अथागौ गृहलाघवाभ्यकरणं विष्णो विविदिष्टं ॥
 के आह विविशे वा न विदयाली वावती वा न तं न प्रते ममुह्यते न व विवदिष्टं विविदिष्टं ॥
 तस्मात्तु गलतिर्न याद्यध्वत्तायेन ह सतीपिका ॥८॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ अथ श्रुत्वा देवस्य
 दीनं जातिमंडलं तव ज्ञानमाचारं प्रिये ज्योतिर्विकुलावतं सोऽनेककलापनवाः श्रीदे
 वः उवाच ॥ अथ श्रीकेशवार्कः कुरुते केशवदित्योय कुटिलो कियुति बज्रसंघर्षे गृहे पादिले ला
 चना सप्तती वक्ष्ये विदुः सा उवाच ॥ इति पदसंहिता स्कंधे केशवस्य विवाहपटलं दिकं ॥

नूनं नारायणं तदुचितं त्वत्प्रवृत्तिरिति नारायणं प्रथमाश्रयं समाधेयं प्रियं धेयं तस्मिन् यथा धीरा
 ष्टाचारपरिपालनेन शिष्यशिष्यार्धं व आशीर्लक्षं मंगलमाचरन् श्रीलक्ष्मीनारायणयोर्द्वि
 शतं प्रथमं निवेशं बसंततिलकवृत्तेन वर्णयति ॥ श्रीशार्ङ्गः ॥ एतः सृज्यते नवमं निवेशः
 केशव्यं चलवलनयनां चलश्रीः यत्रांचलयधनमंगलमाचराष्टंगारहारमणिको
 सुत्तरस्मिन् युक्तः ॥ अथ ते विश्वमेतं सा श्रीः शार्ङ्गः मस्यास्तीति शार्ङ्गः तस्यालक्ष्मीनारायणयो
 सः नवमं निवेशः नवमं मः संनिवेशस्तु संस्थायां प्रवेशमंगलमपि चेत्यनिधानादावः युष्म
 कं केशव्यं केशनां सृज्यते उवाच तिल्याशीः नवमं निवेशजातिं विविशे घाटोरेणाह चल
 वलंति वलते तिल्यालोः वलते स्तौ वलंते स्तौ नारायणमनंचलनं तस्मात्परावर्तनं वलनं च
 लोचवलोचं चलवलंते नयनां चलाः प्राताः नयनां चलाः चलवतं नयनां चलाः तेषां श्रीशो
 चलाः प्राताः नयनां चलाः चलवतं श्वेतं नयनां चलाश्च चलवलनं नयनां चलाः तेषां श्रीशो
 चायस्मिन् नवमं निवेशं सतथा समासां तविधेरनित्यत्वात् कप्रत्ययाचीवः या नुराग
 परस्परालोकने नयनां चलोचं चलोचं वलंते चेति जातिः लज्जा कुलतया नयनां च
 लाभ्यामेवावलोकनं युक्तं एकः यत्र संनिवेशः शृंगारहारमणिको सुत्तरस्मिन् युक्तः ॥

[illegible]

श्रीहृदिकं तत्तवाग्रयेपि मुरसेन सुषेणादयः वृंदावने नामवनं यमुनातीरे बसि दंष्ट्रहाविका
ना वंदविवाद वृंदांतत्र अवतीति विवाद वृंदावने। अत्र हि सम्प्रकृतं सदस्यफल निरूपणे न अमम
धपरित्यागात्। अत्यमाय विवाद करणेन पुत्राद्युत्तिष्ठ दिक्षार विवादवन त्वं युक्तसाग्रं स्यात् कथं
चूते विवाद वृंदावने स्फारतस्फुरत्य रिमलाद्य फलस्फारंतिता निस्फारंति। तानि स्फारंति विस्फ
तानि स्फुरस्फुरौ। स्फुरंति तानि स्फुरंति विक समानानि परिगतौ। मलः परिमलः दोषः नावः
ऊगति प्रादश्चित्तत्वरूपः तेन आद्या निपरिमलाद्यानि। स्फारंति स्फुरंति परिमलाद्यानि
फलनिबद्ध फलादीनियस्मिन् तच्च वा। उन्नः कीदृशी विचार रम्पो। नानाविध मुनिवाक्का
ना सर्वपक्ष सिद्धांतरूप सारासार विचारण रम्भ किं तत्त्वा गर्गादिगीर्णः सारं संवर्णः। गर्गादि
त्यायवनमितफलस्यादीना सुफलक्षणं। तेषामप्यत्र मनोपन्यासदर्शनात्। गर्गादीनां गिरः
वृत्तनो निःतस्यः एकदशीयादिवाकोपरित्यागेन बहुमतस्थीकारात् सकं सारं संवर्णमल
यित्वा न केवलं स्वमतमेव सारं संवर्णितं किं तु वराहमिहारादिमता लुसारं आदिशेद्ग
लछत्र श्रीपतिश्रीधरादीनां ग्रहणावराहमिहारादीनां मतमनुसरतीति तथा। गर्गादिवाक्का
नां सारासार पर्यालोचनाया वराहादिमता लुसारं विचार्य विरचयामीत्यर्थः अत्रत्यानां

[illegible][illegible]

यो ज्योतिषं वेत्ति नरः सा माप्युद्धर्मार्धमो दानुलनते यशश्चेति गगोपि प्रवृत्तः चार्धतये
 तत्तु श्रुतं जाना नियो विजः अथ कस्य ज्योतिषं जितं पक्षि पावन इति अथ संनयक पदे
 ग्रहणे न अतस्मात् सास्त्रपरिज्ञानात् यदा सास्त्रं विवाहादि फलदेशं कुर्यात् किं इत्युक्तं तत्र
 स्त्रीनिगम्यते यत उक्तं तन्निव अविदित्वा च यः शास्त्रं देवरात्वं प्रपद्यता स पक्षि रूपक
 पापो ज्ञेयो न ह्यत्र सूचकः न ह्यत्र सूचको द्विष्टमुपवासं करोति यः स ब्रह्म तद्वत्ता मित्रता
 ईश्वरविदं वानतिरुद्धे विदं विना न ह्यत्र सूचकेन अतश्च अथ वा शास्त्रमादेशक एव न ह्य
 त्रसूचकः न ह्यत्र शास्त्रपरिज्ञाता देवज्ञत्वं कथं प्रपद्यत इत उक्तत्वा न सर्वार्जित संदम्यक
 र्मा विपाको देवमित्क अतस्तज्ज्ञानानीति देवज्ञः तस्य लावा देवज्ञत्वं वृहस्पतिरपि दि
 वज्ञेः शास्त्रतत्त्वज्ञेर्दुष्टस्योत्तिष्ठेति यदि मनुक्तं तः समन्वेष्टानाम्ये न ह्यत्र सूचकेन
 ति अत एव कश्चपेन विदपारगमाहित्यनिव न ह्यत्र सूचकस्य आदेशो गत्यत्वं स्मर्य
 ता अरिर्विशंभरं ताचम्ये गेन ह्यत्र सूचकः काणः कुंठश्च मंदश्च स्त्रित्री मूर्खः मुरतवा
 न्मर्वश्चाह नित्याक्रममिश्रितदेवपारगोरिति दायापि स्मर्यते प्रायेश्चिन्तं चि
 किं सां च ज्योतिषं धर्मनिर्णयं विना शास्त्रं एवो ब्रूयात्तमा ऊर्ध्वं ह्यघातकमिति अ

तो नमस्कृतास्त्रवेदनादयथाशास्त्रं फलदेशको नक्षत्रमूचकां न उशास्त्रकदेशवेति
तिमिदं श्रुतं बोक्तुं गगनादिभिः वनेन माश्रिता येपि निर्ममो निःपरिग्रहाः श्रयितपार
हस्यंति। योतिषांगतिको विदं। मुक्तं तैतिथिनक्षत्रमृतवश्यायनेतवा। सर्वाण्यवा कु
ला विस्फूर्णं स्यात्सावशरोयदि। नासां वसरिके देशवस्तुमं नूतिमिच्छता। चन्द्रनू
तोरियवैषपापतत्र न विद्यत इति। दि॥ मुक्तावल्पादिष्वपि। देशविनक्षतपापहृषि
ति संतावित्वा विदि न जनितमंदं संतवेत्तानि हंति। करणलग्नावताचिकरात्रोत्पा
पं जनयति खलु पापं च कनक्षत्रमूचीति। एकः केवलः नक्षत्रमूची नक्षत्रमूचकः श्र
तोत्पशास्त्रस्यैकदेशाध्ययनपि त्रिवर्लिकस्त्रिधाधिकारस्तीति सिद्धं तत्रापि श्रा
र्षवाक्यानां पापमात्रेणापि फलमस्ति स्मृत्त्या विद्यत इति। अथ विवाहादि सर्व
कार्यशुभारदादिभिः प्रथममुद्दिष्टत्वात् संग्रहाद् प्राधान्यं तत्रापि प्राधान्यं नक्ष
त्रशुद्धेः तत्रावाहः सावाशुद्धादयमप्यशुद्धं नक्षत्रादिहीनं प्रवदंति सतः तस्मादि
शापणशुद्धिमादौ विचार्य कार्यं शुभमाहुराचार्य इति। अथ तैव प्रथमतमनिधु
येत। साहचर्यनक्षत्राणां अवशतः प्रथमं शुभं नक्षत्राण्येककाले तत्रांगेन शुभं नक्षत्रं

5

9
7
72
11

तां प्रविष्टुं कुरुष्व कोरेपि कुरुष्व कारः प्रयत्नः प्रविष्टुं कुरुष्व कारः साविदेव मेव न प्रविष्टुं
 द। तत्रोदयवर्तिता रश्मिः प्रविष्टुं कुरुष्व कारः साविदेव मेव न प्रविष्टुं
 रा नंतरं महां फलोदयः प्रविष्टुं कुरुष्व कारः साविदेव मेव न प्रविष्टुं
 विदः कर्मोदयमिति प्रचक्षते। उद्यमनंतरं तु पार्जितं तदा वाचितं फलं शिखरी
 केवलमिति तस्मात्प्रयत्नात् साविदेव नो मतीत्यातो विवादादि शुभकालादिलक्षणं
 याल्ना विधातव्यः तं धावनारदः सर्वांशमणिमस्तेयं गृह्यते ॥ तस्मात् वि
 योषायां शीलवत्तां स्थितं ततः तस्यासंख्येयतां शिखरी तुल्यं प्रयत्नः सव्युपलभ्यते
 येवीक्ष्यतस्तु दिग्प्रवक्षते इति अतो दिव्यं च त्वारन्यतरेण प्रयत्नं विनोदयतीत्य
 नदृष्टं माहृत्या संवक्ष्यः यथा ह्येके तत्रैकं तत्रैकं न गतिरिवेति तच्चैव कुरुष्व कारः
 विना देवं न सिध्यतीति अतएव प्रयत्नकारोपवक्ष्यति सा कर्मबीजं सलिलामिलोधीनं
 स्कारं कर्मविधायमानं। शोषाय पाषाणं च तस्मात् सदा सदा चारवतान् नृणां इति
 यथा कर्म तस्य शोषाय पाषाणं च अधुना विधीयमानं कर्म च तत्किं सवत्सबीजं सलिल
 तानलो वृक्षे मृदा स्वतः यथा मधी जडुने सलिलादि संस्कारैः संस्कृतं नृदेति वर्तते

८

इतरा कृती एष हि केन सस्य चैतद्वर्तते अथ वा दीयत इत्युच्यते ॥ तस्मात् कुरुष्व कारः
 स्वनिहित विवादादि शुभकालं गृह्यते ॥ तस्मात् कुरुष्व कारः साविदेव मेव न प्रविष्टुं
 कारि यवाहुर्जानां धात्वपणेन अतएवोक्तं श्रीपतिना अकालं चर्या मृतयो रसाहं
 स इत्याने गजवाजिवाहना गृहे परेषां गमनं यवर्जं यस्मिन् देवराजा विषमस्थिति विहितं
 न संतराजोपिनैतदेव मिदं येन देहिनां पूर्वकर्म विहितं कृतोपि हि देशकालवशात्
 विपक्ष्यति। युज्यते व्ययद्विंशकं उत दिति एतदेव देवशमो एव शेषं स्पष्टं अतश्च उच्यते
 दिव फले विवादादि स मया वा शिष्यं पयाचनं निवर्त्यत एव। सवाह्य एव संप्रवक्ष्य विष
 कं टकादिकं यना देव शरणापि मां भवः। पूरतस्तु अतिपि कुरुष्व कारः ॥ कुरुष्व कारः
 लोधिकं पौकषेण हृदये स्थितो गतिं प्राप्नुवति पुरुषः शुभं धर्मं याति दिव शरणा लयं यथा
 पादपाज्वलति दावपावके इति अतः शक्तिं न गोचरादिनां आदितं अथ सो देव फलं उ
 सेन प्रयत्नेन संतो वंचयते ॥ वचयति नियतं
 समुद्यतां पौकषेण पुष्पमासु मेधप्रः संश्रयति पुनरात्मना हितमिति। तद्देव फलं
 स्वदे समुद्यतं दाकनेन निकृष्य पुरुषः पौकषेण वचयंतीत्यन्वयः अथानंतरं ॥ व

[illegible]

ति। प्रशिक्षितमूलपादपवत्। तदा च जातकोये धर्मकर्मनिरता इत्यादि प्रयत्नात्तावेव विपश्यत
एव। तदा च तत्रैवेनापि सायुज्यद्वारा रादेव ब्राह्मणनिदकाः। अप्यस्य जिनस्तथा मकालम
रणं क्रवमिति। अत एव चिकित्साशास्त्रेऽपि। सर्वजन्मक्षतं पापं व्याधिरूपेण बाध्यते इति। स
र्वव्याधीनां साधारणेन कर्मजात्वपि साध्यमाध्यत्वेनाहं विध्यमस्तत्रापि ह्यस्वापायः सु
खोपायादिविद्यः साध्य उच्यते॥ असाध्यो द्विविधो स यो यश्चाप्रतिक्रियः साध्याप्यत
मायां तायाप्याश्चासाध्यतां तदा घृति प्राणनासाध्यास्तु न राणा मक्रियावः। अतः शुभ
कालबलेन सर्वकामीपार्जितमशुभमपि निवर्त्यत इति सर्वमनयः। आतानक्षत्रादीनां का
लावयवत्वात् सर्वकर्मशुभाशुभफलदीप्तत्वमस्तीति सिद्धं॥ अथ पूर्वकालुनीपुण्या
केऽश्विउक्ते। तन्मव निरासार्धमाह॥ प्राचेतसः प्राऊअ संतगर्हं जीतात इडा नमु खं
सिषावाधुष्यमुपुष्यसतिकाममेव प्रजापतेरापसशापमस्मिन्निति॥ ४६॥ न ज्ञेयं
वज्राग्निश्रणात्मिकोपजातिकेयं प्रक्षयं चेतायस्यासौ प्रचेताः तस्यापत्यं प्रचेतसोऽमु
नि विशेषः सः न गर्हं शर्वा फाल्गुनी नक्षत्रं शवं शुभं अस्मिन् विवाह्यत्वात्॥ तस्मिन्
क्षेत्रे तुदापरिणीतासीतामुखं न सिषावनसेवितवती॥ वनवासादौ हरणादिवं सुख

मेव प्रापात्रतो गर्गशोनक नारदादिति नैकामिति लब्धत्वा तन्नादरणीयमिति तावः न उ विवा
 दस्तगर्हनिधायकस्य मुनिवचनस्य कषमयं प्रत्यक्षबाधः उच्यते तत्पक्षे ताविवाहात् प्रा
 क्तयुगविवाहविषयत्वादित्यो जनीयं पुष्पसुत्रादिका मंत्रप्रतिमदनं पुष्पतिवर्धयति।
 एवंकारणादस्मिन् विवाहविषयस्य पुष्पः प्रजापतेर्ब्रह्मणः सकाशात् तत्रा पञ्चाङ्गात्
 वान् उल्लानिका र्याणीति पुष्पः कृत्वा तानि धपातः। ब्रह्मणः किल विवाहः पुष्पः अनतरं
 नुविवाहहोममनस्य पार्वतीसौदर्यदर्शनात् प्रचलितचेतसा ब्रह्मणः परिहितवस्त्रात् तस्मिन्
 तवीर्यस्य हस्तद्वयेन परा मृष्टस्य तं उमध्यस्थितकणमहस्रस्य निष्पन्नं गुह्यप्रमाणाः
 पाष्टमहस्रमितावालखिल्यानाममुन त्याज्यं नृति। ब्रह्मपुराणे प्रसिद्धं ताता तुतासा ब्र
 ह्माजातदृष्ट्या सम्यगवलोक्य पुष्पस्तविवाहनिमित्तमिदमिति कामाद्रिकरूपं विज्ञत
 मिति निश्चित्य विवाहविषये पुष्पं शमवानिति तत्त्वागर्गदितिः स निषिद्ध इति तावः
 तस्माच्च शोनकः अथ च उक्ता कन्यायुक्तकलविद्विषिणी जवति पुष्पं पलापति सं
 त्कृता विधव्यं वासमाज्ञातीति। अन्यपि ग्रहेण विद्विष्यता त्विती पीत्यादि। अथ विवा
 दप्रावृट् कालादिकं किंश्चि उक्तं तन्म तेनिरस्यति। प्रावृट् वसेता र्जमहः कस्यहः परेरु

१०

दाहारिनहारितन्म तं रेवेर वीसारिण मुत्तरायणं। पुरंध्रिपालिगृहाण परायणं मिति। ॥ ५ ॥
 इन्द्रवंशावंशस्वमिश्रणमिको पजातिका। प्रावृट् वर्षाः। वसेतः प्रसिद्धः उर्जः कार्तिकः।
 दाः मार्गशीर्षः। तदुक्तं कस्यहः परिरत्येः वास्प पराशरादितिः उदाहारि उदाहृतः तन्म तं
 रिमनोहारिनचा विवर्धः। तत्र हे उमाहरवेरिति। यतः राविरुत्तरायणं मकरादिषट्कं अवि
 सारिणं मीनरहितं। मीनाविसारिणोऽज इत्यतिधानात्। पुरंध्रीणां स्त्रीणां पालियहणे
 परायणं मृतिश्रेष्ठं। अमीनोत्तरायणस्य गर्गदिबद्धममंतत्वात् तदक्षयं नोतः पातिनां
 प्रावृट् आदीनां ग्रहणं सकादशीयमाता नादरणीयमिति तावः तस्माच्च ज्योतिः सारे वास्या
 चर्षमनूनमिच्छति तस्मादेस्यायनं चात्र रेस्त्रीनामानमृत्तं विहाय मुनत्या मां उव्यवा
 प्याजगुः चित्रा प्राक्य पराशरः परिलय पोषं च दातीत्यदंत्वा पादादिच च दृश्येन शुचं
 के श्रित्यदिष्टं बुधैरिति। स्त्रीनामा रुतः प्रावृट् शरच्च। शोनक सुवर्णविशेषेण शुद्ध
 विशेषमाह। पारणयकालाः शुचदः शरदिवसेति च विप्राणां राजन्ये विद्याया रपि शु
 चदो ग्रीष्मः समुद्दिष्टः धनसमयश्च प्राणं शशिरचान्यत्र संकरजवानामिति नारदसु
 त्रप्रबुद्धो हर्षकिंसायावत्तावन्मंगलमिति। शुक्लिकादरफरकार्तिकं मार्गशीर्षं च

विधत्तेऽस्य पिनाषाठ। प्रवृत्तिविवाहच उष्टय विवाह इत्यादिना तो विदधे तो शो निवस्तु
 मो निषेधयति। कलवाविका त्ति क मा सि। सौम्य परचे शमरता कलह पराडुः स्व संतप्त।
 ति शार्ङ्ग धरा दिलिखु तौ मध्यमा बुक्तौ। एवं सति दशाचार तो त्रय्य वस्त्रा जेया दे शो देशया
 स्थितिः। सेवका यीति वरा हो क्तवान् दाष्टिणा त्पा हि मार्ग शर्षि विवाहं कुर्वति। केचिज्जु
 र्जरोः का x ता मित्यादिना अचिकि सित व्या धे दृढं कर्म मूलत्व मन्पे पा म दृढ कर्म मूलत्व
 निश्चीयत। अतो देव स्य दश द्वि विध मस्ति। अतः शो न का दिवा क्पानां पूर्व पक्षर चि
 ता नामय मर्धः। एन विति। येन पुरा षण्य त्प्राप्तं अवश्यं जो क्त यं दृढ कर्म पा र्जित
 मिति यावत्। तत्र दृढ स्यति र कि अन्त्य धा कर्तुं न शक्तः अर्धा दन्मदा अदृढ कर्म पा र्जि
 त मन्त्य धा कर्तुं शक्त इत्यर्थः। वरण प्रदानेति। तद्विज्ञानोपाय मिति। अत्रायं जावः यस्य
 परिणय नादिकाले उष्ट दृढ स्यति चंदादि दृष्ट सति। तद्विवाक स्य ता दशम शुच फ
 ल मिति जातं। उक्तं च विवाह पदले त त निव एवं बुद्धा मति मान् न विष्णु फल मा दिशे
 त्तमुच्चाहे इति। अतो बोधायना दि विहित न त छा त्पा दि दान रूप धर्मेण प्रयत्नात्मेकेन
 तन्निवर्त्यता। धर्मेण प्रमपनुदतीति श्रुतिः। शुतकालेन उष्ट्र शुतदेव फलं निवर्त्य

११

तो शुलं उवर्धता अतः स्वतो वेव ते नो क्तं। सुपरीक्षितं विलग्नं धर्मी धर्मुखाय तवति दंपत्यो। तदि
 परांतं निमिषाद नागता ती त कालेन। अपरीक्षितं विलग्नं न हि देयं पंडित नो देव विदा। अथ
 शो बुनिधौ मज्जाति शास्त्र मविज्ञाय यो दद्यादिति दृढ स्यति र पी दनाह। स्वजावादवकालो
 यं शुजा शुच स मन्वितः अनादि निधनः सर्वान निदान निर्गुणः तस्मा न्निर्देश कालार्ध मु
 क्त र्त्त मधिगच्छ तो कालः शुजा गुणैर्युक्ता बल क्षिः शुचः प्रदः दोषैर्युक्ता पिचा प्राणे बल क्षि
 र्मेत्ययं द्यारि x पां मुं १० मुं पक्षि ली ह्वी इं उली द्वा वि॥ त्रिके पीत्पादि॥ अतो ग्रंथ कृता स्वदे
 शाति प्रायणे द मुक्त मिति सर्व मनवद्यं॥ अधन दक्षदा पा निव द्नु। र्वधा दोष स्य मस्य दो
 षांतः पा तिलेन प्राधान्या त्तमुपजातिका द्यन तावदाह॥ याम्पा त्तराः प्रागपराश्च पंच।
 द्वा द्वचरे स्वर चये दिदिच्छु विदिग्धि तीया र्ग लिता श्रितारः सदा जिजित त्र सवक्ष वर्गः॥ द्वा
 याम्पा त्तराः प्रागपराश्च पंच रेखाः रचायत्ता विदिच्छु कोले शुद्धा चरे रेवर चायत्ता इदं पंच
 शलाका र्वचक्रं। तत्र चक्र सदा जिजित विदिग्धि तीया र्ग लिता श्रितारः सवर्गः सवर्गः
 । अजिजिता सवर्ग ता यो सदा जिजित तेन सदा हति उल्ययाग इति ब ऊव्री हिः। तत्र
 प्रद स्य सो दश स्योव कल्प कत्वे। विदिशि द्वितीया योर रवा तधा अर्ग लिता संवदा अश्रिता

राहविकायस्य सतवाकोणम् द्वितीयेरखातः ततिकायस्य सतवाकोणम् द्वितीयेरखातः तति
 कादीनि साजिजितिनक्षत्राणि तदास्य मार्गेण अपयमेनवा न्यमेदि तर्धः अण्यममार्गस्य
 शिष्टगार्हितत्वात् सव्यमार्गे त्रेष्यान्तस्मिन् न जिन्यागते तिन त्रिग्रहो विवाहर्ह मशेषमे
 वास्त्रीपुंसयोरायुरसौ म्येवधः सौम्यव्यवहृतिमुखा निशश्चदिति ॥ ७ ॥ तस्मिन् च केचन
 जाग्रतं एकस्वाग्रतं विवाहर्हं शेषं समस्तमेव ग्राह्यति न त्रि। स्यात् एखायाग्रहस्त
 द्यस्तु नक्षत्रवेधयतीत्यर्थः। विवाहग्रहणं विवाहस्तोपलक्षणं यथाह श्रीपतिः वधूप्र
 वेशदोने च चरणपाणि पीडने। एवधः पंचशलाका ल्यस्य सप्तशलाका के इति। अशौ
 चग्रहणं चरण। वेधकदासाधु। तद्विषयं वदाति दधफलमाह। स्त्रीपुंसोरिति। अशौ
 चवेधः पापग्रहवेधः स्त्रीपुंसयोः आयुर्द्वितीया च पुंसो मस्त्रीपुंसो। अचलरादित्वात्
 साधुः सौम्यव्यवहृतिः सौम्यग्रहवेधः शश्वत् अनवरतं मुखानिदंति। अत्र सद्युतिजिदिक्
 के अत्रातिजित्यमाणं तथा विवाहस्त्याद न्यत्र सप्तशलाका च के वेध इत्याह। विवाहोदवतचउ
 त्वः श्रवः पंचमूलवर्ष इति जिनिमितिः अन्यतः परिणयादयं व्यधः सप्तशलाका वलयेवि
 लाक्यते इति रक्षाधृतं विवाहवत मुहुरापादात्तस्य चउर्लवः चउर्ध्वशिः अंतिमः श्रवः श्रवणः

तत्पंचमूलवः पंचदशोऽशः आदिमः इयं इह वेधादि विषये अतिजितिमिति। स्यात् अयं अनंत
 शक्रः व्यधः वेधः विवाहस्तकन्यावरणादिविवाहस्त्याद न्यतः अन्यत्र सर्वत्र तेषु वतबंध
 वास्तुयात्रादिषु सप्तशलाका विलोक्येता तथा श्रीपतिः वधूप्रवेशदोने चत्यादि। अत्र वि
 वाहपटलेऽन्यत्र सोपयोगिवेध निरूपणात्। वधादयः सर्ववक्ष्यमाणः दोषाः साधार
 णान् सर्वशुभं तेषु ज्ञातव्या। इति सूचितं। तदाह वक्ष्यति दंतं खिलेण खलेन शुभं कर्म
 णीति। तथा पादवेध तद्विषयं चाह। अकिलवेधविधिर्द्वितीयया श्रवणस्याभिधेयादि
 चउर्ध्वयाः अशुभविधमशेषमुदुत्ते चरणगं अशुभविधमसंपदिति ॥ ८ ॥ इति विलेखितं
 अनंतशक्रः वेधविधिः द्वितीयया श्रवणयोः तथा अद्य चउर्ध्वयोः श्रवणस्याभिधेयः परमं
 स्यात्। अद्य चउर्ध्वयोः श्रवणो द्वितीयया तयोर्द्वितीयतृतीययोरित्यर्थः आदिश्रवणत्वात्
 आदिचत्वारः तेषां पराणां आदिचउर्ध्वतयोः आदिचउर्ध्वतयोः श्रवणस्य प्रथमश्रवणस्य
 तेषां विधनं चउर्ध्वचरणविधं अशुभं प्रथमं तर्धः एवं द्वितीयतृतीयया वापि
 किलति प्रसिद्धार्थं न्यासक्रमेण प्रथमादिचरणस्थिते ग्राहते देखाय नक्षत्रस्य चउर्ध्व
 तृतीयत्रयमाश्रयणाः क्रमेण विद्वः स्फुरिति प्रसिद्धं। पादवेधविषयमाह। अशुभेति। अ

शुनरिहंपायेयद्विदं उडुन द्रवं अशेषमस्तं तजेता शुनस्य अतग्रहः स्पेधं चरणचर
 गच्छितं। असेपदिअसेपतौ अन्पन द्वालासेमति सजवा अर्षी दम न द्रवं सेवे मति
 छनविदमपिन द्रवं अशेषमवसाजदिति। तत्राचश्रीपतिः रुदं सौम्यग्रहविदं। पादमा
 त्रं परित्यजेता। क्रूरस्तु सकलं त्याज्यमिति वेधविनिश्चय इति यत्रु क्रूरैरपित्याज्यत्वाद
 केचिदूचुर्मनीषिण इति केषां चिन्मते तन्नारदादिबहुमतविराधान्नादरणीयमिति ना
 वः। एवं वेधोपनिद्रूपदोषांतरात्पादः। यदशुभे गतिगम्यमधिष्ठितं यदिपि च विविधा
 द्रुत दूषितां तरणि तारकतोपि च वर्दं तदखिलेपि खले शुभकर्मणीति॥ १७ द्रुतविले
 दितोयन्ननक्षत्रं अशुभैः पापग्रहेर्गतगम्यं अधिष्ठितं। अशुभं अशुभोच अशुभं
 अशुभं। दूषक शेषः एकेन अशुभेन दास्यान्निर्वर्गं। मुक्तं गम्यं जोग्यं अधिष्ठितं। याम्यं
 । यदपि च नक्षत्रं विविधैर्दिग्भासां तश्चिद्विरुद्धैः दूषितां दिव्या द्रुतानि ग्रहर्दं जनिता
 नि प्रपक्वादीनि। एषानम्यतममद्रुतं यस्मिन्दिनमक्षेत्रे जातं यदपि च तरणि तारकतः
 ग्रहं अधिष्ठितं नक्षत्रं च उर्दं। मां यो दितमित्यर्थः। तरणैः तारकं नक्षत्रं तरणि तारकक
 नीनिकायो नक्षत्रास्कां तारकेति चेति विश्वः कनीनिकानेत्र तारका तन्तद्वत् अखिले

१३

पिशुनकर्मणि विवाहव्रतबंधयात्रादौ खलं पापं स्यादिति प्रत्येकसंबंधेते। अथलत्रादोषमाह
 । रविर्नस्त्विति मर्कविधुं उदि। मुनिः सिद्धिं डरखंडलमंडलः। उतवदा सतिषड्भिनदंतिभिः
 दिति मुतादि सिलक्षयति ग्रहः॥ १८ द्रुतविलंबितं अर्कैः सूर्यः विधुं दयति अथयतीति विधुं
 उदागजः तौरविनस्त्विति स्वाधिष्ठितं नक्षत्रात्क्रमेण दशविंशतितमं अस्मिन्मु
 तः। तत्तदः। खंडमेव खंडलं खंडलं नागः। छेदश्चिद्विहीरस्वामी। नखंडलं अखंडलं तवमं
 डलं यस्यासौ तवा। मंडलं मंडलं अक्षः मुनिभिः मसन्निर्मितं अजिलयनेति एतदुक्तं न
 वति मंडलं मंडलं अक्षः किल इति मां तसवति। तत्रयः नक्षत्रं तस्मात्समं च। अजिल
 तयति। तत्र तस्मिन् पक्षे। नक्षत्रं ददा स्यादिति। उतवदा सूर्यः अततिर्दशविंशतिः षड्भ
 मिहाः जिनाश्च विंशतिः दंतिनो। अतश्चुत्पन्नं द्रवं स्वाधिष्ठितं नक्षत्रात्क्रमेण द्दि
 तिमुताव नौममारस्य ग्रहः अस्मिन्मुखं लक्षयति। नोमादयः क्रमेण आदीनिलत्वं
 यंतीत्यर्थः॥ असेत्रेर्विषां मसुखलक्षनं मादात्तं। सर्वे सुखं उर्दं। एहलक्षनं उर्दं
 मजिलक्षनं कपसुखं तत्र दे उमात्तं। इति सति ह्यसदा मजिलक्षनं यदुलक्षनं मु
 क्तमपि व्रजि। तदुपश्रितं सर्वविनागया। रनधिकाधिकदोषविवक्षेयति॥ १९ द्रुत

विलंबितं प्रतिपदं विधेयं सदा यद्वाणं अजितं तेन न मुखलक्षणेन मतिर्यत् अतुलनं
रुषिब्रजिर्मुनिमं दैसकं। रुजुमार्गेण सिद्धतोर्ध्वस्वाक्रणसाधनायोगादिति न्यायेन
सपितत उडुपश्चिमं पूर्वविनागयोः नक्षत्रोत्तरपूर्वादिभ्यः नूननाधिकदोषदिवक्ष्या
हेतुना उक्तं। एतदुक्तं नवतियदनक्षत्राणि प्राड्मुखानि संति। तत्र पुरःपरितालत्रात्र
यस्त्वय्यष्टल गतिपश्चात्परिता। अग्रत्तगे अतः अग्रलत्रया लातित नक्षत्रस्य पूर्वोर्ध्व
अधिकादायः उत्तरार्धे उन्मनः पृथुलत्रया उत्तरार्धे अल्पः उत्तरार्धे अधिकः स्यादिति
। अनेन तदुनाष्टलत्रयं महर्षिजिह्वुक्तमित्यर्थः यं प्रक्षतातुलनितनक्षत्रस्य अग्रि
लस्यापि निषिद्धत्वात् अजितलत्रयममेवाकं। अथ लत्रया फलमाह॥ उडुनि निर्दलितेषु
सलत्रया। नफलमस्ति बलस्मिन्मलत्रया। अशुचलत्रितमत्तितदुडुयादेन मुतानमु
तापकरं परमिति॥ १२ उडुत विलंबितं॥ उडुनि नक्षत्रे अक्षयदलत्रया निर्दलितसति
तस्य नक्षत्रस्य यद्विहितं शुचफलं न क्षास्ति। कयो हेतुस्तथा बलस्य मलत्रया गल
तीति गलत्रयस्य क्षा गलता तथा निर्बलित्वेन सर्वः। अशुचग्रहेण लत्रितं यत्
यत्संनक्षत्रं तत्र उडुयोः परिणीतयोर्दोषयोः परं अतर्ध्वं अमुतापकरं प्राणताप

रंध्रमुतादृष्टं हि लादयति श्रुत्तल्लितन न नरे जगद्विहृतयोः प्राणतोषोधनसुता
 धनं नृपतीत्यर्थः ॥ अथैकार्गलदापमाह ॥ विद्वान्योदशालिर्द्विगतिकरेखास्वार्ज
 रिक्तं तद्विशीर्षं ततो न चक्रं ॥ न्यस्तसहस्रिजितितारकराजनाब्दा सुत्तर्द्विगम्य
 गतयोर्नयनागलेयमिति ॥ १४ वसंततिलका ॥ ऊर्ध्वगतएकारेखा तीर्थक स्थिता ति
 स्त्रयोदशरेखा ति विंशत तीस्वार्जैरिक्तं नाम चक्रं स्यात् ॥ इह श्रुस्मिन् चक्रे दक्षमाणशी
 र्षं नक्षत्रमाह सहास्रिजितितारचक्रं न्यस्तसति ॥ सहस्रिजिता वर्तमानं तत्तत्तत् ॥ नक्षत्र
 दिशः श्रुत्वा तारकराजनाब्दाः चंद्रसूयैः कनीतिकायां नक्षत्रतारकेति चति विश्वं ताका
 णं राजा तारकराजाय द्वाडापोः संज्ञायामिति क्रुस्वः स्वस्वनक्षत्रस्थितयोश्च प्राक्योरे
 करेखागतयोरित्येनयनागलेया स्यात् ॥ परस्परदृष्टिपातलक्षणः एकार्गलस्फाटित्त्वार्धः
 कर्षेच्छतयोः उर्ध्वर्ध्वगम्यगतयोः रुक्षयोः गम्यगते रुक्षगम्यगते तु लघु रुक्षगम्यगते
 ययो ह्येता तद्वा एकतरस्य यावति नक्षत्रगते तावति अन्यस्य गम्यगते सतीत्यर्थः अनेन पाद
 धेयः सूचितः तद्वत् ॥ प्रथमचतुर्ध्वरणयोरन्यान्येकिलविधः तत्रैकतरस्य प्रथमचरणस्य
 स्य पादस्यैव गतमन्यस्य चतुर्ध्वचरणस्य पादमेव गतमन्यस्य स्यात् ॥ एवं द्वितीयतृतीययोरपि तथा

च नारदेन महादोषेषु पठितं वा जूरिकं समाधितवति ॥ अत्र शीर्षं न तो न्यास उक्तस्तु शीर्षं न
 तं सिकार्गल फलं चारु ॥ शीर्षं न तवति रूपं संयुता उष्ट्रयोगमिति र्दिता सती शेषिणी यदि
 च सार्धं विश्वयुक्तं मंगलं गलति सा गले विधाविति ॥ १५ ॥ रघो दत्ते ॥ उष्ट्रयोगे सति तस्य उष्ट्र
 योगस्य मिति रूपः संयुता अर्दिता सती शीर्षं न तवति शेषमस्याः सा शेषिणी यदि सा शेषि
 णी न तवति तदा सार्धं विश्वः ॥ १३ ॥ उष्ट्रयुक्तं शीर्षं न तवति ॥ उष्ट्रयोगाः व्याघ्रात मूलपरिघव्यति
 पात विधेः न गंडाति गंडवज्रविधेः तत्र व्याघ्रात संख्या १३ रूपं संयुता १४ अर्दिता १५ जातया
 र्षं ॥ एवं शूलादिषु तत्रागडः उष्ट्रयोगः ॥ तस्य संख्या १० रूपं संयुता ११ अर्दिता १२ ३० यो
 विणी जाता अतः सार्धं त्रयोदश युता १९ जातं शीर्षं न तमूलः एवं अति गंडादि १९ मंगलमि
 तिसार्गले विधौ सति मंगलं न तवति ॥ अर्गलया सह वर्तमानः सार्गलः एकार्गल गतयोश्च
 शर्कयोः सतोः मंगलं न तपतीत्यर्थः ॥ अत्रैका र्गल विषये परमतमाह ॥ त्यक्त्वा गतेषु स्पष्टे
 उष्ट्रमुक्तं न क्षत्रं मेशेषमेव ॥ एकार्गलस्यैव हि सा च तं गी संध्या गतं यजल हस्तं य
 ति ॥ १६ ॥ उष्ट्रव्यापरे श्रीपत्पादयः ॥ उत्पद्यं गम्य गतयो रिति मंगलेषु स्पष्टं च त्यक्त्वा एका
 र्गल विधे न क्षत्रं अशेषमेव उक्तं तिसृजं ति ॥ तेषां मयमाशयः ॥ हियस्मात्कारणात् सं

१५

॥ गतं संध्यो दितं न क्षत्रं सर्वमेव गल हस्तं ति ॥ कल्या दित्या त्रिचुय हस्त सं ५ परिवर्तितं ति
 लेव न गी रचना युक्तिं एकार्गलस्य ॥ गले हस्ते न जो दयं ती ति गल हस्तं यति ॥ १७ ॥ ध्या गते रविणा प
 द विधे मपि सर्वमेव तज्यते ॥ तदेकार्गल स्तु मपीत्यर्थः ॥ तिष्ठ पुनर्वसो न क्षत्रं दंडं सत्र हस्ते
 तर योगे पिएकत्वज्ञापकात् सर्वो विद्वद्दो विज्ञापया एक ब्रह्मा त्रयो गतेषु स्पष्टे कत्वं अ
 वलैश्चिक्कर पञ्चांतरित मृक्षम निष्टमिति विज्ञापितं तच्च जामित्रे परिणमतमित्याह ॥ १८ ॥
 रस्य सार्धं तर मृक्षमेव मनिष्टमित्येष विज्ञापवादः ॥ पापाश्चतुः पंचलावपु न्नां जामित्रमस्मा
 त्खलु पर्यंतं सीदिति ॥ १९ ॥ उपजातिका न्नां तस्य सप्त त्रया ॥ २० ॥ रस्य पञ्चांतरं रक्षत
 निष्टमेव मिति केषां चिद्विशेषवादः ॥ विशेषाः ॥ असौ यस्मात्पापाश्चतस्रस्तरे मृक्षे अस्मा
 पापाश्चतुः पंचलावपुश्चतुः पंचाशदांशेषु चान्नां जामित्रं पर्यंतं सीत्वा परिणमतं तस्मात्
 जामित्रत्वेन परिणतः न क्षत्रं हि चंद्रनिष्टं ॥ प्रतिराशौ न वन वमोशः तस्मात् सार्धं तैरस्ति
 तः क्रूरः चंद्राश्चतुः पंचाशदांश एव न तवति ॥ अतः परिणामे चान्नां जामित्रमेवोदमिति च
 त्वानां यं विशेषः ॥ इति तावः यमिरमिनम्यातां स क्तेति ईदं ॥ समागमश्च ॥ अथ के श्चि
 ता देवा ध्युक्तिरुक्ताता मनुष्यदूषयति ॥ क्षता हते दिग्धरो र्दितस्य चास्तं मृगस्यामि

15

[illegible]

लाजिन्नाजिष्कस्यान्नोश्चकर्मकिंपितृइति॥२२॥शालिनी॥यस्मिन् रुद्धेन दक्षेत्रे संस्थिते
 योराजदृश्यते।ग्रहणं न वर्तते तर्धः ग्रहणं सर्वोत्पातानां सुपलक्षणं यदिपि त्रिविधा शु
 तदूषितं।मिष्कृत्वा तदा वा इत्यधवा ता राखेट्यो।सोमिदिष्यतमखेटयो जेदः सेदयो
 गः स्यात्।तत्र नक्षत्रे आपणमा संषण्मा मपर्यंतं लगेड जाजि।लये डन जती तिलये डसा
 कृतस्मिन् लगेड जाजि।लये स्वे चंद्रस्वे वा सती तर्धः किं जितृ चकर्म चानिष्कृता।न
 मानं न स्यात्।तद्यथा।अश्विन्यां ग्रहणे जाते सज्यं रात्रयो दशता मातः मेषलये मति अश्वि
 नीलये स्यात्।एवं चरणेषु पि।चंद्रस्वे नक्षत्रे दिन नक्षत्रे मिति प्रसिद्धं।उक्तं च॥व्यव
 हारत्वे उत्पातैस्त्रिविधैर्दत्तं ग्रहणं चामा सषट्कं तथेति॥अथात्पातादिदोषमुक्तिनक्ष
 त्रस्य शुद्धिमाह॥उत्पातपापग्रहमुक्तमुक्तं यदीडराक्रम्य पुनर्नुनक्ति।तदा तददं
 सकलेषु त्रिषु त्रये समक्रांति तनूरवीक्षे रिति॥२३॥उपजातिका॥उत्पातास्त्रिविधाः
 पापग्रहाः रवितौ मादयः तैर्मुक्तं तदुत्पन्नादापि स्पृक्तं॥यन्नक्षत्रं।तत्तदा एषु सकलेषु
 शुक्लेषु कर्मसु अर्द्धोत्पन्ना स्यात्।तदा कदा यदि इंडुः आक्रम्य पुनर्नुनक्ति दोषत्यागानं
 तरं चंद्रो गे जाते सति द्वितीयं चंद्रो एा शुद्धं नवती तर्धः अथितरत्य संगे न पातदोष

२२

माह॥त्यजेदिति रवीक्षेः समक्रांति तनूरसकलेषु शुक्लकर्मसु त्रये तक्रांतोः तनूस्वरू
 पे समे चते क्रान्ति तनूच समक्रांति तनू।चंद्रा काल्या लवाद्ये क्रान्ती यावत्समता वदित्यर्थः
 ॥अथ तसं सवकालमाह॥त्रिणागशेषे ध्रुवनामि चंद्रे मं रोगते मं प्रति मं तवो स्या।मा
 नार्धयोगाधिक मिडु चान्वोः क्रान्ति तरं चेन्न तदोष दोष इति॥२४॥उपजातिका॥ध्रुवनामा
 वादशो योगः तस्मिन् त्रिणागशेषे रतीयां शावशिष्टे मति।एंडेष द्विंशो योगे त्र्यंशे च ग
 ते रतिचकारो वार्धे।अस्य क्रान्ति स्ताम्यलक्षणस्य दोषस्य मं प्रति इदानीं सं सवः स्यात्।
 तदा मने काले न वेदित्यर्थः ध्रुवे व्यति।पातारखः एंडे वैधता रम्य इति।ग्रंथनिर्माणकाले
 द्वादश अयनां शाः आ मन्।तदा चि प्रायेणे दसु क्तं ततो यथायथा अयनां शा अधिका
 स्तथा।तथा तयो र्यो गयो न्यून चित्पा।तदानयनं श्रीयुक्ता केशवेनो क्तं त्रिंशदायनां शा
 नख २० नाजितास्तदीना अमार्ध त्रिंशु वा १३।२० द्विपक्षाः २० ततुल्य युत्वा र्गताया विलो
 क्यः पातो व्यतीपातक वेधता म्य इति।चेदिं डु चान्वोः क्रान्ति तरं यावत्माने क्यार्ध न्यून
 नं तावदेवायं दोष इत्यर्थः तदानयनं ग्रंथ कृता करण कंटी रवे प्रतिपादितं।दिडु मात्र
 मं चो क्तं॥अथ नक्षत्रशुद्धे प्रज्ञा स्यात्माह॥स्फुरदूषण नूषण को तयो यदि न वंति मृगो

क मृगीदृशः करमवाप्यवरः सुतनोस्तदाशुतरयं सरयं नृत्तमश्रुते इति ॥ २५ ॥ दुतविलं
 बितं मृगां कस्य मृगीदृकु तस्याः मृगां क मृगीदृशः चंद्रनक्षत्रस्य यदि स्फुरदूषण नूषण
 कांतयः स्फः अदूषणं पापवेधादिरहितं नूषणं शुचदृष्ट्यादिकं कांतिः प्रकाशः अर्द्ध
 णत्वादिस्फुरत्स्फुरतैस्फुरेति ताः स्फुरत्यः परिपूर्णः ताश्च ताः अदूषण नूषणकांतय
 अतास्तघातदा मुत्तनो विधाः करं अवाप्य करग्रहणं कृत्वा वरः सरयं नृत्तं परिपूर्णं
 शुतरसंश्रुतोपलागे अश्रुते प्राप्नोति दोषरहितं नृत्तं पाणिग्रहणं कृत्वा वरः अतिशु
 चं फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ इति सकलागमाचार्यश्रीकेशवसांवसरात्मजगणेशविरचिता
 यां विवाहवृंदावनटीकायां विवाहदीपिकायां नक्षत्रशुद्धिप्रकरणं ॥ १ ॥ नक्षत्रशुद्धिमुख्य
 त्वादौतामनिधायैदानीं राशिघटितं विवक्षुस्तत्र संगेन तावत्कालमीमांसा निरूप्य
 ते ॥ तत्रादौ जन्मराशौ रेवघटितावलोकने युक्तिमाह ॥ जन्मलग्नमिदं मंगमंगिनाम
 निरेमम इतीदुमं दिशं सौहृदं हि मनसोर्नादहयो मेलकस्तदयमिदं गृह्येति ॥ १ ॥ रेवघ
 टिता ॥ अंगमस्तीत्येते अंगिनः तेषां शरीरिणां इदं प्रसिद्धं जन्मलग्नं अंगं शरीरं सर्वमुनयो
 मे निरेमन्यं ते स्मादुमं दिशं चंद्रग्रहं जन्मनियं श्रवराशिः समनश्चिमे निरे ॥ तत्रावाहः ॥

१७

नकादयः शारीरे लग्नवशात्मुखः मानमशशंककशादिति हियस्मात्कारणात् सौहृदं मित्र
 त्वं मनसोरेव न उदेहयोः न कुलसर्पयोरपि सोमनस्य सति सहवासित्वदर्शनात् तस्मात्का
 रणादयं मेलकः इदं गृह्येति श्रवराशौ रेवघटितायागो न उजन्मल
 ग्रयोरिति सुहृदयं यस्य सुहृत्तद्वदयं चेति वा ॥ तस्य तावः सौहृदं तावे अणूहृदयस्य
 कदादेशः पूर्वपदोदेवृद्धिः यद्वा सुहृदयं यस्यासौ सुहृत् ॥ सुहृदुहृदौ मित्रा मित्रयोरिति
 निपातः सुहृत्तद्वद्वेति वा तस्य तावस्तथा ॥ ननु हृत्तं संधत्ते पूर्वपूर्वपदस्येति पूर्वोत्तर
 पादाद्योर्वेद्यासौ हृदमित्येव स्यात् ॥ अंति उमहते सौजगायत्यादयः प्रयोगाः उदस्येवातत्र
 सर्वविधीनां विकल्पविधिनादिति प्राप्तादकारादयः यत्तु श्रीजागवता न तत्र सौहृदं धर्मः
 संनोषोत्तत सौहृदं ॥ इत्यादिषु दृश्यते ॥ तदपि संधिधा ॥ उराणानामपि उदसत्वात् ॥ विशेषण
 श्रीजागवतस्य अतात्ता प्रायांसौ हृदमिति प्रयोगः कथं युज्यते ॥ यदि उग्रं प्रसूता प्रयुक्त
 स्तर्दिकं चिदगतिमात्रं चिंत्यते ॥ आगुण इत्यनेन संज्ञा पूर्वकस्य विधेरनित्यत्वस्य
 स्तापितत्वात् ॥ उच्यते पदद्वयं नित्यत्वमिति ॥ एवं वसुते च तसौ हृदस्त्रियो देष्पा इति वरा
 हाक्रमपि निर्वदम्य ॥ ननु चंद्रराशौ मेलकस्तर्दितन्नवांशयोरपि कथं न मेलक इत्या

तेतीत्यर्थः॥ तर्हि सूक्ष्मेव फलं प्रमाणं कथं न स्यादित्याशं रस्यमाह॥ सूक्ष्ममप्यनु
 रंतिमुनीनां॥ केवलं नरमणीयमणीयः॥ अथवस्थिति रितिप्रतिबलेतत्तद्देह न विक
 ल्यममूहिरिति॥ पश्चात्ता प्रतिबलेतत्तद्देह न विकल्पममूहः॥ अथवस्थितिः स्यादिति
 हेतोः॥ मुनीनां॥ सूक्ष्ममप्यनुसरंति केवलं अणीयो नरमणीयमित्यन्यः॥ वेलाप्रतिबले
 प्रतिबलेवी आर्विभ्ययीतावः॥ तस्याः वेलायाः कुरुनेधितर्कः॥ तस्याविकल्पाच्चुद्या
 दयः तेषां समूहाः॥ ते सत्ता अथवस्थितिः॥ अथवस्था स्यादिति हेतोः॥ मुनीनां॥ गगौर
 यः॥ सूक्ष्मं फलं वर्षमासतिष्ठादिकमप्यनुसरंति॥ तत्र प्रवर्तते केवलं अणीयः॥ सूक्ष्म
 तरं फलं नरमणीयं स्यात् अतिशयितं अणीयः॥ सूक्ष्मफलं स्यात् न वक्ष्यातात्तत्त
 लेषपि प्रवर्तते इति जावः॥ एतदपि स्पष्टयिष्यति॥ एवं चेत्तर्हि सूक्ष्मफलम किंचित्सी
 त्वाह॥ तिल २ फलं तासु विरूपा नेक क्षिप्पदिनं नोपि जानायेत् सूक्ष्मता च ननु
 तेन गगौरिषा सा च फलमनु रूध विधियेति॥ दृष्ट्वा मता॥ नुविष्टिभ्यां वर्तमानः अ
 यः सूक्ष्मता न वक्ष्यते॥ जताविक वचनं॥ एक क्षिप्पदिनं नोपि एक न दत्तति
 थिजातोपि तिल तिल फलं जाव विरूपा फलं जागीतवतीति प्रसदं तेन कार

२०

एन सूक्ष्मतापि गगौरिषा गरीयसी स्यात् अथपि सुचये॥ तर्हि सूक्ष्मं त्याज्यं स्यात् तत्राह सा
 चेति सा च सूक्ष्मता॥ सूक्ष्मं सूक्ष्मं असु रूध अथ सूक्ष्म विधिया स्यात् सूक्ष्मता नुसारं सूक्ष्मता
 पियाह्येत्यर्थः॥ कथं सूक्ष्ममनु रूध सूक्ष्मता आह्येत्येतदर्थं सूक्ष्मतायाः अथवस्थाने प्रक
 टयति॥ सूक्ष्मो नवोशा द्विरसोशा एव त्रिंशाश्च वक्ष्यते अपि सूक्ष्मः॥ ताता विलिखेत्पविलि
 त्वाचां दृगे उक्त्वा नियता समस्य मिति॥ ७ उपजातिका॥ सूक्ष्म योरपि न किंचिद्व
 श्यापि॥ नवोशः॥ किं सूक्ष्म उक्तः॥ नवोशा दपि द्विस्तोशा दशोशा सूक्ष्मो द्विचरसा
 श्रुतेः॥ अशः॥ आदो दशः॥ तत स्यापि रसोशा इति सत्त्वा द्वादशांशा एव मिदः॥ यवा सूर्य
 नेदिर्द्वं तस्यादायुर्मासादिकं सफुटं मित्यादिषु सूर्ये कृतं सत्त्वं नंदकृत मिति व्याख्या
 यते॥ ननु द्वादशाधिक नवशतिः॥ तद्वदपि॥ अत एव वृद्ध जातको चंद्रोपगो विस्मजा
 गममान रूपमिति ते अथवतः॥ तस्माद्द्वादशांशा इति विज्ञेयं॥ सूक्ष्मः॥ तातापि
 लिप्ता कला सूक्ष्मा॥ इत्यनेन प्रकारेण अवलि सता च॥ अवलि सता उपलि सता वा कुर्येषां
 ते तत्रा॥ एव सुक्तवता मित्यर्थः॥ पु रुपा णो दृक् दृष्टिः॥ कस्यां नियता कस्मिन्नियमा संन
 स्यां सता धा नं पु गच्छ॥ सममने सम स्यात्पु एवं सूक्ष्म सुक्तवता दृष्टेने क जापिष्य

22

रक्षणावांशालक्षित्वं खिलमपि मिदं नास्ति चेन्मूलसंपदः। तडनयफलवाशोऽ
र्ममत्वादेनापरिणतिरिति ह्यकालमीमांसयानः इति॥ एमालिनीवृत्तं॥ इत्यनेन
केसतिमूलसूलमध्येयदि सूक्ष्मं नावांशालक्षिः स्यात्। सूक्ष्मत्वं तेन
शः सूक्ष्मलक्षणे स्थूलैकदेशः तस्य लक्षिः लोतश्च दत्तश्चात्। तत्रदा अखिलं सर्वम
पिमिदं फलितस्यात्। एवं स्थूलं तदेतर्गतं सूक्ष्मं च विलोकनीयमिदं कं। अन्यथा
धकमाह॥ नास्तीति। चेन्मूलसंपदसूललक्षिर्नास्ति तदा तडनयफलनाशः स्या
त्। तस्य फलजातस्य उन्नयलविस्थूलं सूक्ष्मलक्षणे यौविजागौतयोर्धारापि
नाशः स्यात्। कस्मात् अणुना अतिसूक्ष्माणां दुर्गमत्वात्। डः रेवतास्य ते जायंते तानि
दुर्गमाणि। तेषां नावस्तत्त्वं तस्मात् अतो न वांशपर्यंतं सूक्ष्मकालस्य मनुष्यगमत्वा
त्पर्यंतं स्थूलान्तर्गतं सूक्ष्मं विचारणीयमिति मिदं अतो न वांशयोरपि मेलकस्या
दितिनवांशमेलकस्य जनेन व्यवहारो नास्तीत्येतत्संपदं वक्ष्यति॥ एतदुक्तं मयाम
नमि समाहितमित्याह॥ परिणतिरिति। इतीयं कालमीमांसया कालविचारणे न दो
ऽस्माकं परिणतिः सहा स्फुरिता। कालस्य मीमांसा विचारणं मानति। स्वार्धं सत्तत्

श्रुत्यां तां प्रवेष्टुं कालविचारणे क्रियमाणे अस्माकमयं बुद्धिपरिणामो ह्यस्ति ॥
 इति कलागमाचार्यवर्यश्रीकेवलासंवासरामजगणशिविरचितायां विचारद्वये ॥ २ ॥
 टीकायां विचारद्वये कालमीमांसाध्यायो द्वितीयः ॥ २ ॥ एवं आसंगिककालमार्गो
 मनैर्निरूप्य अधुना प्राप्तं तं मेलकाध्यायेन निरूपयति ॥ तत्रादौ राशिमेतकां सापपत्ति
 कमाह ॥ अयेन विज्ञेयं तत्पस्य पत्यं नायुर्द्विषत्येव बधूवरणं द्विषादशः पंचनवाष्टष
 षो ॥ जन्मद्वयोः सख्यविधिर्न दृष्टः इति ॥ १३ ॥ पञ्जातिका ॥ बधूवरणं श्रीधरपाणिं ज
 न्मद्वयोः जन्मराशयोः द्विदशः सख्यविधिर्न विधिर्न दृष्टः न लक्षितः तद्वद्विनिर्दिष्टः शेष
 द्वादशचद्विषादशः तयोः पूरणद्विषादशः एकस्य राशेः सकाशादप्यस्य द्विद्वितीयस्त
 स्मादप्यनाद्वादश इत्यर्थः अत्र ह्युक्तं व्यत्यन विहमिति ॥ याता अयेन विज्ञेयं न स्यात् ॥
 अयो द्वादशस्थानं विज्ञेयं द्वितीयं ॥ यत्र व्यत्यनं क्रतो धनमिति ॥ अनेनैवान्नदरिद्रत्वमि
 ति फलं च सूचितं भवति ॥ एवं तपसीत्यादिह उनापंचनवत्यादिः पंचचनवत्रयश्च
 षड्च पंचनवाष्टषड्तिषां पूरणः पंचनवाष्टषष्टः पंचमनवमेष्टमषष्ट इत्यर्थः तप
 मिति अपत्यं न स्यात् ॥ तत्र ब्रह्मचर्यादिनियमविधानात् ॥ तपो नवमं स्थानं अपत्यं

२२

चमः अतो न पंचमनवमः सख्यविधिः अत्र अपत्यं न स्यात् ॥ इति फलमपि सूचितं ॥ द्विद्वितीयो म
 ति आयुर्नैव स्यात् ॥ शत्रुमानिष्कधमायुरिति ॥ शत्रुः षष्टौ आयुरष्टमंतो अष्टमपाष्टा
 न सख्यविधिः अत्र व्यत्यनं युष्मिति फलं च ॥ श्रीधरपाणि उच्यते ॥ तृतीये कादशे नय
 मष्टमाः शुभाः एकराशित्वविशेषवद्व्यति ॥ अथास्यापवादं तारासंज्ञं चाह ॥ दृष्टं तं सु
 हृदसि न्नपतितं ह्ये तस्यास्तदखिलेषु पि मेलः लीरुतादवलपंचतृतीया शोकदिरवि
 पादवरतारैति ॥ १ ॥ स्वागता ॥ यदा हे त्रयोः राशयोः सुहृदसि न्नपतितं दृष्टं तत्तदा
 अखिलेषु द्विषादशादिषु पि मेलः सख्यं स्यात् ॥ मेलनमेतलः किंपुनः सुनेषु च उच्यते
 जामादिषु सुहृदो अलिनी च दक्षिणो च तौ पती वा तयो रविस्तत्त्वं ॥ पत्याः सुहृद
 त्वं एकत्वं चेत्यर्थः ॥ रात्र्यधिपानूतसुहृत्वं च वक्ष्यति ॥ तद्वाचोक्तं ॥ नवर्णं शुद्धिर्न गणन
 यो निर्दिष्टा शोदं विवर्णं दृष्टं केपि ॥ वरेपि हरे यदि वा त्रिकोणे ॥ मे त्रीयदा स्यात् ॥ नदो
 विचारइति ॥ अथ तारासंज्ञं ॥ लीरुतादिति ॥ लीरुः स्त्रीविशेषास्त्वंगना लीरुः कर
 मिनी वामलोचनेत्यभिधानात् ॥ तस्याः नक्षत्रमारुह्य वरतारावरतद्वारे अचलपंच
 तृतीयाक्रमेण शोकविरविपादस्यात् ॥ तद्वद्वि कले क्लीवत्वा अचला अपंचचत्रयश्च

तेषां शरीरं तदा। सप्तमी पंचमी तृतीया चेत्पथः॥ सप्तमी शोकाय पंचमी वैराय तृतीया विप्र
 इति। एतत्प्रथमं नवके। एवं पुनर्हि तीये तृतीये एकैश्चिदेवं प्रसयतां सामपीछेति। तथा स
 ऊं पुंस्त्वा ऊणयेद्यात्कन्यार्त्तं कान्यतावपि। वरनेन वदुषे पंताराः संति परस्परमिति
 एतदुपदेशो बुधसिंहं। ग्रंथं कृतोक्तं तत्रेदं शास्त्रं॥ अथैकनक्षत्रे एकशौचविशेषमादान
 क्षत्रमेकयदि निन्नरात्रेण निन्नरात्रेण यदि निन्नक्षत्रं। प्रीतिस्तदानो निविडान्नायां अ
 क्षत्रिका। राहिलिवन्नेनाडीति॥ उपजातिकाः॥ यदि नृनार्याः वरवधोः निन्नरात्रेण सं
 तोः नक्षत्रमेकं सवति। अथवा अति निन्नरात्रेणः एकशौचपरिनिन्नक्षत्रं स्यात्। अपिवा
 तदा निविडा अतिशयितो नृनार्याः प्रीतिः स्यात्। तत्र नाडी दोषोपि नास्तीत्याह॥ चेत्त
 त्रिकेति। चेत्तु त्रिकारोहिलिवन्नेनाडी न स्यात्। यथा त्रिकारोहिल्यारकनाडीत्वे
 पि एकशौचसति नाडी दोषो न स्यादित्यर्थः। अनेनैव गण दोषोपि निरस्तः। एवं शतता
 रका इवात्तत्र पदादिष्वपि तत्राचगर्गः। एकशौचविना नाडी योगमाहो विवर्ज्येता
 न दोषस्तत्त्वकरा शिष्टे नरुहे न्ये शुभं त्यदेति। नृगुरपि। दंपत्योरेकशौचश्चेत्ता
 वरक्षेयदा नवित्वा वशिष्टो विवाहः स्यात्तदगणनाडी न चिंतायदिति। एतद्वक्तुमत्तमु

२३

कामतां तरमाह॥ पराशराः प्राह नवां शनेदा। देकक्षरात्रेणरपिसौमनस्य। एकांशक
 त्वेपिवशिष्टशिष्यानेकत्रपिडे किल नाडीद्वयइति॥ उपजातिका॥ एकौचतोरुक्षरा
 शीचतौ तदा एकनक्षत्रे एकशौचसत्यपीति। अपिः संज्ञावनायां नवां शनेदान्नक्ष
 त्रचरणनेदात्। सौमनस्य सुष्ठुत्वे पराशरः प्राह एकनक्षत्रे एकशौचश्च अशुभमिति व
 क्तुमत्तं प्रायुक्तं। तत्रापि चरणनेदे सति शुभमिति पराशरमिति मित्यर्थः। तत्रापि एकांश
 कत्वे चरणे कत्वेपिवशिष्टशिष्याः सौमनस्य प्राह॥ एतद्विषयिष्यति॥ अत्र नक्षत्रे
 नाडी दोषो नास्तीत्याह॥ नैकत्वेति। द्वयोरपि नक्षत्रयोरेकत्र एकस्मिन् स्थानेपि डि
 गोलाकसति। किल निश्चयेन नाडिदोषो न स्यात्। द्वयोर्व्यवहितयोः सत्येव दोषः।
 स्यादेकत्वेन न स्यादिति नावः नाडिरितीकारांतः। लदिकारो। दक्षिण इति डी वंता पृस्ति
 ॥ अथ नाडी दोषो नावेत्तदृष्टं तमाह॥ नाग्रिर्दक्षिणात्म तनुं यथा हि दृष्टा स्वदृष्टे न हि
 दर्शनीयः। एकांशकत्वेपि समप्रज्ञावा। न तर्ह्यनार्या व्यवहारमिहिरिति॥ उपजा
 तिका॥ यथा हि अग्निः आत्मनं स्वमूर्ति तेजोरूपां न ददति॥ अपिचा। दर्शनीयारभण
 यः। उरुः स्वदृष्टे न स्यात्। कर्मणि पृष्ठी चक्षुष्मानपि दृष्टा स्वदृष्टिं न पश्यतीति। तथा

एकत्रिंशत्ताडिवेधो न स्यादिति सर्वेण नयः। नृसिंकां नाकलेखेणमाहा। एकांशकेति। ए
 कोशकलेचरणे कथं सति तार्थव्यवहारसिद्धिर्न स्यात्। कुतः यत्र नावात्मानमात्रं
 मय्यां तावत्तवः नृनयैरेकांशकत्वात्मानमात्रं त। स्यात्तिप्रयत्नं तदधीनयः
 नाथेति सर्वव्यवहारगार्हस्थ्य। दिक्षु पांसेन वतीति। अत एकांशकलेखो न स्यात्तस्मा
 दिति तावः। अथ नाडीवेधमाहा। रुद्रार्थं मंदव स एष्य मन्त्रिनी व विष्वा शिवायु फलिना
 युगमंत्यं च नृशालि चैतिन व क नयते कयाते। जन्मा दुनी वस्व धनिधनाय नाडीति
 । ध्वंसं ततिलंका। रुद्रार्थं अथ मा उत्तराफा। रुनी इ प्रियेष्टा। वेत्तः। शततार
 का एता निवत्तायीत्यप्रत्येकं दयं एव मष्टैः अष्टिनी व एका किनी एव मेको न वका वि
 श्वे उत्तराफाटा। अग्निः सत्तिका वायुः स्वातिफली अक्षपा एतदार मप्रत्येकं युगं युगं
 । एवमाहो अत्यनरेवती एका किनी एव द्वितीयो न वकः। रेवाति मदी प्रागुनी चि
 धनिहा स रणी मृगशीषाटानुराधा। अत रातदपराः अयं शतीत्यान वकः इति
 वक नय स्यात्। वधूवरयोर्नामा दुनी जन्मत दने एकायाः। एकस्मिन् वक मध्ये सति
 सस्तदी नाडी स्यात्। किमर्थं। वरद हनिधनाय ह्यार कनाड्या मृकः स्यादित्यर्थः अथ

२४

अथादिदेवतानिर्देशानतन्तर्ह्यत्र मार्गो दिष्टो लोके हि स्वां मिश्रं एके प्रयुजानाः दृश्यं
 तो अतो देवताशास्त्रं ननु त्रिंशत्तिष्ठादिषु पच्यते। तथा विधुः प्रयोगदर्शनाच्च नागो
 दशनाडी निर्दिष्टं पंचदशतिष्ठेया लूतो दशनाडी निर्दिष्टं यत्कतरांति हि मित्यादि।
 नागः पंचमी दिक् दशमी। ततश्च उद्वेगीति। अयं त्रिनाडिका वक्राति प्रथि एनाडी
 वेध उक्तः केचिन्नु मंघ्रि न लंघि ज्ञा सन्न क न्यायाः चतुः पंचनाडी चक्रे नाडी वेधमाजः
 तन्मत रूपयति। प्रमीयमाणोपि मते मुनीनां विध्यं धिन रुद्रत वं ऊ मायाः नाडी च
 उः पंचतयस्य पक्षो न दो दवी धी विषं त्वमेतीति। उपजातिका। त्रयश्च शौच श्रेष्ठयो
 यस्य तत्र त्रिंशत्तिष्ठतन्तर्ह्यत्र चतस्रवतीति त्रिंशत्तिष्ठतन्तः तस्याः कुमायाः क
 मात्र नाडी चतुः पंचतयश्च चत्वारश्च पंचच चतुः पंचते अवयवाः यं स्पतं चतुः प
 चतयं नाडीनां चतुः पंचतयं। नाडी चतुष्टयं नाडी पंचकं चिति संख्याया अवयवत
 यचा तस्य पक्षः मुनीनां हारीतादीनां तिः प्रमीयमाणोपि प्रमाणं प्राप्नुवन्न पि आत्म
 प्रमाणं प्रामाण्यं पित्तोदवी धी विषयत्वं। त्वादस्य वी धी पदवी। तस्याः विषयत्वं विचार
 मार्गो चरत्वं निति। नग इति मंघ्रि तं रुद्रिकादिकं मंघ्रि तं मृगशीषा दिक्। तथा वर

मेव

स्त्रिवाहदीपि
का प. २५

रीतः अंशिते वंशिते कन्या जाता या गणये क्रमात् । वक्रिता हिं उ ना ला डी चक्रः पंचसु
पर्वस्विति । अथ विषयमाह । वृहर्गः वांगले च च उमी लापं चाले पंचमालिका त्रिमा ला
सनीदेशे पु विवाहे कृषि संमते मिति । एवो द्वादि क्रियमाणे सप द्वा अदेशे व्यवहारं न प्रा
प्ता तीत्यर्थः । अथ यो निमेषमाह । अश्वा ता जा रु गा हि श्व खन करि प विामे पा आनु हि
रा रुर्गो का लो व्या ध का ली प शु रि उरु रिणि ण श्व की शाः क्रमेणो द्वा ब लू की ता मि
हा उर ग नृ ग पति ह्यग मातं गे म वं ने स्था यानिः सा वे रा वर युव तिर ता मा स्या र श्वि नी
ता ॥ ८५ ॥ इति स्रग्धरा ॥ अश्वा सुरगः इ सो हे स्ती अजो मेषः उरगः सर्पः पुनरहिः नरः स्वाशु
नकः खन करि पुर्नू ख क श चु मा र्जा रः मेषः अजः पुनरो उ मा र्जा रः हिः दिवारं आशु मूख
कः गो र्ध नुः का ली म हि षी व्या धः प्रसिद्धः उतः का ली म हि षी पुनः पशुरि पु व्या धः दारिणो
मृगः पुनरेणो मृगः पुनः । श्वानकः कीरो वानरः । दिवारं ब नु र्न कु लः पुनः पि की रो वा
नरः सिंहः प्रसिद्धः अगो श्वः पुनर्मृग पतिः सीहः छा गो मेषः पुनः माते गो द स्ती कं डे क ले
क्ली व त्वां एवं क मे ण अ श्वि नी तः अश्विनी मारुत्ययो निः स्यात् । सा यो निः स वे रा ने श क
योः वर युव तिर नृ पा मा स्याः वर श्व युव तिर श्व वर युव ती नृ प श्व अ मा त्प श्व नृ पा मा स्या

२५

वर युव ती च नृ पा मा तौ चा तयोः एव क श हि त्व विव द्वा यां ब कृ चं अश्वि नी तः इत्य प्रसि
लादि द्वा च त्व सु च इत्यन न पुं व द्वा वे प्रा से उ क डं स्क त्वा ता र्वा न्म स्त्री प्रत्यय लोपः अत्र
यो नो र्वे रं लो का त जे यं । गो व्या ध गज सिंह मित्या दिना । अथ गण मे र माह ॥ त्रियुग्मी रो
दिण्या मरु सवय मर्दे नरि सु रे श्रु ति स्वाप्ती मित्रा दिति गुरु क रं त्या श्वि रा शि ने । परं दे
लो मरु र्द च नृ म नु जा ना न नि मि षेः स ह स्वे रं चै रं निरु त्ति नृ या नां परिण ये इति ॥ एशि
खरिणि ॥ नयाणां युग्मानां समाहारः त्रियुग्मी फाल्गुनी हयं आषाढा हयं ना इपदा हयं
चेति रोहिण्या महा रा हि णी चै त्यर्थः शिवय मा ह्नि आर्ज तर णो । अयं न सत्र न व को न
रि म नु षे चा व त् श्रु तिः श्रवणः स्वाती प्रसिद्धा मे नो नुरा धा अदितिः पुनर्वसुः उरुः पु
ष्पः र रो द स्तः अतरेव ती । अश्वि नो अश्विनी रा शि ते नृ ग शिरः अयन न कः । सुरे दे व
न वे त्वा परं चित्रा ज्ये ष्ठा धनि णा वि शा षा मूल क्ष त्तिका रात तारा मघा प्लषा इती द न
व के दि ते ज वे त्वा एवं गण त्रयं । अस्य प्रा या ज न मा ह्ना मृत्फरिति । द नृ ज म नु जा नां
रा द्वा म नृ णा णां मृत्फः नृ नो र्योः र हो म नृ प गण योः सतो मृत्फः स्यादित्यर्थः निर्ह
ति त न या नां रा द्वा नां अनिमिषेः देवैः सह स्वे रं अति शयिता वे रं स्यात् । कपरिण

देविवादे। अर्थां हेषाणां मित्रत्वं। अथस्वाचाविकं रोशिविरं तथा वरपमैत्रं वाह्या। चापाजौ वृषलेण
 कुंजमिषु नौ कर्केण मेषस्त्रियात्रो लाग्रीसविषेण कारुणिकहरीनक्रोमनित्यविषो। तदकुंजं तुले उ
 षेण वरागाः सिंहं विना न्ये नृणां। तद्गो ग्वाजलचारिणे हरिवशाः सर्वे विना वृश्चिकं इति॥१०॥
 ईलविक्रीडितं। चापाजौ धनुर्मेषा वृषलेण सह नित्यविषो नित्यविरोधिनो चापिन अजेन वान
 दहृषलेनितं शत्रुरितर्धः एव सुतरापि। कुंजमिषु नौ कर्केण मेषः स्त्रिया कन्यया। लाग्री उ
 लमिषु नौ सविषेण वृश्चिकेन वौ लाग्री इत्यत्र संख्या। यं जया वत्यं गोरात्री विवक्षितो। अतानव
 कृत्यं। यथा विगमवाक्ये युग्माग्रियुगलूतानां षण्णुन्यो र्वसुंध्रयोरिति षण्णुयोः षष्ठी सप्तम्योः वसु
 रंध्रयोः अष्टमीन वम्योः। एवमत्रापि कारुणिकहरी धनुः सौहो नक्रोण मकरेण तद्वत् नित्यविषो कुं
 जं तुले ऋषेण मने मरते विधादशषडष्टकयोर्मध्ये नित्यविरिण उक्तः। शेषाणां मैत्रं अत्राने
 तुमा कः। शत्रुमंदमिती इत्यादि मत्याचार्यमते यदधिपत्योः शत्रुतमस्ति त एव एते पवि
 शेषाः श्रेष्ठाः तथा चतुर्धा कंधिवा दशे मेष ऋषौ वृष मिषु नावित्यादि षडष्टकेपि। सौहो म
 नयुत इत्यादि ग्रंथकारस्तु मत्याचार्यमते मैत्रमय दमानो मुं दे तुं परित्यज्य राशो रे धवै रं
 नित्यविषा वित्यने ना वदन्। न उत दधिपतिवरो नेति ग्रंथकारस्याशयः॥ अथ वरपमै

२६

वं वरागा इत्यादि। सिंहं विना अन्ये सर्वे राशयः नृणां मनुजानां तुलामिषु नास्तीनां सत्पणाः स्फुः।
 शेषं वरागा वरं लो कप्रसिद्धिर्ज्ञेयं। अथेषां युगदोषाणां निर्णयवस्तुस्तत्र किंचिच्च कुर्यात्
 दर्शयति। स्या शशि मैत्री धुरि कुंजं तदयोः करग्रहस्तद्विग्रहेपि। तस्या ममत्या मृगराजमीनाव
 प्या हतौ तद्द्रव्योः सुकृत्ये इति॥११॥ उपजातिका॥ धुरि नारे सुमेतिया वरं कुंजं तदयोः कुंजं सिं
 हयोः राशि मैत्री स्या तसप्तमषकत्वात्। मृगराजमीनौ सीहमीनावप्या हतौ। करग्रहे मृहीति
 तत्र देवः कस्मिन्सति। तयोः राशोः ग्रहो स्वासिनो शानिरवीतयोः विग्रहवैरेणिकरय
 स्यात्। तस्यो राशि मैत्री असत्पण्डकत्वात्। तद्द्रव्योस्तस्वामिनो गुरुसूर्ययोः सुक
 त्वे मैत्रे सति। ग्रह मैत्रं सुरगुरु रित्यादिना वक्ष्यति। राशि मैत्रं ग्रह मैत्रं योरन्यतराजने सुत
 मिति तात्पर्यार्थः॥ अथाक्षिपति॥ पत्याः विरोधमतिस्त्ययोः स्यान्मेलपमेलस्तद्वत्
 मैत्र्या। अत्रोच्यते किं न मिषो वधः स्यादेकस्मिन् नाना रयो विरोधादिति॥१२॥ इव ज्ञाः॥ प
 त्याः स्वामिनो विरोधवैरे सतिस्त्ययोस्तस्मै वक्योः मेलमैत्रसत्पि अमेलः अमैत्रं स्या
 दितिलोकप्रत्यक्षं। अतो ग्रहवैरे सति राशि मैत्रं न ह्यप्यमिति तादृशं। अत्र अस्मिन् विषये
 उच्यते उन्नरं दीयते। एकस्मिन् राशे नाना रयोः सना संतर्धिषु स्योर्भिधः परस्परं विरोधात्

विप्रदातः। वधो घातः किं न स्यात्। अपि तु स्यादेव। अतो राशि मैत्रं मुख्यविकृतं॥ अधप्रत्य
 त्रं॥ अपश्यति स्वाभिनिहतध्वंशे देवराणां किं न दृष्टमस्ति। अतो धिकं चेत्प्रनुमत्यमे
 वा। तदा गतिः कायममममास्या॥१३॥ उये प्रवज्रा॥ स्वाभिनि अपश्यति सति तयोः सेतानरयो
 र्वधो मिधः स्यात्स्वामि सप्तमं न स्यादेवेति इति। चेत्तर्हि ग्रहेश्वराणां राश्याधिपानां किं न
 दृष्टमस्ति। अपि तुतिः सर्वे दृष्टमेव देवतात्वात् यत्रुदशमदृतीया इत्यादिना दृशे न मुक्तं
 तत्र फलार्थमेतत्। वास्तवे च ग्रहेश्वराणां किं न दृष्टमस्तीति। अतः कारणान् प्रनुमत्य स्वा
 भिमैत्रमेव अधिकं इति चेत् तदा सममममकस्य कुंलसि सवितादि कस्य का गतिः कः
 प्रयोगमनिका कष्यतामिति॥ किं तां रूपांतां गतिमाह॥ स्वतावमेत्रीमस्वितास्वपत्न्यो
 र्वशित्वमन्योन्यसयोनिसुधिः परः २ सर्वगमेधगवेष्पा। हस्ते त्रिवर्गियुगपद्युतिव्येदि
 ति॥१४॥ उपजातिका॥ स्वतावमे आदिषु चतुर्षु मध्ये सर्वसर्वगमे सर्वसर्वलाजे सति परः
 परः उत्तरोत्तरः। गवेष्पाः अन्वेषणीयः आदौ राशेः स्वतावमेत्रीमममममादिका विलो
 क्य। तदलासे स्वपत्न्योः तत्राश्याधिपत्योः सखितातस्य ग्रहसंख्यस्या लासे वशित्वराशे
 र्वशित्वं वश्यालासे अन्वेषणीयं जयो नक्षत्रयो र्यो नि सुधिः। यी नि विरातावः चेद्युगदद्युतिः

२७

चतुर्णामपि सप्तदाहस्ते त्रिवर्गस्यात्। त्रिवर्गो धर्मकामार्धैरित्यमराधर्मादयः करग
 ताः स्फुरिति। एवं सर्वसर्वस्य कस्या लासे सति उत्तरोत्तरस्य लाले तारतम्यं कल्पे। अधस्वा
 ताविकस्य ग्रहमैत्रस्यापितत्कालसंख्येन न्यूनाधिकतामाह॥ अपार्श्वकं प्रवयगा प्रसू
 तौ। तत्कालमित्राणि मिधः खपांघां। न्यूना मपि त्रीनरत्नस्य राशौ। तत्कालसंख्यं विविन
 हि मैत्रीमिति॥१५॥ प्रवज्रा॥ प्रसूतौ जन्मकालेय स्यात्प्रसूता तपाश्वयोः के प्रवयंतम्
 र्थादीन् तेषां पार्श्वकं प्रवयं॥ तत्र गच्छेते आपार्श्वकं प्रवयगाः खपांघाः अदाः वि आका
 शे प्रयति गच्छति ते खपांघाः तेन ग्रहेण मार्धमिधो मित्राणि स्फः एकदुक्तं सति। जन्मका
 ले यस्मिन् राशौ योग्रहः स्थितस्तस्मात्तद्वर्तिके प्रवयं मस्थानं सति। अग्रश्वचर्धं त
 दधधित्वेन तदंतर्वर्ति स्थानानि दशमेकादशद्वादश। द्वितीय तृतीय चतुर्थानि। एव
 न्यतमस्थाने स्थितो ग्रहस्तौ तत्कालं मिधो मित्रे स्तः अन्ये चतुर्ष्ववति। तत्राश्व वरु
 णतत्कालेन दशायवं धुग्रहज स्वांतेषु मित्रं स्थित इति प्रसूतियुगं तत्कालसंख्यं
 स्यजातकशास्त्राक्तः। अतो न्यत्रापि तद्विलोक्य मिति जेयं॥ तदेवाह न्यूनामिति॥
 स्त्रीनरौ च नृत्पराजानौ च तेषां स्त्रीनराणां नृत्पराज्ञां च ग्रहवशां नया स्वाताविकी मै

श्रीता एतत्तत्कालसम्यं विशिनष्टिविशेषयतिकं वृत्तामणिं नृपामपि किं पुनः सः
 पूर्णोत्तमः ॥ सा ताविकोयं मित्रं समः रात्रुर्वसवे तत्काले निवृत्तः सौ कमेण
 अधिमित्रं मित्रं समः स्यात्तत्काले रात्रुस्तदा समः रात्रुरधि रात्रुरिति ॥ अथ व
 र्णमित्रमाह ॥ षट्कर्मणामिति देवदेवो राजन्यकम्पाधिपती कुजाकौ विदुः प्रयो
 श्च बुधौ रात्रिश्च संकीर्णयः स्त्रीन्तुवर्णमित्राति ॥ १६ ॥ इव ज्ञा ॥ यजनयाजनादी
 निषट्कर्मणि तानियेषां तेषां मर्माणां विप्राः तेषां शास्त्रित्वादेवो अधिपौ स्तः ॥ रात्रि
 ताः शिष्टिता देवदेव्याणां तेषां गुरुशुक्रावित्यर्थः ॥ राजन्यानां क्षत्रियाणां मूढरा
 जन्यकः ॥ तस्याधिपती कुजाकौ स्तः विदुः प्रयोः कामलचंद्रबुधो विशां चंद्रः मूढा
 णां बुध इति ॥ संकीर्णानां सकरनवानां निषादादीनां पतिरात्रिः स्त्रीन्तुवर्णमित्रा
 वर्णमित्रा पातः तस्य धारा रात्रिपयोर्वर्णो विलोक्यो ॥ तत्रोत्तमवर्णः पुरुषः शस्त्रः
 समवर्णो मध्यः हीनवर्णो धूम इति ॥ एतत्तत्कालं येषां स्वदेशाप्रसिद्धिः अनादेव
 उमीना ह्यल्लक्षणं वर्णः कन्या होमो वरः श्रेष्ठः मध्यस्तः समवर्णो नीचो हीनो
 क्षत्रः पुरुष इति इयं वर्णमित्रं केवलं युगमात्राय ननु मेलकनिर्णयाय अतो मेल

२६

कनिषा नंतरमेवोक्तं ॥ एवं रात्रिस्तु मुक्ता तदुपयोगियं सैवं जातकोक्तमत्राह ॥
 मुरगुरुर्तुः कविका विदिविरचया विकुजा विरवोदयः अत्रासि सूर्य कुजाः मुहूर्तो
 रात्र्यवतयुक्तिरियं नयवीयसीति ॥ १७ ॥ एतदारसंज्ञोकाष्टकं हतविलंबितं ॥ रवेः रवि
 मारुत्यरते मुहूर्तः स्फः अर्धदत्तेशत्रवः रवेः मुरगुरुमित्रं अन्येशत्रवः चंद्रस्य बुध
 गुरुमित्रे शेषाः शत्रवः तौ मस्य शुक्रबुधौ मित्रा अन्येशत्रवः बुधसारवित्यतिरिक्ताः मि
 त्राणि रविः रात्रुः पुरोः कुजव्यतिरिक्ताः मित्राणि कुजः रात्रुः शुक्रस्य रवौ ह्यतिरि
 क्ताः मित्राणि रवींद्राश्च मनेः रात्रिः सूर्य कुजव्यतिरिक्ताः मित्राणि रात्रिः सूर्य कुजा
 शत्रवः इयं यवनाचार्याणां युक्तिर्न रात्र्यमीनकनिष्ठा कास्तुल्यूरयुवेति यवो देशः
 यवनाचार्यमतमिदं महदित्यर्थः ॥ कथमिदं महदिति संस्थाप्यति ॥ इदमुदीर्य वरार
 विरोचनो ॥ तिजमतेपिनक्षत्रितान्युनः सचक्रमन्यत एवयवोत्तवो जयति शास्त्रमि
 दं यवनेष्वपि इति ॥ १८ ॥ विरोचनः सूर्यः मिहरोपि सूर्यः अतो वराह विरोचनो वराहमिह
 रः इदं यवनामतं निजमते वृद्धजातकादौ उदीर्य उक्तापि ॥ १९ ॥ इति रात्र्युपनवीक्या
 तं कोर अन्यमतं स्वमतेनेदि निवेशं यदि निवेशितं तर्हि हृषितं यानां चेतर्हि तं मत

मेवेति न्यायविदुः वक्ष्यति च अतः कारणतः सवरह इदं ग्रहमेव त्रींशं यवनेषु यथा
 संसृतं च अतिशयितं जयति सर्वे कर्षणवर्तत इति मन्वत एवावराहो पियव नृणां स्त्री
 याया धनं अतितरं न्यत एवेत्यर्थः ॥ एतदेव तं गंतरेणाह ॥ परमर्तं स्वमतं विनिवेशितं
 यदि ह्युचितं नादृतमेव तत्रा कलितं केवलं सत्यमतः प्रत्ययव न युक्ति पुनरनमनि स्पृ
 ह इति ॥ १५ ॥ यस्मात्कारणात् स्वमतं स्वमतमर्थं निदेशितं निक्षिप्तं परमतं यदि न ह
 षितं न दातुं न्यतं आदृतं स्वीकृतं मेवेति न्यायविदुः ॥ तत्र स्मादतः कारणान्तरं इत्यदंत
 केवलीति कं सवरहः कलितं केवलं सत्यमतः कलितं लक्षितं केवलं सा कल्पेन सता
 चापि मतं येन मतं वा यवनयुक्ति पुयवनाचार्यवचने पुत्रनिः स्पृहः निर्गतः स्पृहांतिः
 स्पृहः ततिः स्पृहः अनिस्पृहः इति वराहोपि सत्याचार्यमतं सम्यगालो व्यापियवनमतं स्प
 हयते चेत्सहं तर्हि सध ॥ एवं चेत्तर्हि वराहो यवनमतं अल्पमतत्वं कथं मुक्तवानित्या
 शंकाह ॥ किमर्थं ब्रह्मत्वमयं मिहरोदिशान् यस्मिन् सुहृच्च मिदं जगृहे हृदि ॥ उभयत्रापि स
 मं सति तन्मतं मरुति केपि त्वेव मतं यत इति ॥ २० ॥ अयं मिहरो वराहमिहः ॥ इदं यव
 नोक्तं गृहसुहृत्वं ग्रहमिदं दिशान् आदिशान् सन् अवकृत्वं अवकृत्वां मतमिदमिति

२५

लदिमनमि किं जगृहे धृतवान् ॥ यवनग्रहमेव मुक्ताकेषां चिदेवं मतमिति किं मुक्ता
 नित्यर्थः ॥ तथा च तदा कयं जीवा जीवबुधौ सितं इतनायो व्यर्का विज्ञौ माः क्रमादी व
 का विज्ञेनं एवं स्पृहः केपां चिदेवं मतमिति ॥ अतो यवनमैवं स्पृहं समेतमिति
 वराहस्पतिः ॥ तिस्रावः ॥ अत्रोत्तरं ॥ उभयपक्षेति तन्मतं तस्य वराहस्पतिः मतं मरुति
 दसुतरे सति उभयपक्षे उच्यते पक्षेपि सप्रत्ययं स्यात् ॥ यतो यस्मात्कारणात् स्वयं के
 ति ॥ तिन जवेमस्यामा वराहमतं मरुच्चैतर्हि वयमपि महांतो ज्ञात्वा मरुत्वं वराह
 मरुत्वं मरुत्वं मानुषत्वादिति ज्ञावः ॥ एतन्निस्पृहः संस्थापयति ॥ ब्रह्म तरे इतमेव
 ततमिदं वदन्नु सदा तदप्ययथातथ ॥ १८ ॥ अपि द्विगुणे त्रिगुणे स च त्रिगुणं न सवक
 क्रियं यत इति ॥ २१ ॥ सक्तौ कुशलो वराहः ब्रह्म तरे नृयि शैर्यं कृतं तदेव अनुस
 मतिं अनुसरति ब्रह्म मतानुसारमेव वक्ष्यतीत्यर्थः ॥ सगते ॥ अयं धातुपाठो विदिकथा
 उभयपक्षेति उपाठितः ॥ साया यो उच्चादिष्व अतः प्रसृतिरिति छंदस्य वदुत तो साया
 यो उच्चादिष्व अतः प्रसृतिरिति छंदस्य वदुत तो साया
 तयो अनुसमारत देव्ययथातथमिति ॥ इति चेत्तर्हि द्विगुणे त्रिगुणे प्राप्ते सति सत

ययोस्तौ अतिउरौ सुहृदौ निरुत्तरे करचु अभिपौ न संजतः कुरुता इति यदेव लभु
 निः प्रारुतदविचारु रमणीय एतत्कालमीमांशायेव। पतिपादिते त वा तेन प्रकारेण ज
 नाः वितथा शयाः न व्यवहरंति वितथः अमलः। आशये येषां ते तथा। अरुत्यादि प्रया
 : कैः आश्वत्थरुषितः ऊपिति मुखैः अयुक्तं मनसि स्वीकृत्य किंचित् कृपितं मुखे न
 व्यवहरंतीत्यर्थः॥ यथा। अवि तथा शयाः यथा धर्मनोदावः मनस्येव वा स्तिपुं सुता
 दृशेभु खे स्तथा न व्यवहरेति लाके अजति किं जयादिति श्रावः॥ एवं दबलादिमते च
 त्येपिये नवांशमख्य व्यवहारं न ऊर्वंति तेषां निःप्रसंगं न माह॥ नवदृशेव हिल
 ग्रहशं विना फलममं सतापि करग्रहे। शशिनवांशमखित्य पराशुरवाः किमलम
 सुगतामुगतं जगत् इति॥ अथ दैवविदः करग्रहे लग्नदृशं विना लवदृशानवांशाद
 द्यौरफलं अमे सतलुडि मन्ते स्मात् पिशाशिनवांशमखित्य पराशुरवाः किम्फः त
 यासि उदयगतनवांशः स्वशदृष्टो युतो वा न नवतियदि मृत्युः स्यात्तदा नी वा स्यत्यादी
 निनवांशदृष्टौ लग्नफलानिमन्तेति। लग्नफलं नवतांगे इत्येवमस्य मुख्यत्वात् तत्त
 वमेव कार्यं चेन्न नवांशयोः सख्यं कथं न मन्यंति इति तेषां निःप्रसंगं। अथोदमलमृ सु।

३१

इति च उक्तं जगद्विभंगतानुगतं गते अनुगते गता नुगतिको लोक नलो कः पार
 मार्धिक इति कश्चिदित्यज्ञानाद्यवाहरेत्। तथैवान्य सद्धर्मे पीत्यं धरं परावदिति न
 वः॥ इति मकलागमाचार्यवर्य श्रीकेशव श्रां वसरात्मज गणेश विरचितायां विवाह
 दृदावनदीकायां विवाहदीपिकायां मेलकाध्यायः॥ अध सूक्ष्मं लग्नादिफलं स्ताव
 न्नवांशविंशानि रूपयति। तत्रादिकरग्रहे क्तनवांशोपपत्तिः। व्याजेन यवनोक्तग्रह
 मित्रे सस्थापयति। तथाहि॥ लग्नं किल जर्दं स्थानं तत्र तो नवांशो पिसप्तमं जाया स्वा
 नं। तन्नवांशश्चतयाः मरुते वरं वधोः मरुते अतः स्तुतु शुरुदयाश। स्तोत्रायाः स्वा
 मित्राणां स्मर्यमतिवधूवरयो रपिमित्रे स्यात्। अतो येषां नवांशानामेयं घटते त
 एव नवांशा सुलाधरादयः सवैः पतिताः ते च यवना कुर्यात्पित्रे लवस्थी कारात् य
 टेति। अतो यवनोक्तमेव ग्रहमेव प्रमाणमिति सिद्धं तं प्रवमिमत्वा पूर्वोत्तरपक्षौ रस्य
 तिनवलवत्पादिना श्लाकपाङ्कन। अत्राध्याये सर्वत्र हुतं तिलं दितानि नवलवा
 धिपती उदयास्तयो रनिति पार्श्वित्वां प्रमसायना वरपतिं वरयोः प्रविशितौ। यदितदि
 रफलेष्वपि फल्युतेति॥ उदयास्तयो रलग्नतत्सप्तमगतयो रनवलवायाः अधिपती अ

निमिषादिति चोदमसायनोस्त। अतिगिषादेवाः तैः अर्चितः वृक्षपतिः चंद्रमसो नैव।
पते चोदमसायनो बुधः नैव चंद्रमसो नैव पते फलकः अविधानात् केचित् अप
त्यमात्रेपि अणादीनि ह्येति। तदपि न नडा दिव्यपागद। एवमिवादिनादौ नाह। एवं मति
तस्य दत्ताद्यपि निरस्ता यत्र प्रायश्चित्तस्य त्वाचोद्यतामिति प्रयोगः तद्वत्कस्यादिते।
चंद्रमसप्रयनमिव अयनं चरणं यन्मिन्नूकर्मणि न चंद्रायणं संज्ञायाम् दीर्घः। एवं ममा
यनादि अतो ग्रंथकृता अयनं ततो पात चंद्रमसायन इति प्रयुक्तस्य गतिमात्रं चिंत्यते।
चंद्रमस इदं चोदमसाया इममप्रयनं जस्यति। म्भानेयस्यासौ चोदमसायनो बुधः तो
युक्तबुधो यदि समविरिणोस्तः तत्तदा वरपतिं वरयोः वरवध्याः पतिं वृणुते सापतिं वरा
। मंज्ञायात्तद्वृजिधारि मरुतिपिदम इति खः खित्वा मुद्रा इष्टफलेषु सुतफलेषु फ
ल्युतानिः फलवा स्यात्। एतदुक्तं भवति। लग्नवौ नवाः किल वरस्य स्थानं तस्य मंज्ञा
वध्याः। अतस्तदधिपयोः मेत्रे सतितायाः शुभे। लग्नयदा लग्ने धनुं रंशः तदा कृष्ण
मिथुनो रंशः अनस्यारधिपती युक्तबुधो तो मसाचायमेतेश्च नृपे दस्तता विष्पादिनामि
शः समविरिणो भवतः अत्रोत्रवरवध्याः शुभे न स्यात्। तस्मादनु रंशे नृपे लक्ष्मिनि

३२

हृषासां अतो यवनमेत्रं ग्राह्यमिहाह। तदुदयदिपदांशानि यामको यवनसौ भूद मादिय
तां जनः। इतराश्च कथमनुकरयस्ते फलं दिलवानवलंबते इति। तस्मात्कारणात्
जनः यवनसौ रुदं यवनो दितमेत्रं आदीयतां स्वीकुरुतां दृगति। रुदादिः कर्तृरि
त्वात् सौ रुदमित्यस्य गतिः प्राग्वत्। कथं नूतो जनः उदयदिपदांशानि यामकः उद
यले ग्रेदिपदांशः नरराज्यंशः तं नियच्छतीति तथा। कर्तृरिवुत्पलमेदिपदांशस्वीकारं निय
मय यवनमेत्रं ग्राह्यमित्यर्थः। अन्यथा त्वेदोषमाह। इतराश्च तदुदयदिपदांशानां गीका
रे करग्रहः कथं अस्तु अपि तु मास्तु तत्कथं दियस्मात्कारणात् तनुफलं लग्नफलं लवा
नूत्रं वलंबते। आश्रयते लवाधीनं लग्नफलमिति। अयं तावः लग्नफलं न वत्तोग
इत्फलं त्वान्न वंशो मुख्यः स च दिपद एव नाव्यः तथा चोक्तं प्रागुक्ते दिपदं गृहाह
मार्गो दन्यांशको दयो नाशमिति। अतो दिपदांशा दन्यमवांशो वरवधौ नाशविधाना
त् करग्रहः कथं स्यात् अतो दिपदांशानि यामसति उदयास्तां ग्राह्ययोर्मैत्रा सा
व्यासा च धनुर्दंशो यवानां रूपालस्यते अता यवनो क्रमेव ग्रहमेत्रं आदियतामि
ति। अत्राप्यन्यस्यांशं काम नृद्यहपयति। अधरिष्टयदिनो नय ममामिः तदयंशः

कलशस्य किमागतं द्विपदं दधतोऽप्यशुनर्हताय दिव्या निमिषौ किमुपैक्षिता वि
 ति। २-अथ प्रकारं तरे अथ उजयसमो नरि रस्तः समसतकयोः सदा राशिमेत्री अस्म
 वाचतुर्ध्वं दशमवत् अतो धनुर्निधुनयोर्मित्रं मदास्तीति। यदीदं चेत्तदा कलशस्य
 द्विपदं नरत्वं दधतो विचरतोऽपि अयं शः अशुनत्वं किं आगतं। कुंतोऽपि उत्र राई मनुष्यः
 उदयास्ता शयोः सदा समसतकत्वात्मेव। अतः कुंतोऽशः कषं न गृहीत इति। अत्रोत्त
 रं। अशुनर्हतेति। अशुनर्हता पापश्रुतवनत्वं। कुं जोहि पापश्रुतवनं। अतो नोक्त
 इति। अत्र प्रत्यक्षं तरे। एवं चेत्तर्हि वृषा निमिषौ वृषमीनौ किं उपैक्षितौ। कथं परित्याक्तौ।
 वृषमीनौ हि सौम्यजनत्वे विकषं त्यक्ताविति। अत्रोत्तरं प्रत्यक्षं तरे। अमनुजा वि
 ति चेत्किमुजो नको नवलवं ऊषमादृतवान्फनिः। शुनगृहं द्विपदं स्तलवः सचि
 त्तवत्तु तत्र किमु सुचुला लुप्त इति। धनौ वृषमीनौ अमनुजौ मानुषौ न तवतः त
 उदयद्विपदं शनियामक इत्युक्तत्वात्। इति चेत्तर्हि शोनको मुनिः ऊषमीनेन
 वलवं कषमादृतवान्स्त्री लतवान्। प्रहसितवदना च मीनां शो इति मीनो हि ज
 लचरः कषं शोनके न गृहीत इति। अत्रोत्तरं सः मीनः शुनगृहं द्विपदं स्तलवः शुन

३३

गृहं द्विपदं अशुनत्वं यस्य सतधामी न स्यात्तां शः कस्या। अशौ शुनगृहं द्विपदं
 अतो मीनोऽशः शोनके न आदृत इति अत्र प्रत्यक्षं तरे इति चेत्तर्हि चुला लुप्तः किमसुचु।
 लाधरस्य हि अस्तलवो मेषः मनुष्यं न गृहं द्विपदं अतः सवति। अतः कस्या चुलाधरः
 स्वीकृत इति। अत्रोत्तरं प्रत्यक्षं तरे। विचरणः शुनसं च नवांशकं स्तदयमेकतरं परि
 गृह्यते। इदमसंगतमंगत विरितं। जगति नैकवशात् किल सौ हृदमिति। पयश्च नहु
 र्कृत्यो तत्र हि अयं एकतरो नवांशः विचरणः शुनसं च परिगृह्यते। उदयनवांशो
 सतवांशयोरेकतरो नवांशो मनुजः सौम्यगृहं च गृह्यते। तनुश्चावपीत्यस्माकम
 शयः द्वयोरेकस्मिन् विचरणे न रश्चा चुला लुप्तो हि अस्तांशो मेषः तयोस्तुला मेषयोरेक
 तस्तुलाधरः। अशौ विचरणः शुनसं च स्ति। अतस्तुलांशो गृहीत इत्यर्थः अत्रोत्तरं
 । अगदस्य व्ययं मावाधेनो हतवर्त्तितं उक्तमिदं असंगतं। अथटमानं कस्मात् किल
 यस्मात्कारणात् जगति लोके एकवशात् सौ हृदं नास्ति सौ हृदं हि उजयगतो धर्मः सचि कस्मि
 न्नवनश्चेत्। अत एकतरो गृह्यत इति यदुदीरितं त्वया तदसंगतमिति। इरितमत्र सौवेक
 तवति। शोषविवक्षायां षष्ठी सौ हृदमित्यस्य संगतिः प्राग्वत्। एवं सर्वविकल्पान्परित्यज

विशेषपरिशेषोत्थलितोसंज्ञातमाहाखचरयोःसखितायदिकारणधनतिमानितरायवना
धनिकलकशमीरुनकोशपञ्चभुतापरिणमत्यनयोसपिशास्त्रायानद्वेचस्थासुदया
शास्त्रोःसस्वामीनाःसखितामित्रत्वंकोरलंवक्तृस्वविकल्पातंरुलीनिरामात्रामायदि
कारणस्यातद्विनापसखितायवनाधुनियवनमार्गैर्नितरांअतिशयिर्मधुनतेशद्याथात
यवनशास्त्रप्रसिद्धतेस्तथैवसत्यानार्थमोक्षस्यार्थमिच्छाकीर्तयतायवनमित्रेन
वर्षकोलप्रसवार्थमनुष्ठानंशपरिणामादसत्याचार्यमतेविरथंज्ञावादितिविज्ञातः।
कर्मयोगिकलनेसंज्ञादोषोक्तो नवांशैर्ननु उदयास्तनवांशैस्तोपातस्तोतस्तदधिपति
। तयोःशत्रुताउभयोःयवनसत्याचार्यशास्त्रयोश्चपरिणमतिपरिपाकेवाप्नोति
। शनिमूर्खयोर्विरथवनशास्त्रसत्यशास्त्रेणसिद्धिस्तोयवनमतेशत्रुत्वसजायाहुं
नांशस्त्यक्तैःननु सत्यशास्त्रविरमज्ञावादितिज्ञातः। एवमंशेयस्मिन्नादिकंविचार्य
यितर्हि राशाधपिकर्षनाबलोवस्तुइत्यादिंकापरिहरतिअथतयोःसमसममु
हृत्यवःकवमसस्मगतिःसचनिकधाप्रहंसितमगतान्यनुमेतिरातदखिलैःखलवे
दृष्टहृणपीति॥७॥अधानंतर्य।द्वियस्मात्कारणात्तत्रोयवनसत्यशास्त्रयोःसमसम

सुहृत्पथः कथं प्रसूतमगतिः अपि नु सूक्ष्मगतिरेवास्माच्छ्रुते सप्तवसेमसप्तमसुहृ
दापंध्याः सुहृत्पथः सकृत्परब्रूः पंध्यामित्यप्रत्ययः समसप्तमानां सुहृत्पथः समसप्तसुहृ
त्पथः वरवधूस्त्वनराज्ञेः सदा समसप्तकत्वात् उक्तयमतेषि समसप्तकराज्ञेभिर्ब्रत
मार्गः सूक्ष्मरेवेति अर्थः स च सुहृत्पथः एकधा एकप्रकारेण नास्ति तत्कालमिन्द्रादिरपि
स ज्ञावात्वा उक्तं हि ॥ नूनामपीत्यादिना तत्तस्मात्कारणात् इह अस्मिन् विवाहे अस्मि
ल्लिः यवनादिभिः सत्यादिभिश्च खलखट्वाणि पापगृहजननानि मे पत्नी हारीत्यपि
लभ्यता नि अनुमेनिरनुजानि अपि संजावनायां पापजननान्यविशुत्तानि
किं पुनः शुलसवनानीत्यर्थः । अथ ह्येतत्प्रमिष्टं तमां ह ॥ इति तुलाजिनमप्रम
दाधनुः प्रथमखंडमखंडफलं जयुः सततमस्तपति विषदीश्वरां न वलवच्चलव
ध्यपतिं त्यजेदिति ॥ ७ इत्युक्ताह उलिः मिष्टं तुलाजिनु प्रमदाधनुः प्रथमखंडं सत
तं अनवरतं अखंडफलं पूर्णं शुलफलं जयुर्यवनादयः तुलाप्रमिष्टाजिनु मोमि
षुनः प्रमदाकन्याधनुः प्रथमखंडं धनुषः पूर्वार्धं द्वैकत्वं न खंडं फलं यस्य तत्तथा
॥ तथा हि ॥ धनुः पूर्वार्धं कुंजोत्तरार्धं मिषुनतुलाधस्कन्याः द्विपदाः किलोक्ताः । तत्र

धृष्टोऽस्तोऽमिथुनः तत्त्वामिनोऽगुरुदुःखेयं न न पते मे वै अतस्तु लोभः शुभा कथाः अत्र
 धृष्टोऽस्तोऽमिथुनः एवंमिथुनोऽपि। उलाया अस्तोऽमिथुनः तत्त्वामिनोऽगुरुदुःखेयं न न पते मे वै अतस्तु लोभः शुभा कथाः अत्र
 मतेमिथुनः अस्तोऽमिथुनः तत्त्वामिनोऽगुरुदुःखेयं न न पते मे वै अतस्तु लोभः शुभा कथाः अत्र
 नः कंस स्मास्तोऽमिथुनः तत्त्वामिनोऽगुरुदुःखेयं न न पते मे वै अतस्तु लोभः शुभा कथाः अत्र
 सुताः अखिलैरुक्ताः तत्रावाक्यः प्राप्तेऽपि पदमृदात्त कुर्याद न्यां शकोदयो नाश
 । दिपदेशपि कथास्तौ लिखितं भूयः शकाः शस्ता इति। अयं पदो तो विज्ञायः सध्वं च म
 या वर्तितः पारमार्थिके तद्वर्त्तमानं नयना वरणमात्रं। तद्यथा यत्नं मिहातिनं
 उलादिः स्तनवोऽपि उदयास्तोऽमिथुनः स्वचरयोः स खिताकारणमिति। तदि मे
 शः तदधिपयोः सत्यपि मित्रे कथं तज्जमे। अशुनर्त्तत्वादिति चेत्तन्न वृषोऽमिथुनः सत्यपि
 मित्रे परिग्राह्यः। अमनुजत्वादिति चेत्तर्हि शौनकेन मीनां शः कथमाहृतः शुभमृद
 हिपदस्तु जवः स इति चेत्तर्हि उलाः कथमाशीयत इति त्वयि बोध्यते। उदयास्तोऽमिथुनः
 रेकतरस्तादृशो गृह्यत इति चेत्तदपि न जगति नैक वशात् किल मोक्षदमिति त्वयि बोध्य
 धृष्टत्वात्। अथ चेन्न वेदमभिप्रेतं। उदयदिपदोऽमिथुनः क इति तदपि न जगति नै

३५

कवशात् किल मोक्षदमिति त्वयि वस्मारितत्वात्। अस्तोऽमिथुनः पिपिपदोऽमिथुनः अथ परिज्ञेय
 तप्राप्तये दिपदमृदात्त कुर्याद न्यां शकोदयो नाशमित्यागमवलादिदमित्येव वक्तव्यं। त
 र्हि स्माकं फलितं मनो जिलिषितं। आगम एव कथं उलां शादिषु कारणेन स्वीकर्तव्यं। कि
 मर्थकारणं तत्रं यदपि त्रैकल्यनीयं। कल्पनालाघवात् शौनकेन मीनां शस्य अमनुज
 त्वे पि स्त्रीकाराच्च। अतो न वोऽमिथुनः स्वयं वनमित्रं शास्त्रस्य संस्थापनं न संयुज्यत। किमने
 न नवलवाधिपती इत्यादिना ग्रंथसंदर्भेण। अत एवाह वराह। ज्योतिषमागमसिद्धि
 प्रतिपत्तौ न योग्यमस्माकं स्वयमेव विकल्पयितुं किं न ब्रूनामतेव स इति। अतो वरा
 हेण यवनमते केषां चिदेव मतमिच्छतां सत्योक्तं यदमेव ब्रूमते मतः सर्वजनेषु
 प्रासिद्धतया यवनमते त्वकादशीयमतो मरुद्विरुपेक्षितं। किमर्थमत्र ग्रंथं चेतानि
 निवेशः किमराधं च सत्यादितिः उच्यते। ग्रंथे हि हि स्वगौरवार्थं किंचिदपूर्ववक्त
 व्यां वृषेव मस्तापप्फक्तिः किंचिद्वर्णनीयेत्यलं ब्रूतव्यं। अथैषा मृणं शानां विशेष
 माह॥ अस्तपतीति। अस्तः अस्तोऽमिथुनः तस्य पतिः तस्य दिपदमृदात्तः स इदं श्वरो यस्य
 न वोऽमिथुनः स तस्या उदयास्तोऽमिथुनः का लिकवा बुद्धे सति स न वोऽमिथुनः स तस्या

इत्यर्थः। बुलादिषु हि उदयास्तांशाधिपत्योः स्वात्ताविक्रमश्रुत्वा नावात्विशेषांतरमाह
 ॥ बलबंधोतिबलेनबंधः पतिर्यस्य नवांशस्य सतथा। यस्यांशस्य पतिजे स्वात्तादिवले
 र्यदिहीनस्तदा तत्र प्रवित्यजेदित्यर्थः ॥ अथोदयास्तशुद्धिमाह ॥ लवपतिः कुरुते लवलग्रयो
 यतिमृतित्रिवमुच्ययवित्तमः न च लवास्तपतिः प्रति संसृज्य गृहश्वते दस्तनयो स्तव
 ति ॥ लवपतिः लवलग्रयो स्त्रिवमुच्ययवित्तमः पतिमृतिं कुरुते ॥ अंशाधिपतिः अंशालु
 ग्राह्यतीयाष्टमं द्वादशद्वितीयं स्थितो न च मृतिं कुरुते इत्यर्थः ॥ इयमुदयशुद्धिः अवास्तु
 धिः ॥ नवलवेति नवलवात् अस्तसप्तमे। तस्य पतिः तदस्तनयोः तयोर्लवलग्रयोः अस्त
 ने सप्तमं नवलवेतयोः तस्मात्तद्वत्त्रिवमुच्ययवित्तमः गृहश्वतः वध्वाः अमृन्त्राणान् प्रति
 दंति। नवलवात्सप्तमाधीशो नवांशसप्तमाह्नयसप्तमावात्रिवमुच्ययवित्तमस्तदा वध्
 दंतीत्यर्थः ॥ तनुमविर्यवनादिभिर्नवांशाधीशस्य नवांशदृष्टौ लग्नदृष्टौ च सत्यामुदय
 शुद्धिस्ति ॥ कश्चमत्रोक्तं त्रिवमुच्ययवित्तमं इति उच्यते। षष्ठं द्वितीयं नवमं द्वादशमेकादशं
 नवमं पतिस्ति स्वस्त्वानाववीक्ष्यता। यस्तदा न्यानि सवनं तीत्यत्र ग्रहस्त्वानाद्येकादशत
 स्माद्गृहस्त्वतीया एव नवति ॥ एवं यत्षष्ठं तस्माद्गृहाष्टमं विवायद्वितीयं तस्माद्वादशः यद्गृ

३६

दशतस्मात्तद्वितीय इति। अतो यदुक्तं त्रिवमुच्ययवित्तमं इति तत्प्रहादर्शनमेवेति न
 विरोधः ॥ अथान्येः केवलमंशदृष्टौ बोदयशुद्धिरुक्ता। युतः स्वनाथेन क्लोकितावां
 नवांशकोलेन गतेन राणां निदं सनिष्ठानितयापमृत्कलत्रं सचश्चनितं विनीना
 मिति। तदलासेलमृष्टावा। पश्येदंशोशाधिपतिर्विज्ञे। तस्यैव वास्यामुदयोशाशु
 धिः ॥ अस्तोत्रानाथः स्मरन् विलयात्पश्येत्तदास्तांशाविशुद्धिरुक्तेति। अत्र तु लवल
 ग्रयो रिति योगपद्यमुक्तं तत्कथमित्याह ॥ उच्यते कफलेदावलदाद्युतो। लवहृदुह
 ते कियहनता। तदिदं कवललश्रुदृशः फलं। का कलितं कलितं यवने श्वर इति ॥ १०
 उच्यते स्पष्टं कउच्यते कनवांशस्य लग्नस्यापियाहृष्टित्यर्थः। साफलदास्या त। क
 स्मादवलदाद्युतः वलमृष्टत्वात्। तस्य हि शरीरं अंशसुतदवयवरूपः उच्यते
 शीनसतिसम्यक्फलमिति। अतो लवहृदुः अंशदृष्टिः कियहनता उहृत्तधारयति
 किं परिमाणमस्ति किं चिदस्ति कियलतदनं वा तस्य सावः कियहनता केवलं अ
 शदृष्टिः किंचित्फलस्यैव तत्र स्मादतः कारणात् ॥ अस्मिन् विवादि केवललग्नदृ
 शः फलं कलितं अर्द्धितं यवने श्वरः कलितं लक्षितं शकले संज्ञाते मस्यति शकलितं

३७

[illegible]

35

सती तिलकाय जत्रै जलां जली नूतनु ते विस्तारयति । ददातीत्यर्थः तिलकः शृंगारकति
लकः नास्ति तिलको यस्य सा अतिलका विधवेत्यर्थः तिलक इव तिलकस्तिलकः सती
तियावान्मृतं सती स्वयमेवां जलिदानेन वध्ना अनपत्यापि सूचिता । एतदुक्तं सवति
कस्पचि जन्मलग्नदृषः जन्मराशिः कर्कः तयो रहमनवने च धनुर्दरकुंजौ । तयो रधिप
ती गुप्तशरीरतौ निरुतौ । कदाचिन्नवधुनुषि कुंजे बाकश्च नग्नः स्थितः स चेष्टकः
तेषां युक्तं निष्ठुः शशयो धनुमीनमकरकुंजतुलावृषाः । एष्वन्यतमस्य नवां
जिह्वयदित्यप्यविकारः स गतो सवति । तदा परिणीतास्त्री अनपत्या विधवा लावदि
ति । एवञ्चापि जन्मलग्नराशौ शशौ । अथाष्टमलग्नदोषं तदपवादं वादः । व्यलि
दृवं जन्मनर्हं बिलग्रयोर्नवनमष्टममस्कदितं त्यजेत् । सितपुलस्तिमते नतदीशता
तनुमेति मनेति न हृषणमिति ॥ १६ जन्मनर्हं बिलग्रयोर्जन्मराशिजन्मलग्नयो रहमः
जवने अस्कदितं उदयंगतं बिलहेत्यजेत् । जन्मराशौ जन्मलग्नदोषं अष्टमलग्नं त्यजे
दिति तात्पर्यार्थः ॥ कर्कसूतं व्यलिदृषं वृश्चिकदृषं व्यतिरिक्तं । वृश्चिकदृषौ अष्टमाव
पिमत्या ज्वावित्यर्थः । अत्राह उमाह । सितपुलस्तीति तयो रलिवृषयोः दीशता स्वामि

वशः स्फुटदा जन्मलक्षणं शोदीदृशं लक्षणं व्ययनाशकरं स्यादित्यर्थः ॥ अर्थादहे
 निर्वलास्तदा एतत्त्रयकरं स्यादिति तदा चैवर्गः चतुर्ध्यादशो कार्यो लक्षणं वदयुग
 इति अपि वा ॥ कार्ये व्यागबलात्तदादशो चतुर्ध्यादिति ॥ अथ जन्मयद्वयेन न वंशस्येदो
 षांतरं तदपवादो वा ॥ असुजन्मत्वलगाः खलु योराका जनुर्नदमिनेदसितो सु
 जे ॥ तनुगतेपिशिवेयुवयोषयोर्बलवतो लवता न नये क्वचिदिति ॥ १ ॥ जनुषः अ
 नेदा जनुर्नदमिने ॥ तस्मिन् जन्मकाले अशकः असुजन्मत्वलगाः सवति ॥ असुजन्म
 रोतीत्यसुजन्मत्वात्तच्च सौख्यलगा असुजन्मत्वलगाः तंगच्छतीति अथ सतत्त्वलगाः
 जन्मकाले दुष्टकारि पापग्राहयस्मिन् न वंशे सितो सुगः तस्मिन् सितो सुगे तनुगते लग
 वंशे सितो सुगे सितो सुचंद्रगच्छतीति सितो सुगः तस्मिन् सितो सुगे तनुगते लग
 गतपि अपि वंशे पुर्वयोषिता वंशोः श्वेसु जे न स्यात्तवरवधो जन्मकाले दुष्ट
 कारी पापग्राहयस्मिन् न वंशे सितो सुगः तस्मिन् सितो सुगे तनुगते लग
 जावददा असुजन्मत्वादि तर्कः ॥ इत्यादिकम्पंश जन्मि तदुष्टस्य पवादमाह ॥ बले
 वत इति बलवतः बलयुक्ता तलवतः अंशा तद्विज्ञेयं न स्यात्तवेजातकोक्ते न

५०

अधिपयुतो हर्षो सादिप्रकारेण बलवानं शराशिरस्यस्य कम्पाप्यं जन्मि तस्य दुष्ट
 सा तये न स्यादित्यर्थः ॥ अथ जन्मकालिकयद्वयेन दार्ढ्यांतरमाह ॥ अनुजनुर्मृतिगा
 मृतिपश्चयः सतनुगस्तनुते लशि वं क्वचित् ॥ इति विवक्तिरियं फलदा सदा सद्दसिध
 तिचेन्ममयः स्फुटः इति ॥ २ ॥ जनुः अनुकम्प्य अनुजनुः अथवा अनुगतो जनुः अनुज
 नुः अथादयः क्रांताद्यर्थे द्वितीयतितत्सु रूपः पुंवत् ॥ अनुजन्म जन्मान्नी तारः जन्म
 कालो नुक्रमणयो ग्यादामृतिगः जन्मलमादृष्टगः यश्च जन्मलजन्मतिपः अथमस्मा
 नाधीनः सग्रेसयदिविवादकाले तनुगते लग गतस्तदा शिवं अंतकचिन्नतनुगस्य
 ते न कदाचिच्छक्तकरोतीत्यर्थः ॥ इतीयं जन्मकालवशेन या उक्ता विवक्तिः विवेकः
 विविवेचनं विवक्तिः सा सदा तदा फलदा स्यात्तदा कदाचेत्यं जन्मकालो विवेक
 कालश्च इदं लक्षणं स्फुटः सिध्यति यदा घटी पलात्मकः स्फुटो जन्मकालो विवाद
 कालश्च माधितः स्यात्तदेवेदं सूक्ष्म फलविषयं न स्यान्माधितस्य ॥ इति प्रथमः अंग
 माचार्य पत्रवैज्ञाने ताध्यायः ॥ ४ ॥ एवमेव न वंशोऽनुदिमति धायाधुना यद्वलमि
 माहा तत्रादौ लग्रादावः अनुजनुस्तदा पादः ॥ अथिप्रसक्तमन्त्राजिज्ञासोऽपरिवर

निश्चयमसौ सुतार्थदः। मदनमूर्तिशयः शययंयदे मगृहशाप्रशानिः शानिराकृवदिति
 ॥ अत्रापि सुतविमलितहृत्तानि॥ अत्रिः पृष्ठं परात्रमस्तु तायां लाज एकादशविनाशो मगं
 पृष्ठगुडतीति तथा। लयादेवुवर्तमानो रविः मगृहशो स्त्रीणां शययंयदे पालिग्रहे अविश्र
 मसौ स्य सुतार्थदः स्यात्। नास्ति निश्चयमसौ विश्रातिर्यस्य तत्र अविश्रमं। तच्च तत्तौ स्य र
 तददातीति तथा। पंच शाखशयपालिरिसमरः अविश्रमं स्नाने उदस्य धीविदांतत्राप्य
 विदुष्टं न माह॥ मदनमूर्तिशयः अशानिः स्यात् मदनः ससमं मूर्तिलयां ल
 त्रेशेते नो मदनमूर्तिशयः ससमं स्तिलयस्त्वो वेत्यर्थः॥ अशानिरिव अशानिः स्वकः धातक
 इतियावत्तशानिराकृवत्त्यथा एषु स्नाने पुशानिराकृतस्येवरधिरिति॥ शानिराकृ
 रपि इदमेव फलमिति तावः। अत्राकृवत्त एनके चरपि गृह्यते। तस्मापि तदूपत्वात्
 यतो वक्ष्यति च। वृत्तपापेन मपरं स्वपातता राकृतेतीत्यादि। अतएव स्य स माहृष्टी
 पतिः। आश्रया इव नंदने न शिखिना च नो बुना च क्रमादिति अथ च इत्या विधने ला
 न बुखे उच्यते शशी। निधनमूर्तिरिषु प्रतिगर्हितः अशुभशुक्रपत्नः सखनस्य मू
 दिनकरे न करे न करेति शानिति। अत्र हृष्टी तीयां धने द्वितीयां लाज एकादशः

४१

मुखे च बुधे एषु शशी शुभः स्यात् शेषेषु शुभः। तत्राप्यतिदुष्टा न्याह॥ निधने ति निधने अ
 दम मूर्तिलयं रिषुः पृष्ठं एषु अतिगर्हितः अतिदुष्टः एतत्संगेन दोषांतरमाह॥ अशुभ
 इति अशुभशुक्रस्य अशुभशुक्रौ। तयोः सखा सतवारा जाहः सखिन्येषु पाप
 युक्तः शुक्रयुक्तवित्पर्थः॥ अस्मत्प्राणानुदंति खनति प्राणनाशको न वतीति अर्था
 दुधयुक्तो वा शुभः दोषांतरमाह दिनकारेति। दिनकरे न करः शमुखं न करोति दिन
 कारणकनाः करः रश्मयो यस्य सतवा॥ अस्मत्संगत इत्यर्थः॥ अथ लौ मस्या॥ अवनिज
 स्त्रिजवारिषु वृद्धे मृत्तिकरो मृत्तिमूर्तिमदाश्रितः। इह न लोयुजि जीव हंश विना। यु
 तनया तनयामिषु युवधूरिति॥ अथ न जीवा च निजौ लौमः त्रिजवारिषु वृद्धे न व
 ति। शेषेषु न वसुदुष्टः तत्राप्यतिदुष्टाति मृत्तिश्रुति। मृत्तिरश्मे एतानि आश्रितः एषु स्त्रि
 तः इतियावत्तमृत्तिकरः स्यात्। इह अस्मिन् लोमे न लोयुजि सति। न लोयुन क्रीति
 न लोयुक्तस्मिन् न लोयुजि। दशमं स्ते सति वधुः कृतनया सती तनयामिषु युव
 स्यात्। अतः कृतः कृतः नयः यथायात वा अन्यायमा। तनयस्य आशिपं मोमं
 चुनतीति तथा। अस्यापवादमाह॥ जीव हंश विना उच्यते। विना। तस्मिन् दश स्ते लो

क्रुश्वः। तयोर्लभ्यं चंदयोः स्वलक्षतापापग्रहलक्षताडरुधरावधुं विधुं विधुं कुरुते। उरुध
 राजातके प्रसिद्धा उच्यते। उरुधरेति। लभ्यं चंदयोः पापग्रहाया
 सतोः पापग्रहलक्षताडरुधरास्याह। सात्रकहरीत्फच्यते। सावधुं विधुं कुरुते। अथ जानि
 दोषः॥ श्रीतीतितयोः ततुगहिणिमित्रयोः श्रुतिशरं चंद्रः पंचाशत्तेन वंशेयदि पा
 पोस्ति तदा तं पापग्रहं पापग्रहं रं त्यजेदित्यर्थः॥ अथ गुरुशुक्रयोर्विद्यादिदोषमाह॥ क्षिप
 तिसप्तदिना न्येदयास्तयोः गुरुशुक्रश्च तदुश्च गतिर्षयाः इह युगं युगं पिकरग्रहः शु
 टमंगलदोगलदोजसीति॥ ७॥ गुरुशुक्रश्च गुरुं च गतिर्षयाः रुदयास्तयोः सतोः सप्तदि
 नानि क्षिपति क्षिप्तमतिशेषः कालनिर्णयार्थं द्वितीयायुगः शुक्रो वा स्वादयानंतरं सप्त
 दिनानि बाला अस्तात्याक सप्तदिनानि च अतस्तद्दिनपर्यंतं क्षिप्तमतिशेषयति। ना
 शयतीत्यर्थः॥ इह अस्मिन् युगयुगे गुरुशुक्रयुगले गलदोजसिसतियुगस्य वध्वर
 स्य कस्याह विवादः स्फुटं इत्यर्थः मंगलदः स्यात्। चत्वारिंशदं स्फुटमित्यतिधाना
 त्। गलदं जौबलं यस्पतं गलदोजसि नू गलदोजसि स्वादि बलदने अनेन न
 बुद्धिस्त्विह अस्तं गले नीचस्ति चेत्त्यादि सूचितं। एवमन्तं तरानुसामान्येन बालत्ववृद्धत्वे उ

४३

चाधुना दिक्कुरत्वेन तयोः सयुक्तिकं विशेषमाह॥ शिशुरेजत्वमं हान्येदया सयोर्दशदं
 पुर्दशं चांगिरसः स्फुटं। उशनसो दशपंचचपश्चमे गतिवशा त्रिदशाह मपश्चमे इति। ए
 अंगिरसो वृद्धस्पतेः शिशुत्वं जरत्वं क्रमेण दशचतुर्दशच अहानि स्फुटं स्यात्। शिशुश्च
 जरन्नच शिशुजरंतौ जीनो जीर्णो जरन्न पीत्यमरः तयोर्जीवः शिशुजरत्वं। दशदिनानि
 बालत्वं चतुर्दशवृद्धत्वमिति। अत्र स्फुटमित्युक्तेः सर्वसाधारणेनोक्तमित्युक्तिः सूचितं।
 उशनसः शुक्रस्या शिशुजरत्वं पश्चामपश्चमादिशिक्रमेण दशपंचचपश्चमिहानि स्या
 त्। पश्चिमोदये दशदिनं बालत्वं अस्ते पंचदिने वृद्धत्वमित्यर्थः॥ अपश्चमे पूर्वदिशि वि
 दशाहं स्यात्। त्रयश्च दशच त्रिदश त्रिदश चतानि अहानि च त्रिदशाहं तं कालं नैरंत
 र्ये द्वितीया अहः शेषा तदनु। रात्रा क्रादाः पुंसि त्रिदिनं बालत्वं दशदिनं वृद्धत्वमित्य
 र्थः। कस्मात्त गतिवशात् शुक्रस्य वक्रमध्यात् पश्चिमास्तं पूर्वोदयश्च सवति। अतो कं
 स्य प्रागतिवशात्। शुक्रस्य पश्चिम गतिवशाच्च मते। योगेन तदंतरवृद्धित्वे सति अलं दिने
 रेव शुक्रस्योत्थलता स्यात्। अतो बालत्ववृद्धत्वमत्यदिनमुक्तं। पश्चिमोदय पूर्वोत्तो
 बुभार्गगतावेव च वतः। अत्र स्तत्र गत्यंतरांतरवृद्धो सत्यो वक्रदिने रुद्धलता स्या

विवाहद्वेदावन
टीका ४४

दत्तस्तेवक्रदिनमुक्ते अत्रेतौ हेतुर्गतिवशादिति ॥ एवं लयावयवद्वयान्कृत्वा नित
त्रकेषामावश्यकत्वं तदाह ॥ द्धमणि जीवलवो दयशामिना मुद्रुपतेरिति पंचवली
विना परिणमंति फलानि च लक्ष्मणां शुचिविरिं विविरे चित्तान्यपि ॥ १० ॥ इति ॥ द्धम
णिः सूर्यः जीवो गुरुः लवो दयो शिष्टो लवो दयशामिनो ॥ अत्रापतिलग्रपत्नी ॥ तेषां
चतुर्णां उद्रुपतिश्च द्रव्य ॥ इति पंचवली विना चलत्कवा फलानि विरिं चित्तान्यपि शु
चिविरिं चिपरिणमंति पंचानां बलानां समाहारः पंचवली ॥ चलाचंचलाचूरीमाता
श्चलक्रवः स्त्रियः तासां फलानि विरिं चिः कमलामन इत्यमरः तेन तत्तान्यपि शुभं वि
रेचंति तानि शुभं विरिं चिः अतनाशका निप्रवमावक्राचं रिचिरे केक रैरिक्किपरिण
मंति परिपच्यंते ॥ यत्र लमे द्धमणि जीवादीनां पंचानां बलेन लन्यते ॥ तदा स्त्रीणां सर्वाणि
फलानि ब्रह्म शतान्यपि शुभनाशकत्वरूपं परिपाकं प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ अथ द्वात्रिंश
धगुरुशुक्राणां मतांतरमाह ॥ व्ययगृहं बुधसार्गव जीवयुक् नयदित कुल मित्रजने
अपि लपणानां नरनी रजनेत्रयो रिति नशक्रमेते क्रमेते मिति ॥ १२ ॥ व्ययगृहं द्वादश
स्थानां यदि बुधसार्गव जीवयुक् नयति एषकोपि व्ययस्थानेन न च वेत्ति ॥ तत्र दानरनी
मितिः

४४

रजनेश्वरो नरो वरं नीरजं कमलां तद्वित्रेयस्याः सावधः वरवधोः लपणता स्यात् ॥ केचपि
कुलमित्रजनेषु पि कुलमित्राणि कुलपरंपरागतमित्राणि ॥ यदा कुलप्रवृत्तादिभिर्ना
णि कुलदंते च ते जनाश्च तेषु पि किं नरनेषु ॥ इदं कस्य मतमित्याह ॥ इतीति इति एवं विवेक
क्रमेते इदं मतं विषये अस्माकं मतिः न क्रमेते न वलति ॥ एवं विधे इदं मतं अस्माकं बुद्धिः
प्रवर्तत इत्यर्थः ॥ तदा च ऐंद्रं विवाहपटले बुधसार्गव जीवानामेकोपि यदि न व्यये ॥ तदा द
र्यं न दंपत्योः पि पृथ्वीतिथी धर्पाति ॥ इति सकलागमाचार्येण लज्जाध्यायः ॥ एवं लज्जा
लमुक्ता धुनावधुवरण्याश्च द्रव्यविचार आरुप्यते ॥ तत्राहो मतांतरं मनुष्यदृश्यति ॥
कन्यका वितरणाय पोरुषः पात्रमात्रमिति निदवं बलं केचिदस्य वितरंति कोविदाः को
विदां किल करोतु तन्मतं इति ॥ अत्राध्यायैर्यो धृत इति ॥ कन्यकायाः वितरणं दानं
तस्मै कन्यादानाय प्ररुषावरः प्ररुषाः प्ररुषाः नर इत्यमरः पात्रमात्रं पात्रमेव पात्रमात्रं
इति हतो ॥ अस्य वरस्य ऐंद्रं बलं इंदोरिदं ऐंद्रं च द्रव्यं केचित्काविदाः बुधाः सव
मुधाः कोविदाः बुध इत्यमरः न वितरंति न ददति वरः पात्रमात्रमिति हतिर्वरस्य विवा
हद्वेदं बलं नावलोक्य केषां चित्तं तद्वक्तव्यं चानाधिकारो नराणां च विवाहगर्तं नो

42

निसत्रपंचकेशोपादितानि। इत्यादीनि वरस्य त्वया पिठुं नो। तर्हि एकं चंद्रबलं कथं न
 गृह्यत इति तस्या निष्कर्षं किंचिन्नग्निको नवलवः पुमान्न त्वमिह न युक्तवीक्षितः।
 मंगमंदिशानिदीर्घनिद्रया पृथ्क्फरिंडततुका मंगो ग्रह इति॥ ३३ ॥ चंद्रमस्कप वयात्परिष्कृते।
 चारुगाचरचरैः परैरपि कर्तुं शक्येति श्रुतं मत्तं गुरुं। निर्दिशं सप्तितशौनकादय इति॥ ३४ ॥
 स्य स्यो कस्य ह्यमादीत्यनेन संबंधः तत्रैतन्नोलाग्निकः। नवलवानवोशः यदि स्वामिना
 निजाधिपे न युक्तो वीक्षितो वा न स्यात् तदा पुमंतस्तत्तस्यो मरणात् तत्तस्यात्। पुंसः अंतः
 पुमंतः अतो वशानं किंचिन्मंगममिति॥ ३५ ॥ अतनुश्चंद्रं चतनूवतात्पंका मंगो मत्तमंगो।
 जामित्रस्त्रितो ग्रहः पृथ्क्फर्तुदृष्टनिद्रया मरणेन महसं पुमं समागमं दिशति हराति
 दिशदोने। तर्तुर्मरणं इति पृथ्वः चंद्रमसीति चंद्रे उपचयान्नृद्धेः सकाशात्परिष्कृति
 बलहीने सति। कर्तुर्वरस्या आयति शुभं अह्नकालीनं शुभं आयतिः कालः उत्तम
 रः मसं गुरुं सत्तं जनं। तं जेता विक्करा विनश्यदिति यावत्। अस्मिन् शौनकादयो मुनयो
 निर्दिशंति कथयंति किरपि परेत्तमादितिः ग्रहः चारुगाचरचरैरपि चारुश्चास्मो
 गाचरश्चात्तत्र चरतीति तत्तद्वा गाचारशुभं तत्तन्न स्त्रितो रपि अयेतां चंद्रादीणां

दिनाबलहीनेसतिअन्यग्रहाणां गोचरबललासेसत्यपिवरस्यउत्तरकाजीनेमर्वेअस
 फलंरूपपतीत्यसितशौनकादयोऽजगदुक्तं चोतः नकुर्वीतास्तगेचाप्रदः स्थितेन
 नमराशितः कूरग्रहयुतेतद्वमंगलान्यखिलान्यपिइति॥इत्याद्यदिष्टप्रसंगेनतन्मा
 तंरूपयति॥एवमौदिकलवादिनाल्लणाभिद्वंबलमुशंति किंनेते।तानुरूपकप
 चयेनजन्मतोयन्मतोक्तिपुतदिष्टमेवतइति॥एतन्नाएवमादिकलवादिनःएव
 मादीनिफलानिवदंति।एकंऐदंबलंकधेनउशतिइति॥यशोशानाडीत्यादि
 फलानिपुरुषाणांइति।एकंचंद्रबलंकधेनेछंतीतितेषामनिष्टं।अतस्तेरपिवर
 स्पंचंद्रबलंस्वीकर्तव्यं॥यइतंतिःपुंसोरविवलेग्राह्यमितितस्वीकरोति।तानु
 र्पातियेषांमतेयन्मतोयन्मतोउक्तयः।यन्मोक्तयः।तामुयन्मतवचनेषुनजन्मतः
 नरस्यजन्मराशेःसकाशाततानुरूपकयो।ताअइत्यध्याहारः।गोचारदितानुरूपक
 यस्मानेवशस्तः।तदनःअस्माकमपिइष्टंमतेमेवातधाचतदाकांयोनिःस्त्री
 णांशिरकिरणश्चित्रलानुश्चुसामित्यादि।अत्रयइतंस्त्रीणमेवचंद्रबलं
 क्षिराशतं।यइतं पुंसोरविवलमितितदस्याकमपीष्टमिच्छित्वावः।अतोवरस्यव

४६

ध्याअपिगोचरेणचंद्रबलंरविवलेचग्राह्यमितिसिद्धं।वक्ष्यतिचायोषितांगुरुपतंगणा
 चरइत्यादि॥एवमनिष्टप्रसंगेनतन्मतेनिरस्ययुक्त्येतेरेणापिउनरूपयति॥नत्रिवर्गप
 तिनानेरेणाचत्सकन्ययाशशिवलेसमाप्यते।दीयातयदिहंगोमहीमहीप्यादिनहृदिश
 तस्यतद्वलमिति॥इत्रिवर्गपतिनानेरेणशशिवलेनसमाप्यते।कन्यायातत्समाप्य
 तेलस्यते।त्रिवर्गपतिनेतिहेतुगतीधर्मोर्धकामानांस्वामिनपुरुषेणकन्याधारय
 दिचंद्रबलंश्राप्यते।तर्हिइहविवादसमयेयत्तगोमहीमहीदेदीयातातर्हितद्वले
 तेषांमहीमहीहिप्पादीनांयत्तचंद्रबलंततस्यवरस्यदिशादाहागाः।धनुःमहीचेत्रवा
 टिकादिमहिषीप्रमिद्या।आदिशेनदासीदासशय्यादीनांग्रहणांयदिपात्रमात्रमि
 तिरुतोःकन्ययायच्चंद्रबलंतदेवरस्यातर्हिगवाकिंचदीयतेतस्यापियच्चंद्रबलंतद
 पिवरस्यचेवेदित्यतिप्रसंगः।यथायमज्जयःचेत्रिवर्गपतिनानेरेणशशिवलेनसमाप्य
 तो।तत्राप्यतायदिकन्ययासमाप्यते।तर्हिइहविवादसमयेयत्तगवादिंकदीयातातस्यगवा
 दाःतद्वलंतस्यचंद्रस्यबलंदिशेत्यतिप्रसंगः।यत्तपरमात्म्यानिःस्त्रीणांशिरकिर
 णादितदतुवदनुवदनुष्ययतीति।इतिउवदनानुगबलायछतीहयुवतिप्र

४८

यसिंहांतमाह॥ पृथ्वीगोनिनपतो कुटंबिनी। उर्बलेपितदनीष्टकार्यं नराकारकोपि शशिनी नुहल
ता संनवेनवतिपक्षपातनीति॥ ११ उर्बलपिनिनपतो स्वचरैरिपार्श्वेण समीपवर्तिनिमति
कुटंबिनी कुटंबनिर्वाहिका तत्पत्नी तदनीष्टकार्यं कुर्यात्। तस्य ननु यदि नीष्टकार्यं त
देवकरोति न तु तत्प्रतिकूलं। एवं तारकापि शशिनी श्वेदस्य अनुकूलता संनवे अनुकूल
त्वलाजे मतिपक्षपातिनी स्यात्। पक्षपातोऽस्ति यस्याः सातवा॥ चं पादुके लवे सति तत्त
नुकूलत्वं विलोक्य नित्यं ॥ १२ अतः स्रक्तपक्षेपि चं बलस्य ज्ञेयं ताराबलं ग्राह्यमिति
मिदं ब्रवीच्छास्त्रं॥ चं स सर्वदा बलमस्ति ताराबलं ग्राह्यमिति॥ इति शकलागमादय
पंचदशोऽध्यायः॥ ॥ अथ केचित् ग्रहत्वेन राक्षसं नमंति तदर्थं स्वकौशलं दर्शयन्तु
राक्षसं त्रिधा यथा रक्षते॥ तत्रादिवा राक्षसं त्रिधा यथा रक्षते॥ यथा राक्षसं त्रि
राक्षसं त्रिधा यथा रक्षते॥ राक्षसं त्रिधा यथा रक्षते॥ राक्षसं त्रिधा यथा रक्षते॥ राक्षसं त्रिधा यथा रक्षते॥
माघिनी श्रुतिरिति॥ १० तदारभ्य नया दशराक्षो ज्ञतवृत्तानि॥ यत्नवराहमिहरोनराक्ष
रित्याह राक्षनीस्तीति स्मृते। कथं स्मृतः उच्यतेः तां उचितवाक्यं उच्यते उच्यतेः अथ
यस्य सर्वनाम्नामकचुक्राकूटरित्यकचु। तां उच्यते न सविशेषः तां उच्यते जातं ययोस्तौ तां

धितौ। तौ शक्तयस्मात्तथा। उच्चैर्न तितराङ् सोपहासमिदं विशेषणं अत्र अस्मिन् विषये
 तत्पवविगाधिनीसहितास्मृतिमहादिनी श्रुतिर्वैदित्यतस्त्वेव तत्पव अत्र सर्व
 पवामावदोऽस्त्युत्पद्यते विमम्रातीति तथा। तस्य वराहस्य च। मायैस्तस्य नैराकार
 संहिताश्च स्मृतयश्चाताः सहायाः सन्ति अस्याः मातवा। संहितास्मृतिमैहितास्मृतिर्वै
 दित्य। प्रसिद्धास्तीति यावत्तराङ्गमस्तीति वराहस्य उक्तं तसंहितास्मृतिश्रुतिवि
 ममेवैकमिति भावः तद्यथा। वराहस्य दत्तस्य स्वच्छायात्पादिना एव मुपराग कारण
 मुक्तमिदं दिव्यदशिराजायैः राङ्गकारणमस्मिन्निष्कृताशस्त्रसंज्ञावादिति। यो
 सावस्युरोराङ्गरित्यादिना चरणे राङ्गकारणमिति प्रतिपादितं। तद्विस्तृताः संहि
 ताः जिह्वावलेटिपरतस्तिमिरनुदोमंडलं यदि सलिलेह इति। अत्रानिनयसप्रदा
 दीपादलिङ्गमुतोपमोराङ्गरित्यादयः स्मृतयश्चासर्वं ह्यस्मिन्मिममं दानं राङ्ग
 स्तनिशाकरे इति। सर्वेषामेव वर्णानां स्मृतकराङ्गदर्शन इत्यादयः श्रुतयश्च। अथ
 वर्णश्रुतौ हंसोपनिषदिसो हंघनमिति शकिलश्चक्षुराहोः शिरमाच्छादयति। नाछि
 तं पापमाविद्यायाश्च निरुपापापमानं करोति। धर्मयतिमालिविरश्मिरेचयति इष्टी

४९

भाष्येतिदीति। भाष्येति द्यतिमाङ्गादयतीत्यादयः। तत्तत्स्वकोशलदर्शनाय प्रवृत्तः। पां
 ड्यमिदं पतोरङ्गनीदीति वराहाननुतोकिं उग्रहो नैका रणमिति। नाछादक इत्यर्थः। अ
 यस्मृत्यादिविरोधोपिते निवपरिहृतः यो सावस्युरोराङ्गस्तस्य चोब्रह्मणापुराणः आपाय
 मुपरागेदत ऊतोशेनतेन विता। तस्मिन्काले सानैध्यामस्य तेनोपर्वयीनराहो। अतोव
 राहोक्तिः सम्परोवा। अधराङ्गस्त्विते प्रमाणं तं राणाहं। नैरुतीदिगियमस्य दिक्पते
 धीनदानबलिसिः फलाप्तये। वैरमचास्पशश्च। दिमंडलक्रांतिमंडलमिधश्च उष्ण
 प्रमिति। २ अस्याहोर्दिक्पतेदिशाधिपतेः इयंप्रसिद्धानि रूतीदिक् अस्ति। प्राच्यादीशा
 रविमिति त्पादिनाराहो नैरुतीदिक् प्रसिद्धा किंच। अयंध्यानदानबलिसिः फलाप्त
 ये असीष्टफलमिधयेतवति। तत्र ध्यानं प्रलयः। आदि। करालवदनः पद्मचर्ममाली
 वरपद इत्यादि। दानं गोमदादि। बलयः प्रजाः तस्मिन्प्राप्य पहराद्यः। तः फलाप्तयेनव
 ति। एभिः प्रमाणैराङ्गस्तज्जितावः। ननु यथा। तेषां ग्रहाणां क्रांतिवृत्तामवादिष्टाह
 शुक्लमणमस्ति तद्वदस्य नास्तीति चेदतवाहवैरचिति। अस्याहोः शशिचूडिमं
 डलक्रांतिमंडलमिधश्च उष्णवेरमचास्ति। चत्वारः पंधानः समाहता इति च उष्णमः

दिगो लीवत्वं। सर्ववदप्रत्ययः। विमंडलं विक्षेपमंडलं नामैकादशोऽङ्गः। ननु सत
 विमंडलं चक्रं। विमंडलं चातयोर्मिधः परस्परं चतुष्पदपि वचनं। रविमंडलं
 विमंडलं मिधचतुष्पदं। चंद्रमंडलं चक्रं। विमंडलं चातयोर्मिधः संपातश्च। अथैव रूपस्तदेवास्मिन्
 नमित्यर्थः। तच्चलनेन अस्यापि चलने दिक्षात्तदेव चंद्रमंडलं स्यात्। ननु रविमंडलं प्रथि
 दं। ननु रविमंडलं काला वरणादिसेदान्छादकाकाराजिति क्रवतीति अत्र लिखितं।
 तद्विषयः स्मृत्यादयः सन्ति। अतस्तस्मात्तन्माधनमाह। दोधका चरतं वहनादी। अथ यथा
 विशतिमोममंडलं। दीपितोपरदलेमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा
 अंधकारचरतं वहनं नमदी। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं।
 अंधकारचरतं तस्य तावत्तथा। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं।
 स्तरादिहेतुन चंद्रमंडलं विशति आच्छादयतीत्यर्थः। दीपितेति। अंधकारचरतं तस्य
 अन्तर्दीपितोपरदलेमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं।
 अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं।
 अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं। अथ यथा चंद्रमंडलं।

जागम्यमृशोमं देवोऽंधकाररूपः। सूर्यमंडलं प्रविश्य आदयतीति। अनेन गोलगणितस्य
 स्मृत्यादीनां विरोधः परिहृतः। तेषां चाक्रं गोलाध्याये राजः। कुंतामंडलं कैगः। आशा
 कपित्वादि। ननु शरद्वत्क्रांतिवृत्तयोः संपाते कर्कराजरीति तत्राह। वृत्तयोः पतन
 मेव सत इत्यंजरव किलराजरी चते। आपतंतममृत द्युतिं मुखास्नानदानदहनं शाला
 लमइति। पतनेपातः वृत्तयोः शरद्वत्क्रांतिवृत्तयोः पतनमेव पात इत्याजर्जलविह
 यतो वृत्तयोः संपातस्ततः पात इत्युच्यते। अथ पाते स्थितराजः। आपतंतं अगतेतं। अ
 मृतिद्वयं चंद्रमंडलं चते गृहीतमवलोकयते। किलेसामेसाते मेवागमविशेषणद्वारेण
 ह। अथ विदितं मुखास्नानदानदहनं तेषां अंशविज्ञागस्तत्र लालसतस्य
 रं अत्रापि ते स्थितो राजरमृतां शोयणनिमित्तस्नानादीनां मंश। अथ ब्रह्मवर्षा
 जान्मनविष्यतीति चितयन् अमृतद्वयं गृहीतमवलोकयते। अथ विदितं मुखास्नानदानदहनं तेषां
 तद्वृत्तिः। राजः मुखालालकः अतस्तं गृहीतमवलोकयते। अथ विदितं मुखास्नानदानदहनं तेषां
 सोनिध्यं अस्ति वा। ब्रह्मवर्षादनादिब्रह्मपुराणादो नमिधं अत्रापि तत्र मंश
 राजरस्तीति तावत्तदेवोक्तं। ब्रह्मवर्षादनादिब्रह्मपुराणादो नमिधं अत्रापि तत्र मंश

आयायन युपागेदत कृता नृते सविते सादि ॥ एवं च तर्हि प्रति पर्वणि ग्रहणं कर्त्तव्यं न स्या
 दितित्वाद् ॥ सैदिकेयं गृहतां पुंयुषो ईरगे वियति वृत्तपातयोः ॥ ग्राममेति नरनिर्बन्ध
 ईमो गृह्यते सरवतु पाश्वर्गस्त्यायारिति ॥ परिमदिकायाः अप्रत्यक्षेयः यजुतस्य गृ
 हतस्य जाकः ॥ तामेदिकेयः गृहतां उपयुषा प्राप्तायोः उपययु रित्कस्य पिवासा ॥ त
 यो नृपेयुषोः इत्युगति ॥ उपयिवा नवाश्चानू चानाश्चति कर्म तो निपातः वृत्तपात
 योः शरवृत्त क्रोति वृत्त संपातयोः इत्येग रविः वियति आकाशे स्थितः ग्रामेनेति ॥ नत्राप्ता
 तिनवच ईमाः आसंघति ॥ तयोः वृत्तपातयोः पाश्वर्गः समीपवर्ती सरधिश्च इत्यनुनि
 श्रिते गृह्यते ॥ राज्ञे तिविशेष यदा कर्मकर्त्तृरिच्छते ॥ एतदुक्तं नवति ॥ शरवृत्त क्रोति वृ
 त्तयोर्दौ किल संपातो एकश्च ईमा तस्मान्ना द्वितीयं सूयसमीयति तिवे अपि स उक्ताने ॥
 एकसाधारपरकोताप्यति ॥ तयो ईरगे रविश्च ईमा आसंनेति ॥ शरवः कुल्यसासा त
 योः समीपवर्ती व्यासं प्राप्नोति सराप्यता ॥ शरवः कुल्यसासा त
 मानिक्या ॥ इति शरवत्वे वयहर्णन बाधके एतत्प्रमाणेति परिच्छेदं ॥ एवं गणिते नरा
 ज्ञा प्रजावन्ति पाद्य अधुना संदिता जातका स्यामाह ॥ राशि वृत्त वसतिः सूर्य्य व जाव

गोचरफलैर्न ह्ययतो रिष्टसंगजननिक नाराको ईरिके रपित्ते ईर्न कीर्ति न इति ॥ इत्युक्तं
 सूर्यवजावगोचरफलैर्न ही यतो सौरा शिष्टतव सदिः ॥ राशि वृत्ते क्रोति वृत्ते तसति स्ताने
 यस्य सत घास्यो हि क्रोत वृत्ते सितत्रा ऊरपि च ईपातत्वात् ॥ अतः संहिता सूर्य्य स्या
 दृशानि नावफलानि गात्रफलानि च तानि दृशा निराहारप्यता नि ॥ अतो गहो नीवो
 चरफल सद्भावतरा ऊस्तीति नावः ॥ एवं जातके पिरिष्ट संगे तिसरा ऊः रिष्टसंगन
 ननैकनायकः ॥ तंगश्च नननं चानंगजनन रिष्टसंगजनने रिष्टसंगजनने तयो
 एकश्चासौ नायकश्च सत घादो रं विटं ति तहि रिकाः ॥ तः किर्न कीर्तितः अपि उम
 रा ऊः सविर्जात कविदिः ॥ रिष्टसंगस्य रिष्टजनन स्य च एक एव कर्त्ता कीर्तित एव ॥ उक्त
 वा ॥ रा ऊः उच्यते एव सारणय निरीक्षितो नवति पादै रित्या दी ता रिष्टजननां ॥ अन
 वषत्तक किल एतत्ततिरा ऊः सप्तस्ती द्वापः इत्यादीनां च तंगकर्त्ता यही तरा नपेत्त
 एक एव कर्त्ता ॥ अतो सौ नात के तापि स्ती जत इति नावः ॥ नत्वसौ किल च ईपातत्वा
 स्या ॥ चेत्तदयदत्त न हि त्वा मादि पातमाह ॥ तिकर्त्तव्यं न गृह्यति तिवि नाराह ॥ एतत्तयो
 तपात इत्यतो निति च प्रविपर्वगर्तित ॥ जातका दिषु यध ईमदिष्टं तं पात

त्वमैव्यराशित इति ॥ एष चंद्रपातः सोऽयं चंद्रानां सौम्यादीनां ये वा पातुः स्युः ताः तेति न
प्राप्नोति ॥ यतो यच्चंद्रविपर्वणा विवृतः चंद्रविपर्वणा गविनः चंद्रविपर्वणा क रते
गर्वे प्राप्नोति ॥ यतस्तस्य मे निहिता विवचंद्रा कौ ग्रास प्राकृतः न त्वितरेषां अतो सायन
पारतन्त्र्यामेव प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ किंचिज्जातकाले शुजातकाले हितास्वरशास्त्र्यामल
दिबुधं वा इह मंदिरा चंद्रसंज्ञाः फलतद्धान्तां सौम्यादीनां राशितः फलनास्ति ॥ अत्र
यथा सर्वत्र फलानि चंद्रा इत्युक्तं घातत्पात राशिरपि ॥ अतश्च अत्र लोकोषपातसौम्यपुत
नेतीति ॥ एवंप्रथमसंपात राज्जुस्थितिमुक्ता द्वितीयापि तस्मिन्माह ॥ एतत्पात
मैपरं स्वपातात्ताराज्जु रिति समयास्त्यलुवः मंदिरं तद्विपितं संपततं न्यज्यते न
तिद्विवरिहवत् ॥ चंद्रस्य राशिरुक्तं क्रान्तिरुत्तयोः संपात एव चंद्रपातस्तदाहः ॥
नमिति किलोक्तं ॥ तस्मात्पश्चात्तारद्वितीयसंपातः तत्र अपरं चंद्रपातं चंद्रसंपातं
ऊरिति गच्छति ॥ तत्राप्युक्तीति तत्रोक्ते केचुरित्फच्यते ॥ तदपि तस्य राशेरुक्तं स्थानं क
तस्य यलुवः अत्र न ॥ समयात्तद्वरस्य संकेतात् ॥ समयः शपथा वास्कोलमिदं त
संविद इत्युक्तं ॥ संपात वयस्यापि समीपवर्तिनाश्च ॥ केचो यार्द्रहल संज्ञा ॥

[illegible]

५३

[illegible]

[illegible][illegible]

नेकमेविपाकवदावदः कर्मणादिप्राकृतं ददतीति कर्मणि कवदावदः प - दि
 वा दचुः चरिचलिपतिवदीनां कादित्वमचा द्वाप्य स ले ति दि म स स्यात्वाय
 स्पदि गतिरस्ति स एव ग्रहो न वति अतो सौ सर्व कर्म विपाक न नित स्पष्ट ज्ञातुं न
 सूचको न वेत्ता तस्मात्केतो रपि ग्रहत्वं फलदा रत्वं सिद्धं ॥ ननु ग्रहाण तम
 प्रत्यक्षं दृश्यते सकं धेयो ह जवेदिति परम ता शंका नो जरा जे न हूयते तियाह ॥
 रिहं स्फ पराग परागतं तम उपपन्न एवम किं ग्रहः इति म लिख व चां सि विद एव त
 मत मत स्य त नो ज म ही चु जे ति ॥ १७ दुत विलंबितं ॥ उपरागे ग्रहणे परागतं प्राप्तं ग
 उपपन्नवारिष्टमेव ति परिहरं तित्य जं तिस किं ग्रहः स ग्रह एव न च वती ति ॥ तद्य हि
 ॥ चं प्रा क यो ग्रहणे स्व जा विक दीप्ते वरोधकं प्रत्यक्षं यत्तमा दृश्याता तद्वत्
 त एवा प्रज्ञते रन्वत्तु स्यात् इत्युक्तत्वात् ॥ परिवेषादि वत् अत्र स तम ॥ ज्ञा
 त एवेति परिहरं ता चार्ग इति ॥ इति य न्त तं तत्त म लिख व चां सि विद एव ता प रि
 लोका नो विवरणं कर्तुं नो ज म ही चु जे ति ॥ नो जरा जे न अत दत्त अति द्यता
 नूकरणे कर्मणि लङ् ॥ एत न्तं पणि ल्ख वा स्य दि वरणे नो जे न निरा त्त न दित्य र्थः ।

५६

तद्यथा ॥ असातो दिगलितो तनो पलस्यते ॥ ग्रहणं हि स म्पुलस्यतो अतो नो त्यातः किं च असा
 ता हि त्वा विरोषण यत्र दत्त न दृश्यते ॥ चं ग्रहणं तु सर्व दिग् ॥ अतश्च नो त्या त इति गणि
 त प्रत्यक्षं आगमश्च ब्रह्मणो वरप्रदानादि ॥ ग्रह चारे तत्फल कधेन च लोक प्रसिद्धिश्च ॥
 रा ऊ न्तं ग्रहणं स्यादा गोपालांगनादि सिद्धमिदमिति ब्रह्म गुप्तः ॥ अन्या अपि पुरस्ता
 द्भक्ता युक्त यश्च ॥ इत्यादि प्रमाणैः तन्मते नो जरा जे न निरा र्तत मिति ता वः न त्वा गम
 प्राप्ता एव न राहाः सिद्धिरस्ते वा पूरं च दिग्देश कालावरणदिग्दिग्गति वा सना यो
 सिद्धिर्नो स्तीति तत्राह ॥ श्रुधा प्यमो कवल वा सना यो नाया तिसिद्धं दपि प्रियं नः
 अवाप्त न किं न सुरक्ष रात्र मर्का यना स्यात्तवति वस जे इति ॥ १८ उपजाति ॥ अवापि
 यद्यपि अमो रा ऊ न्त कवल या एक स्या भव गो ल वा सना यो सिद्धि नाय सि ॥ तदपि ना
 ५ म्मा कं प्रियं ॥ मासु गो ल वा सना य सिद्धिः तत्क धा ॥ अर्का यना स्या स्त र्थ स्यात्तर दिति
 णाय वा स्या सुराणां देवानां द्य रात्र म हा रात्रं अवाप्त न वा पना वा स्या जव ता वपि व
 किं न लजे ॥ किं न स्वीयता अपि सुस्वीयता मव द्य इत्यस्य वं दिव वा च क मिति दीर
 स्वा म्पादय ॥ एत उक्तं न वति ॥ मि र्गता नो देवानां नाडिका मंडलं दिति जं ॥ तस्मा ड

पसिद्धिताः कतिरुत्तरे मे पादयः पराशरः उलादयः षट्शतिकाः अह
 र्णाः आतामेषादिव दशोऽस्ति तर्कः ॥ देवानां दिनं चतुर्दशिते संनिधौ द्वादश रवे
 को जवासनामसिद्धो शिरःपूर्वश्च त्रय मुत्तरं ॥ ह्यनमा करहश्चतुर्दश मरं ॥ इत्यादिना
 संहिता पुराणादिषु चतुर्दशायं दिनं दक्षिणायनं रात्रिरित्यागमस्य विषेधं नयादि देवा
 सना वाच्यमपि चतुर्दशायामपि स्वीकृतं मतोऽस्मात्तिरप्यकमिदं अवसा नं आसन्नं य
 स्पीकृतमिति तावः ॥ अधानया विरोधं परिहरति ॥ निघातपक्षं सुपरंदिना धीनिशा
 निशार्धत्परतादिनश्रीः ॥ एवं पुराणे गणिते च सामान्यमकार्यं नास्यान्यत्फलं पु
 ति ॥ उपजातिका ॥ निघातपक्षं स्वयं ॥ निघातस्यायमाशय इति दिना धीनिशा
 निशार्धत्परतो दिनश्रीर्दिनलक्ष्मीदिनमेवेति यावत् ॥ एवं सति श्रीकोयनास्या
 काशः ॥ अदसत्फलेषु विषयेषु पुराणे गणिते च सामान्यमात्र ॥ एतदुक्तं न च तिगणिते कि
 ल मकरसंक्रमेदिनार्धं तत्परं रात्रिमुखत्वात् रात्रिरित्यत्र ॥ एवं कर्कसंक्रमे
 आर्धं तत्परं दिनमुखत्वादिनमेवेति तदा च निघाते विरोधं परिहरं ॥ दिने पुराणा
 मयनं च उक्तं निघातरसां हितं किं प्रकीर्तितं ॥ दिना मुखे के दिनमेव तन्मतां निशा

५७

तत्रातुल्यकीचकायतदिति ॥ अथैतदेवमुच्यते ॥ कर्के गते के हि पुराणरात्रः सुतं न
 रात्रिपदां कर्कः ॥ न क्रमगते च पररात्रमेषमेव तत् ॥ वासरवत्समंतीति ॥ उपजातिका
 ॥ व्याख्यातज्ञायमतद्विद्यस्मात्कारणात् कर्कः गते अर्कसति पुराणे देवानां रात्रि
 रात्रः स्यात् ॥ अत्र अपरं अपरात् ॥ दिने तरार्धं ॥ अत्र फलेषु कर्कः चतुर्दशिवदः
 ॥ न क्रमकः अर्कसति एवं देवानां रात्रिपरं स्मरंति रात्रे ॥ अपरं अपरात् ॥ अह
 सत्कालादस्य च रात्राकांक्षा ॥ पुंशतिपुंस्त्वेतत्परं एतस्मात् ॥ न च ॥ वदं मरति
 मेदिता काशदयः ॥ अत्र दृढीकरणार्थं एतदुक्तं मन्त्रापाहा ॥ अत्र ॥ किं अत्र
 मीमांसिकापातिको वेधविधिः किलोक्तं मातो न्य ॥ नियमप्रतादिदिनिशा
 दिस्मृतिपालं मास्यामिति ॥ उपजातिका ॥ किले सप्तर्कं अतश्चैताः द्वादशीषु
 पि प्राक् पूर्वकापालिको वेधविधिरुक्तः ॥ निशार्धदिनार्धपर्यंतं प्राक्पालादिना वै
 निशार्धपर्यंतं पश्चिमपाले गणिते प्रसिद्धं तया ॥ कपालयो जीवः कापालिकः ॥ अ
 यं तावत् ॥ दशमीशेषं युक्तो यः ॥ दस्यादरुणादयः ॥ विधौ विदुः ॥ द्वादशिका
 दशीव्रतमित्यादिवाक्यैरुक्तं दायदशाम्पाविधौ दशीयः ॥ पुराणस्य न्याता

[illegible]

अथेहेतवस्तिष्ठेत्तु। तमेवदेवमाह रुधिरिति रुधिरविंश्वपुयंघातमायेताम सकीलक
केतवोविलसंति। तेषुपितरा ऊ समर्प्येनहेतवः स्यात्। रुधिरस्य हिंदातायस्मिन्तवक
धिरविंश्वतस्तदुप्राततृधा। वपुः शरीरातामसकीलकाश्चातंकितवश्चेततथा॥
रवाश्चायौपितादरवपिता। तत्पस्यमर्धेनमंस्माने। तत्रहेतवस्तैरथा। तामसकील
कास्याः येकेतवोपितरा ऊ युता इत्येकत्वात्तेषां हेतवः पितारा ऊ रस्तीत्यर्थः। तत्र
चेत्तु। पुराहमहितायां। दत्तजानतानुपपास्ति तूलताराः ऊजात्मजाः पाश्चे
न्नाचकिंकमात्रेसोप्राजासंस्तिताः पापाः त्रिष्वधिकात्तादासातामसकील
क इतिख्याताः। त्रिष्वधिकादुत्पत्तेतेषां फलमर्कवद्देवकमिति राहोर्ग्रहलपार
कप्रथमाणेनेवतस्यतेत्येव इत्यति॥ राः पर्वतः सस्यगतिर्नदृष्टासैवग्रहल
हिमदत्प्रमाणं। विलोमसमीविधुणतस्वत्कृताः तैरा ऊ रिति प्रतीतः॥ २३ उपजा
तिक॥ यः पर्वगोयद एवो रा ऊ सस्यगतिः राः ता नदृष्टा कित्व नुगान्तः। ग्रहण
स्तम एवेत्यादिना। अतोमेति स्ती नुजा नतिः। प्रवरातिर्ग्रहे मदत्प्रमाणं रिय
दना काणाद एषा विधुणतौरा ऊ हिंदाता म्प्राप्तीमदावक्रे चारी अस्ति। यथा नश

۱۲۸

धेष्टुदद्यादेवं नृणाः संधारत ह लेकमिति ॥ २ ॥ रत्नं चतुर्धनं लभ्यते ॥ ३ ॥ अस्तात्
 सप्तमलया लोभो ॥ अस्तमया ॥ दृष्टा ॥ मलया लोभो ॥ ४ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ५ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ६ ॥
 दीविलया लोभो ॥ ७ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ८ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ९ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १० ॥
 मपि ॥ ११ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १२ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १३ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १४ ॥
 कारणे ॥ १५ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १६ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १७ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ १८ ॥
 वेत्ता ॥ १९ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २० ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २१ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २२ ॥
 धि ॥ २३ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २४ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २५ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २६ ॥
 लि ॥ २७ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २८ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ २९ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३० ॥
 त ॥ ३१ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३२ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३३ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३४ ॥
 न ॥ ३५ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३६ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३७ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ३८ ॥
 क्ति ॥ ३९ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४० ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४१ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४२ ॥
 ता ॥ ४३ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४४ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४५ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४६ ॥
 र्ण ॥ ४७ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४८ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ४९ ॥ अर्धे ॥ दीविलया लोभो ॥ ५० ॥

त्रुणाधिकं आसः खेटः गतैष्यतावाधीनं स्वपाकं संदधाति। संधेरूवो यद्वेगतात्र
 जं फलं अधिक्स्वप्नतावजं फलं ददातीत्यर्थः। तत्फलं पादोर्ध्वं। त्रिभिः शिकेभ्यः कल्पं
 एवं मनेन विधिना यत्र नावे स्थितो यस्तत्फलं लावजं। लयराशेः सकाशात् यथावतिरा
 त्रौ स्थित्युत्पत्त्यलं स्वानाविकं अनयोर्विनिर्देशमिति निर्णयमाह॥ नांगीकारो नाव
 ज्ञानोऽयं नांतद्विषाणांतवृत्तस्यागएव। नावव्यक्तावष्टमत्वं गतो पितृपुत्रा लया
 मसममसममिदिति॥ ४॥ नावेन नावकल्पनया ये जाता एषां तेषां गुणानां नांगी
 कारः नस्वीकारः तस्मात् नावकल्पनवशात् ये दोषास्तेषां दोषाणांतवृत्तः सा कल्पेन
 तस्यागएव। अत्र प्रथमस्यादाहरणं नादिति स्वांताविकेन लया मसमः सममभिः पू
 र्यः नावव्यक्तौ सत्यां नावकल्पनया अष्टमत्वं गतो पितृपुत्रा एव। समममयः अष्टा
 यस्यामौ तद्वामपुतडं सवति सूर्यः किल सप्तमोऽष्टः अष्टमः शुभः स्वांताविकेन
 सममसूर्यः यदि नाववशादष्टमो सवेत्तदा सौ शुभो पितृपुत्र एव। अष्टमयुक्तिर्कहि
 तीत्यादाहरणमाह॥ प्रत्याख्येयाः पाक्षिकोऽपि हृदोषः सम्यग्भाषी यो गुणः सोऽनुगम
 ॥ एस्मादांशौ र्गदत्तावाधिकः सन्नस्यादूत्यैतान्विः पंचमोऽपि ति॥ अयस्मात्कारे सा

६०

दोषः पाक्षिकोऽपि प्रत्याख्येयः त्याज्यः गुणस्तु यः सत्यं भाषी सोऽनुगमः अनुसरणीयः। म
 यकव्याप्नोतीति सम्यग्भाषी सर्वसमतः यदांतरा गतो विदोऽवस्थाज्यो गुणस्तु सर्वसम
 तएव ग्राह्य इत्यर्थः॥ तस्मात्कारणात् पंचमोऽपि नागवः अंशौ नांगे र्गदत्तावातए
 दत्तावददत्तावनागेत्यः अधिकः सन्नस्यैशुभाय न स्यात्। अयं नावः पंचमः
 शुक्रः किल शुभः नावइत्यतो यौ संधीतदंतर्हि नो शास्तेत प्रावस्य अतः पूर्वसंधेः
 सकाशात् अंशौ र्धिकोऽष्टः उत्तरनावस्थितोऽवेत्त अतः स्वांताविकेन पंचमः शुक्रो
 यदित्ताववशेन हेषनवेत्तवा पितृपुत्र एवेति। अष्टमत्वं गतोऽदिकृता न विवक्षुस्तद
 धत्तावसंक्रांतिज्ञानमात्रेण सूर्यज्ञानं लयां शाज्ञानं चाह॥ संक्रांत्यंतवा सोऽस्य त
 द्दृष्टं दत्तं तथैवानुर्गोदिमेषादिमश्रं। तकारा मिलं सन्नस्यैतवा शादित्तिर्निका
 स्त्रिंशदंशा नवेयु रिति॥ ६॥ अंतर्मध्यवासराः अंतर्वासराः संक्रांत्याः अंतरवासरास्त
 तथा। तिष्ठदत्तं दिनगणात् यथादिगणादिल अंतर्मासदिरा शित्तिर्मिश्रयुक्तं ना
 नुं स्यात्। तद्वथा संक्रांतिमासस्य इष्टदिनपर्यं तां या गतो दिनगणः स सर्वसंक्रांतिमास

स्य उक्तं संक्रांतिपर्यंतं यममध्यवर्तिनो दिवसास्तैर्दुर्गः तस्मात्तराशादियद्यष्टतद्वर्गं नीतिप
शनमतराशितिर्दुर्गं तत्रादिको नातुः स्यात् अपलयां नृ। ज्ञानं न क्ता इति। लयस्य दुर्गः।
येन वांशो नो दिशि निघ्राः। तैर्न क्ताः। त्रैशदं शा। रागा। नवेयुः। तद्यथा। यद्येकविधना।
प्रसुधिनवांशकुदिचविकेयै। अजभृगाननतौलीत्यादिवक्ष्यमाणे न्यालः। नादिमम
शमारस्य इष्टनवात्पूर्वायनवांशकुक्तासोदरः। प्रास्त्रिजक्तास्तत्रमराश्यधोनागाः
स्फुरितिराशादिलयं स्यात्। अध्यास्याकालमाह॥ रात्रौ नानुनीद्वयकृसायनाशौ। स्त
न्यकांशाः। स्वादयघ्राष्टके॥ त्रिंशज्जक्तो लुकनो ग्पाः पलादिना दृक्कालो मध्यगश्चाद
याद्यइति॥ परात्रौ नानुनाष्टयुक्पटरात्रियुक्तः दिवात्रयघास्त्रित एवासायना
शः। अयनांशमहितो दिवारत्रौ च। अधीष्टनं सायनांशं कार्यं। तन्यकांशाः क्रमे
ण लुकनो ग्पाः षड्वक्स्वादयघ्राः त्रिंशज्जक्ताः पलादि स्यात् अधीष्टुक्तं नो ग्पच।
तद्यथा। तनोलीनस्य लुकनागालयोदये नशगिताः त्रिंशज्जक्ता पलादिर्दुर्गः।
नात्। एवं अर्धस्य नो ग्परागाः शक्रेदि येन तुलितः। त्रिंशज्जक्ताः पलादिकं नो

मस्यादिति वाहकालः स्वोदयाद्योर्मध्यगम्यात् तदिव दृश्यते सौ तादृक् स चासौ कालश्च।
तादृक्कालः पलाहिनुक्तो गम्यकालः सौ दलेर्मध्यवर्तिनि रुदये राहुः मध्यगः लग्ना कर्क्याम
भवती कालः स्यात् ॥ अवलग्नकालमुक्तालग्नकालहोरा माह ॥ तत्कालार्कन्यूनलग्न
शपिंडो नक्तः पंचदोषि लिनुक्तहोराः तास्वबुक्रहेंडसौरार्यजोमाः संख्यायेरनुवारस्य
स्ततदीश इति ॥ न चासौ कालतश्च तत्कालः तत्काले अर्कः तेन बूनं ते च लंवा तस्मिन्
जाः तेषां पिंडः समूहः पंचदोषि निः पंचदशलिर्नक्तः चुक्तहाराः स्फः तदीशाः तासो हो
मणा मीशाः नास्वदादयो वारमरस्य संख्यायेरनुकर्मणि लिङ्गनास्वा नुसूर्यः शुक्रः प्रमि
दः जो बुधः ॥ इंडुश्चंद्रः सौरः शनिः आर्यगुरुः सौमः प्रमिदः ॥ अथ पापहोरा लंगनाहोरा होरा
कृराः सौम्यवर्गधिके स्फः लग्ने मोघाः सौम्यवारे चरात्रां पापारिहंतिः फलं शक्तिता जां स्या
त्तुदुर्येल लग्ने सत्रहाणा मिति ॥ सौम्यग्रहहोरा शुभा पापहोरा अशुभेति स्पष्टमर्थसिद्धं च।
सौम्यवर्गे अधिकंतस्मिन् सौम्यवर्गधिके लग्ने सति कृराः पापहोराः मोघाः निः फलाः स्फः
पृहादी नृषडुर्गानुवक्ष्यति तत्र चतुरधिकाः सौम्यवर्गाश्च स्फस्तदा सौम्यवर्गधिक्यमि
ति स्पष्टं किंच ॥ सौम्यवारे रात्र्या च कृरा होरा मोघाः स्फः सौम्यवारे सदा रात्रौ नृस्वार

मत्प्रीत्यर्थः। एतत्संज्ञेन अन्यस्यापि पापजनितमरिष्टं। अशुचिनिःफलं स्यात्। कस्मिन्सति
 शक्तिराजं। वलिनां सङ्गहाणां सौम्यशलाणां प्रद्वर्णनं सति। एवं कालदोराणां मतांतरं सुखा
 सर्वसंमतं वक्ष्यन्तदधत्तावधारप्रवृत्तिमाह। चराईदशांतरयुधियागो। क्रामएदेशा
 तस्त्वगोलगेके। योगेधराः रक्कदयादियोगे पश्चात्प्रवृत्तिर्दिनवारकचुरिति। १५ उपजाति
 का। चराईदेशांतरं च ग्रहगणिते प्रसिद्धं। तत्र चराईमेव चरसुच्यातदिशांतरं योजनानि स्व
 चउर्ध्वं शो नितानितलानि स्फः। तेषां चराईपलानां देशांतरपलानां च क्रमेण युधिया
 गौकार्यो। कस्मिन्सति। याम्योत्रगोलगे अर्के सति। याम्यगोले योगः उत्तरगोले वियोगः
 इत्यर्थः। तत्र योगे सति तिः पालिः दिनवारकचुरप्रवृत्तिरक्कदयातदुत्तरापूर्वस्यात्। वियोगे स
 ति पश्चात्तवेत्ता। अतोदक्षगोलसदा पूर्वधारप्रवृत्तिरुत्तरगोले पश्चादिति। दिनस्य दि
 वसस्य वारः तस्य कर्त्ता। वार एव वितियावत्। इयमुक्ता वारप्रवृत्तिरसंगता। वातनावाप
 चत्। सर्वज्ञप्रिवराद्वा दिवचमविरोधाच्च। तज्जालं। लंकायां सूर्योदयात्सर्वदा शुक्लव
 रप्रवृत्तिः लंकायां सति तेजं तदम्यदेशे उन्नतं। उत्तरगोलस्य दक्षिणतः दृष्टुं न सं
 दक्षितोत्पद्यते। तदंतरचरामवा। अतोत्तरगोले मध्यारकायां स्वादयादपस्विचरपलिर्वा र ३

६२

वृत्तिः दक्षिणे उन्नतं। मध्यरेखा स्वदेशोदययोः रंतरदेशांतरयोः संस्कारवशाद् ई प्रधो वा वा
 रप्रवृत्तिरिति। अतएवोक्तं सिद्धं। अर्कोदयादूर्ध्वमधश्च। दि। तत्राचसं दितोयां सप्तविं
 तिश्च उत्तरदक्षिणचदेलहीना युनानादिकारवक्रदयात्। प्राक्यश्चादेशांतरयो जनस्वा
 षोशाकनाया स्यादि। अन्येषु श्वसोम्यगोले सविउदयादित्यादि। अत उक्तमनेन तज्ज
 ल्वा सना विरुद्धं। सप्तविं प्रमुखवचने विरुद्धं। अधवक्तव्यमस्य पातोतरमस्तीति
 चेन्न न्यायतः सर्वत्राप्ययमेव पाठः। अधचदक्तव्यमा स्याधर्तितरमस्तीति चेत्तदापि नः। उ
 त्रानार्धत्वमत्यर्धतरासं नदीत्। अधर्तितरं न विष्यति। च द्विचारयं तु। नास्ति वार्धतरं अ
 धवक्तव्यमस्य मध्यरेखायाः पश्चमदेशानि वाम्नीच विष्यति। अतस्तेन स्वदेशाति प्रायेण
 दमुक्तमिति। तदपि स उत्तरगोले देशांतरपले स्यात्। नेचरे सति व्यतिचारात्। तथा हि तदा
 नयाः संस्कारे क्रियमणि पश्चमदेशांतरस्यावशेषवात्तुल्यैः पालिः पूर्वमवधारप्रवृ
 त्तिर्नास्ति। अतोदुग्दति वियोगे पश्चादिति। अतः उक्तं प्राप्पनालंबेने प्रतीद्वक्तव्यं
 अनेन पश्चमदेशानि वाम्नीत्वा स्वदेशाति प्रायेण दमुक्तं। यत्र उत्तरगोले अत्यचरसति म
 तिचार्यता तत्कदाचिक्वात्तेनापेक्षितमिति मंतव्यं। अध्वारा नयना। द्विघोषना।

डीशरलक्षित्या। वारप्रवेशादपि कालदोषः संख्योक्तवत्तस्य यथैकान्या। कृमाऊ
 नर्गश्चतुर्दशतिदोषः। ११६३ वज्रा॥ वारप्रवेशादवारप्रवेशामारत्यदिनां प्रवेशादहं
 इत्यातात्पः शोः पंचतिर्यलुषं तेन उल्पाः कालदोषाः कालसारेणाः स्फः। अपिर्मतां
 तरयोतने प्रायुक्ताहाराः स्फुरता अपि जवंतीत्यर्थः। तासु हारासु संख्या गणना उक्तव
 त्प्रातः। नास्वकृत्ते इत्यादिना। अनयोर्मनयोः फलितमाह॥ यदीति॥ यदि उतासां प्र
 काराणां कुराहारात्तवेत्। उवर्गः पापवर्माधिक्यं च। तदातिदोषः महादापातवेत्त
 दातस्त्रयं सर्वत्याज्यमेवेत्यर्थः। अथितसंसेना न्यास महादोषानाह॥ गंडांतधपिवेष्ट
 तासु तयतः संक्रांतियामव्ये। यामार्धव्यतिपातविधि कुलिकेर्न ग्रं विलग्रं जयुः वि।
 धूनामतवोर्कतः कुलिकिन्येव्येका मुक्ततीति। त्याज्यास्तिष्क ड्वारजाश्च नप
 रेदोषाः स्वशादीन्विनेति॥ १२३॥ ईलविक्रीडितं॥ गंडांतस्त्रिविधा निश्चलवेष्टतव
 रीयसामित्यादिना वक्ष्यमाणानि विधृतः सप्तविंशो योगः संक्रांतेः सकाशादयामव
 यउच्यतः संक्रांतिकालात् प्राक्पश्चादुक्ता भटिकास्वित्यर्थः॥ यामार्ध अर्धयाम
 मनुशास्त्रांतरोक्तः मनीषिणोर्ध्वदरा छिनीयादित्यादिना। मस्तपातः सप्तदशो योगः

६३

विधिर्नैव सप्तमंकरणं। कुलिको नंतरप्रेवेक्तः एतैर्गंडांतादिदोषैर्न ग्रं विलग्रं जयुः मुनयः
 एव न्यतमेदोषे सतिलग्रं रंगस्यादित्यर्थः। अथ कुलिकामाह॥ द्विधूना इति। धातुयां श्रुताः
 द्विधूनाः मनदश्च उर्दश। अर्कतः सूर्यवारमारत्य कुलिकिनो मुक्ततीति वंति। कुलिका
 स्ति एष्टे कुलिकिनिः। रवौ च उर्दशे मुक्तते कुलिकश्च प्रेवा दशो लोमे दशमे इत्यादि
 नस्परात्रेव पिचदशांशो मुक्तर्तः प्रसिद्धः। अथेतस्य संगेन अन्येषां वारादिदोषाणां विष
 यमाह॥ त्याज्या इति। ये मया अत्र उक्ता दोषाः ते स्यः पः अन्ये तिष्क ड्वारजाः दाषा स्व
 श्मदान् विना न त्याज्याः आदिशो न हनवंगानां ग्रहणं विधि। अत्र उच्यते वारश्चेत्येज
 तास्ति तेषां तत्रतिविज्ञादधतिष्यादयः। नक्षत्रजा उपग्रहादयः वारजाः कंदककाल
 वेलादयः ते स्वशादिष्वेव त्याज्या न तात्रेत्यतो न नः क्ता इति। ये च त्रिकास्ते सर्वादेशे त्याज्या
 इत्यर्थः। उक्तं चातिष्क ड्वदिनपतिजांता योगाग्राह्यास्तु कल्पवंग इत्यादियथा विधिश्च उ
 च्यते तिष्क ड्व। तिष्क ड्वचवारश्च तिष्क ड्ववाराः ते स्यः जाताः ते तत्रातिविचारजनज्ञान
 वारजाश्चेत्यर्थः। उक्तं चेशीपतिना। विधे रंयोगोस्ति विचारजा ता इत्यादिति धिन तज्ज
 संवर्तकादयः उच्यते वारजाः मृत्फयोगकालदंडादयः। तत्र केचि नृत्फयोगे सर्वादेशे त्यज

एमेराशोकमेणदेरेस्तः प्रागानीतलष्वशातममराशौप्रधमशोरुचंइस्पहिती
 यासूर्य वेमामप्रधमासूर्यस्पहितीयाइंदारित्यर्थः॥अथइकाणाधिपाःइकाण
 काइति।स्वगृहात्प्रधमपंचनवेश्वराणांइकाणस्फुःतद्यथा।यदाशून्यंनचंतदाप्रध
 मावर्तमानः।यदाएकंतदाद्वितीयोत्पादि।अनेनविधिनाप्रधमाइकाणारासधिपस्य
 वाद्वितीयस्तस्माद्राशेःपंचमाधिपस्याद्वितीयानवमराशधिपस्यति।अथवादशाशः
 स्वगृहात्इदंइदं।आपतयःस्फुःस्वीयलघ्वशातप्रकाणजवत्रिंशोशानांस्वामिनस्वो
 क्ताःएवजडुर्गाधीशाउक्ताःअधिषांशुनाशुनत्वमाह॥अतानीमिशुनानांमास्यग्रहा
 णांजातिराशयःशुनानिस्फुः।यद्दृग्मराशोरधिपशुनःसर्वगःशुनस्यादित्यर्थःनके
 वलंराशिःकिंचुगदाश्रुतिजमित्रशुनोरासाशःशुनाःनिजश्रमित्रचशुनश्रुतेषांश्र
 शोनवांशतनजंतिताततथा।स्वसुहृशुनानोनवांशःस्मिताइत्यर्थःवर्गराशोरधिपधि
 पःएवंविधस्तद्वदवर्गःशुनइतिभावः॥अथतिथ्यादीनांसंधिकालंविचक्षुस्तदर्थ
 तावत्तयद्विचकलाआह॥कलास्त्रयस्त्रिंशदिनस्यसिदाःऊजादिकानांचकलाम
 यानि।विंबानिवर्गेविहतेतवानां।कलांशकिःस्वरुदयास्तत्तन्निरिति॥इउपजा

६५

तिका॥सिदाःरवःविंबत्रयस्त्रिंशत्कालाःस्यात्।रवेश्चइस्पापीत्यर्थः।ऊजादिकानांचक
 लामायानि।विंबानिसंवन्तिचुर्विंशषेकलाप्रधानानिकलामयानिकलादिकानीतियावक
 कस्मिन्सन्ति।तवानांज्येष्ठाशीतोऽव्यास्ततदिःउर्यास्तरेचुतिःकलांशःसधद
 शादिस्त्रिंशगणितोक्तैःविहतेसतिएकाशीति॥सधदगजतःऊजस्पदिंजंजयो
 द्वाविहीताबुधःस्पत्यादि।एतानिप्रधमायेव।स्पष्टानिचुग्रहगणिते।तानि।यानि।
 अथतिथ्यादीनांसंधिकालमाह॥नजतलुक्पतरुक्तियोगेः॥एतद्द्वयं।षष्ठिगुणान्
 गुणान्मीन्।नायागंतरनाश्रंदाः।पुण्यारवेःपुण्यतगास्त्रिमाःस्फुरिति॥इउपजाति
 का॥षष्ठिगुणान्गुणान्मीन्।एवकृत्तुत्पतचुक्तियोगेत्तजेत।क्रमेणतिथीनयोग
 तरनाश्रःस्फुःचुत्पतरेचुक्तिश्चचुक्तियोगश्च।ततथा।चंदाकोया।लुक्पतरुत्पतरेचुक्ति
 श्वंइत्येवायोगश्चंदाकचुक्तियोगः॥तद्यथा॥त्रयस्त्रिंशतेषथासंयुज्यत्रिंशते।इउप
 क्रामेणचंदाकचुत्पतरणचंदाचुक्तियोगेनचविज्यतिथिनक्षत्रयोगानांसंधिना
 यः।एतत्तद्वदवर्गः।तिथिश्रदस्पस्त्रीलिंगेपिसन्नातदिकालात्तद्वद्विहतेतिथीलिङ्गं
 ॥उक्तंवा।मिधोते।शशितनुविकलास्यइति॥एताएवमध्यगताः।नीयवत्तातिरस्त

त्रयोपेत्पादिना। चं प्रा कर्त्तव्याः संक्रमकालमाह॥ इति रिति॥ इमा अनेनेव प्रकारेण सा
 धिताः अंतरनाद्याः इत्यादाः पुष्पाखोः सुदुष्पतमाः स्फुटः एतत्तुं तं। अस्मिन्नेव अस्मिन्नेव
 बिंबस्त्रयस्त्रिंशत्कालाः अतो निवरीत्या त्रयस्त्रिंशत्तीषष्ट्यां पुष्पस्वस्वगत्या विनय
 अंतरकालः सचंद्रस्फुटः अयं कालो न दोत्रयोः राश्या र्वा अंतरकाल न वेत्त। संक्रम
 काल इत्यधीः॥ अधत्तो मादीनामपि संक्रमकालमाह॥ ऊजादिकानामपि बिंबलि
 माः स्वषट्पुणाः स्वस्वजवेन राश्याः नाद्यादिकः संक्रमणोत्तको रालः कालस्फुटस्वतफ
 टलुक्तिविबेरिति॥ १७ उपजातिका॥ ऊजादिकानामो मादिकानामपि प्रायुक्तः वि
 बलिमाः स्वषट्पुणाः स्वस्वजवेन स्वस्वगत्या राश्याः संक्रमणोत्तरालकालो नाद्यादिको
 नावेत्त। अत्र बिंबानि मध्यात्वा कानि तस्यः ताताये संक्रमणकालः सापि मध्या
 नावेत्त। तत्स्फुटलुक्तिः स्फुटबिंबे अस्फुटकालः स्यात्। एषां संधिकालादीनाम
 र्धवदंता इत्यत्र तर्पसिद्धे॥ अथ रुत्वादि संधी नु विवक्षुः रुद्धानयनं तावदाह॥ र
 त्वर्त्तवादि कृदाधिकस्य यदंशं दं वलुसा यनस्य। तदत्र राशिद्वयसागतं हं। ल
 धं वे संतादृता प्रान्वंति॥ १८ उपजातिका॥ एकं कृदाधिकस्य एकराशियुक्तस्य सा

६६

यनस्य अयनांशमदितस्परवेः यत्तु अंशं दं सागम हूहो लवेत्ता तज्जिह्वयसागेः षष्टि
 स्तं तत्तुं यत्तु अंशं तेव संताव वनेतमारस्य रुतावा न्वंति। नः। अदिराशिद्वयचालुलो गादि
 त्फक्त्वा मीनादिव संतारं नः अत उक्तं एकं कृदाधिकस्य ति। यावद्विंशतिरयनचक्रं
 स्यादित्फक्त्वा सायनस्य त्फक्त्वं॥ एवं एके चिद्वत्तयनादीनामायना कीदि चंति। तदसि
 प्रायेण दसुक्तं। कचिच्चुके वलादेव उत्तयादपि केचिन्कालनिर्णयकारादयः॥ अथ स
 वादीनां संधिकालमाह॥ तसंध्यो गंगघटी समाः स्फुटि संयुगाश्च विषुवायनीयोः स
 संधि संधिः खलु यत्र शेषः शून्यं न वे। दपविशेषपुष्प इति॥ २० तेषां रुत्तनां साधयः अग्राः
 गघटी समाः षट्षष्टि घटिका तुल्याः स्फुटः इत्यर्थः विषुवं च। तदंतात् त्रयस्त्रिंशत् घटिका
 पूर्वपश्चाच्चत्तर्पः। विषुवायनीयास्तदिदं संयुगाश्च विंशदधिकशतघटिकाः। अयने च
 विषुवायना तयोः इमाः विषुवायनीयाः विषुवं मप्युत्तरात् संक्रमौ। अयने कर्कटमकरं
 क्रामौ। तत्पवे शात्तर्पश्चाच्च षट्षष्टि घटिका इत्यर्थः॥ यत्र कालशेषः शून्यं नावेत्ता संधिर
 पिसंधिः संधिः एककालः विशाषणपुष्पः। अत्र संधिसंध्या पुष्पविशेषग्रहणात् संधिकाले सा
 धारणपुष्पमस्तीति सूचितं॥ अधिषा संधी नो फलमाह॥ संधौ पुरंधी शुबधी मतिवंध्या मृतप्रजा

सायदिसंधिसंधिः॥ वदंति वास्पा लुत्तु नाविमूलांति ॥ ११ ॥ उपजातिः
 का॥ संधोति धिनक्षत्रादिसंधिकाले पुरंधी स्त्री ॥ कं एति प्राकृतिः यदि संधि संधि ज
 य पुरंधी वंध्या मृत प्रजा वा सवेत्ता ॥ अथेतत्त्व संगेन मध्यं दिन मध्यं त्र संधि कालयोः
 लपाह ॥ वदंतीति निशीघ्र मध्यं दिन संधि शुक्रं देवि वाहि तां रुत नाविमूलां आवर्तः ॥ हि
 तां वास्पाः सुनायाः वदंति ॥ वसस्पा पत्या ति वास्पाः निशीघ्रा रवः मध्यं दिना स्युति म
 ध्यं दिनं तेषां संधयः तत्परिमाणमुक्तं यथांतरा ॥ मूर्तिः कालो निवसति मदा निशा या नि
 दलेयस्मात् ॥ दश सर्वे दश पर तत्तस्मा र्धं ज्योति च पलात्तीति ॥ अथ श्रुता दियो ग संधी
 नां विशेषमाह ॥ शूल वि धृत वरीय सांचय त्पच मे शुचति विधु वी तरे ॥ इव ती र्कणि
 जो ज्वेत्यदप्यागता दियुग मुस्तु जे सुधीरिति ॥ १२ ॥ यो हत ॥ शूल श्रु वि धृत श्रु वरी
 यां श्रु ॥ एषां यागानां यत्तु प्राक् आगतां अवांतरां त्यजे पंच मे शुचति विधु पंच मी दनामी
 दु यश्च रेव ती र्कणि ता ज्वेत्यव ती ज्येष्ठा श्रु पो ज्वेत्यद पि आगता त् अवांतरा त् दियु
 लं गुधी ॥ उस्तु जे त्यजेत् ॥ एतेषां मंता त् एतत्तुल्ये सर्व पश्चाच्च त्यर्षः ॥ एतं कृत्वा तं संज्ञा
 ॥ अथ तिष्ठा दीनां संधि व्यवहारार्थं मध्या गत्या नीय पतति ॥ नक्षत्र योग ति धि संधि न्य

डिक्के का तिष्ठा विंशति पलैः सहितो नयत्रा कर्कालि मी नत नु संधि शुदि क्पलानि त्या
 ज्योति त्वा ष विवार ष पि पंच पं सति ॥ १३ ॥ वसंत तिलका ॥ नक्षत्रा या गति धी नो मधि शु ए
 काना डि का क्रमेण तिष्ठा विंशति पलैः सहिता उ नयत्र सर्वे पश्चाच्च त्या ज्या ॥ एका ना
 डि का पंच दश पलै सहितान क्षत्र संधिः अष्ट पलैः सहिता याग संधिः विंशति पलैः
 सहिता ति धि संधि रित्यर्थः ॥ लग्न संधि माह ॥ कर्काली तिक कर्कालि मी नत नूनां कर्क रश्च
 कमी नलग्नानां संधि शुदि क्पलानि दश पलानि उ नयत्र त्या ज्या नि ॥ एषा मता त् सर्वे प
 षा चेति शेषाणां दृष्टा दित्यानां विवार शु संधि शु पंच पंच पलानि उ नयत्र त्या ज्या नि ॥
 एष संधि र्ज्ञानो धि ज्ञेयः ॥ लग्नो यल क्षणात् ॥ अथ मा म संधि माह ॥ अमा ति धिः पार्श्व
 ति धि द्ये न ममं न मांगल्य सुपा दधाति ॥ लोकं एण स्तत्र ति धेः प्रोत्ता यस्मात्प्युष न उव
 शुष्मानिति ॥ १४ ॥ उपजातिका ॥ अमा अमा वास्पा ति धिः पार्श्व यां ति धि द्ये न ममं न
 सा र्धं सा कं ममं सहित मरः ॥ चतु र्दशी प्रति प सहित त्यर्षः ॥ मांगल्यं न उपा दधाति न
 धारयति ॥ अत्र देव माह ॥ लोक मिति ॥ यस्मात्कारणात् तत्र तस्मिन् ति धि त्रा य लोकं
 एण चं दमा लोकं एणा तीति लोक एणः दृपाल न हरणयोः कर्तृभिः शिल्पा रश्चा

५३

लोकस्पर्शोदतिमुर्धितिधः प्राणता प्रवर्तकः पीयूषवर्षः अमृतशरीरः वडुष्मान् प्र
 प्रशस्तं वडुर्धस्य सो वडुष्मान्नास्ति च उद्देशादि अत्रिउत्तम पक्षे एवं विधस्य चं र्म
 अस्ति गतत्वादित्यर्थः ॥ चं शोदि अमृत किरणो लोकाप्यायकस्तिष्ठि प्रवर्तक इति अन्य
 श्वेदवाप्यत्वात् द्वितीया निषिधाता मन्त निषेधय न किंचिद्देशमाह ॥ उदति चयं
 प्रतिपन्नमासौ चोष्णपिबर्धि स्तुतया प्रविष्टः ॥ द्विपांतरास्त्रविफलापिता वद्यावन्नष्टधीन
 यना धनीनः ॥ २५ उपजातिका ॥ अयं चं दमा प्रतिपन्नमासौ प्रतिपदे ते उदति चामासी
 त्पमसमी प्रतिपदेतत समीपे वस्यर्थः ॥ एकस्मादि संस्कारवशात् स उदितश्चंदः ॥ ततो
 पिबर्धि स्तुतया हनुना प्रशस्तः वर्धनशीलो वर्धिष्कः तस्य नावस्तथा ॥ यथा शिशुर्वर्धन
 नतया प्रशस्तः तत घञ्ज्ञापीत्यर्थः ॥ अतो स्पबालवन्दोषानास्तीति सूचिते तस्यापि वि
 शेषमाह ॥ द्विपांतरा ति विर्गताः आपो यस्मिन् तत द्विपातस्मादन्यद्विपक्षीपांतरा त
 त्रमिष्यतीति द्विपातरस्त्वः देशांतरदृष्ट्यर्थः ॥ दशांतरदृष्टु चंद्रस्तो वक्षिफलः ताव
 त्कथं ॥ यावत्तद्वीनयना धनीना नास्ति ॥ एधीरा एनतत्र स्वाः जनाः लक्ष्म्या तेषां नय
 नानि एधीनयनाति तिषां अधा मार्गः तस्मिन् अलंगृह्यतीति एधीनयना धनीना ॥ अ

१५

धनोयत्वा वित्तं लं गाम्प धैर्यः आत्मा धनो रेव इति अनः प्रचलितं यथा ॥ एधीनयना
 धनीनः सनर्कः ॥ एधीनयनमार्गं क्षमं इति एतदुक्तं सवति ॥ गाम्प एव दृष्टं चोद्देशात्
 रदृष्टः ॥ इदं लंका पुरं कस्य यादादयः स्यान्न दृष्टिर्वा ह्यनकोटि पुर्यामित्यादि ॥ गालवा
 सनाया प्रसिद्धा अतः स्वदेशात् निस्सिद्धिर्जाते यो वलदृष्टस्तो वक्षिफल इत्यर्थः अत्रा
 दिना च अमरं गालदोष इति प्रसिद्धमेव ॥ अथ जन्ममासीदानी निषेधमाह ॥ नो जन्ममा
 सति द्वि- पुनचाधिको न मासेति धोच एषु मंगलमा मनीते ॥ याज्ञप्ये गत्तं जन्मपत्यमु
 पेतम तज्जाह प्रहो शवमवश्यं लिखत इति मिति ॥ रद्वमंततिलको ॥ जन्ममासि हिति
 मासि तेषु जन्ममासे जन्मतिषो जन्मनक्षत्रे विति ॥ एषु मंगलविशेषोपनयनविवाह
 दिकं नात्रा मन्ति न कथयंति ॥ न च अधिका ने मासे अधिमासे क्षय मास मिति ॥ अधि
 कानतिषो चादि नष्टो दि नक्षत्रा चति ॥ उपमास्य विज्ञापमाह ॥ यस्याष्टित्यह ज
 एगत्तं जन्मपत्यमुपनयनः कन्याका तत्र ज्येष्ठमासे माहासवं चोपनयनविवाहादिकं ॥ उ
 त्तं जन्मपत्यमुपनयनः प्रवश्यं दृष्टि नक्षत्रा जन्मपत्यमुपनयनः जन्मपत्यमुपनयनः जन्मपत्यमुपनयनः
 जित्यर्थः ॥ अथेपांशुणा दायाणां विवकात् पुं प्रशंसा माह ॥ इत्यंति इत्यहं नो निरुचि र

[illegible]

तथा धनुर्घलिधुमरायां इत्यर्थः ॥ तावत्कथं यो यत्र विः सूर्यः संध्यः कुरंगीदृशः सूर्यः कुरंगीदृशः
ति। कुरंगः इति वृद्धकयस्याः सातथा मृगालाचना संध्ये वक्रं गीदृक् संध्यः कुरंगीदृक् कृत
या। अत्र संध्यः सायं संध्यः वा तत्र सुरजीरेणुनां संनवात् किं कुर्वन् स नृकुं क म चर्चिता मि
व प्रवादिशं प्रति आत्मानं दर्शयन् स नृकुं व उ त्सेदायां। कुं कुं मेन चर्चिता मंडिता। तादृशे रि
जंत त्वात् दिक् कर्म कत्वं। सायंकाले प्राच्यां कुं कुं म सहशः स्वात्ता विकः संध्यः रागः। म कुं कुं
म मि वित्फात्सदा। कथं नूतं प्राची मुक्ता फल स्रष्टिणी। मुक्ता फलानां सूक् मुक्ता फलदा
र सा स्तिर्यस्याः सा मुक्ता फलः। अग्निं पीतां म बर्षी विनिः अर्धान्ति तत्र मालिव मुक्ता फल
स्वक्रा कामि व दर्शयन् नृणां च तसीं दिशमिव। प्राचत स वरुण स्पेयं प्राचेतसीं तां प्रतीचीं।
इव यकार्थः। यथा प्राची तथा प्राचेतसी मिति ॥ तेन प्राची दिशं प्राचेतसी च दिशं दर्शयन्नि।
तितावः। कथं नूतं प्राचेतसी को मुं हनुना सिनी कुं मुं न्याः पुष्पाणि कुं मुं नानि ते रक्त
कौमुदी त चेतव्यं अंशु कंच तेन नासात सातथा। अर्धं संध्यः राग एव कौमुदी अंशु क मिति।
कौमुदी अंशु क मिव नासात सातथा। यावत् संध्यः काले एतादृशः संध्यः रागः सुरजीरे
राव अदृशता। तावत्काले कस्य दृक् कतु मिति तात्पर्यः ॥ अथ गोधूलिक

30

त्रष्टमचंद्रमतिनग्रस्पतंगमाऊस्तनिरस्पति॥ गोधूलिकेपिविधुमष्टमषष्टमूर्ति॥ यन्मो
 चयंतितदयंस्वरुविप्रपंचः॥ पंचांगशुद्धिर्विविवाहधिस्यैर्यस्मादिदं सततमस्तगते
 पतंगे इति॥ ३ गोधूलिकेपि॥ अष्टमषष्टमूर्तिविधुयकेविन्मोचयंतित्साजयंति॥ ततस्मा
 काण्णातत्रयंस्वरुविप्रपंचः॥ अष्टमचषष्टचअष्टमषष्टतयोः मूर्तिर्दिहायस्यामोत
 या॥ अष्टमषष्टस्वितइत्यर्थः॥ तदाकंचाजामित्रंनविचिंतयेत्तदयदुयुतमित्यादि॥ दि
 वाचंद्रमसंषडष्टमगतंगोधूलिकंरस्यातइति॥ अयंस्वरुचेः स्वस्यानिरुत्तः प्रपंचा
 विस्तारः॥ यदास्वरुच्यातत्वाप्रपंचायाप्रादुर्भवेजनानां॥ तस्मात्कुतः॥ यस्मादिदं
 सगोधूलिकंविवाहधिस्यैः सहपंचांगशुद्धिमयमवापंचांगशुद्ध्याप्रधानंपंचांगशुद्धि
 मयं॥ गोधूलिकविवाहनक्षत्रपुंसकपंचांगशुद्धिरेवमुख्या॥ नन्पत्वात्॥ लग्रसु
 ध्यादिकमिति॥ पंचांगानि॥ तिष्यादीनि॥ विषाति॥ तपोविशुद्धिः॥ स्वानादिकादिषयपरा
 द्विष्पादिषु॥ विवाहेविहितत्वात्॥ तर्हि॥ विवाहधिस्यैरिति॥ पोतुरुक्तं॥ तन्ननक्षत्र
 प्राधान्यात्॥ उक्तधिस्यमधिरुसपंचांगशुद्धिर्विलाक्यतत्पर्वः॥ एतदयेप्रपंचयि
 ष्यामः॥ एतकंयस्मात्कारणादिदेगाधूलिकंमृततंनित्यं अस्तगतिमंमगत्त

तं गेसुर्ये सति न वेद। एतादृशे महारूपे दृष्टी तस्मिन् किं त्वने अष्टमषष्टं दय इति ना
 वः॥ अनन्येन प्रकारेण अष्टम नो मादयोपि निराक्षताः॥ किंच॥ नात्रो न लया मिद दृष्ट
 युते स्वतन्त्रा। नाकारा मोरत मसापि संगतंगः। किंच द्वा र नयाम कमिहो सुकिं वा
 नात्र प्रमाणवचनं किमपि श्रुतं वः इति॥ ४५ ह अस्मिन् ग्राधूलिके अत्रो न वाशः। स्व
 तन्त्रस्वस्वामिना दृष्ट युता नास्तु। लयं च स्वतन्त्रं दृष्ट युतं नास्तु॥ अकार मोरत मसा
 सूर्यो नो मश निराक्षतां संगः योगः तेन ते गालयं संगः। सापि नास्तु। एवं सति एकं च द्वा
 वार नयं किमस्तु। चं दस्य चारः। तस्मादयं दिवा चं दम संषडष्टम गता इति। एतदकं क
 मस्त्विति अपि उत दपि नास्तु। नत्वत्रागम एव प्रमाणमिति च तत्राह॥ किंच तिकिंच
 अन्यच्च। अत्र अस्मिन् चं दचार विषयावः युष्माकं प्रमाणवचनं किमपि श्रुतं अस्मि
 न् विषय यथा कं प्रमाणं कर्तव्यं तादृशं महर्षि संमतं ता कं नास्तीति ज्ञावः तस्यैव किंचि
 ला कं मित्वा ह॥ पसारं ज्ञानो विर विवित्रा शिखंड सुना। तत्केवलं कुलिकया म द
 लापलं ताह। आयण संकर चुवां ममु न्तं पत्ता। क्रूरं क्षणेषु सुतत्त करपीडनं स्या
 दिती। पतज्जधूलिकं शनो शनिवार साकं कार्ये दृष्टि परस्मि सतीति किंचिदत्र विव

४५ अथ

शिखंडिनः स्तनो गुरुवारे विरविकार्ये। वि। तो र विर्यस्मिन् नृत्त विरवि असंगते के मतीति
 कुलिकया म द लापलं ताह। कुलिकया म द ले वा तयो रूपलतः प्राप्तिः। शनि। हिरात्रो
 प्रधम मुक्तैः कुलिकः अतः साकं उरो नु अष्टमया मार्ध आता विरवीति। कवलं दमे
 वापंचो गमये वा सदा प स जा वा ता न वय्यदिति। एतत्त क वं तनाह॥ प्रायेणेति। मे कारण
 जाति सं कारण न वं तित संकर चुवः॥ तेषां दीन वर्णानां करपीडनं प्रायेण बा कुलपे न अ
 शुनर्द पदा क्रूर क्षणे शुशु न तस्याह। रुक्षं च पक्षश्च रुक्ष पक्षौ॥ अशुनौ च तो रुक्ष प
 क्षौ च तो तवा। क्रूरश्चा सो क्षणश्च मतवा॥ अशुनक्षो पक्षौ च क्रूर क्षणश्च ततवा। एत
 पक्ष क्षण च उष्टवा राया गा दिष्वपि। एष्वपि हीन वर्णानां पाणि पीडनं सुतं किं पुनः प्रसा
 गं शुद्धा विति तावः तवा च शो न कः अंत्याना मशु तर्द्ध इत्यादि॥ यदुक्तं साकं मित्वा दित
 त्यरिमाणमाह॥ अत्रो न यत्र घटिका दल मिष्टमा कुर्यात्तत्तदं बर मण र पि ना र्द्ध विवः। का
 लार्गला नियतये तम ना र्द्ध बिंबा। वेला यव स्थितिरियं र च यो व न्तवे॥ ह अत्र अस्मिन् ग्रा
 धूलिके यस्मात्कारणात् वचनयत्र। अर्द्धास्तमया व प्राक पश्चा च घटिका दलं इष्टमा ऊः। उ
 त्तस्मात्कारणात् अंवरमणः सूर्यस्य अर्द्ध बिंबा पिका लो न ग्राह्यः। अर्द्ध बिंबय मित्वा

लेमतथा। तर्हि तदाचकवाक्यनाचं अर्थादितर्हि समित्तरा विबंदुः। तदादीनां
 निमाद॥ कालागलति। इयंतपनाई बिंबविलायवस्थितिः। तालागलानिरतयेवुतिनि
 रचयावचने। अरचिणि वंनः। इरातः कर्णिलिनि। चुवातु प्रयागः। तपनस्य अर्धदिवा तम्
 बिलका। तत्तस्यव्यवस्थितिः अवस्थाने। दालम्ये। अर्गलातस्यो। नियतिर्नियमा इयं अर्दी
 बिंबात्मिकावेलाव्यवस्थितिः कालमध्यनियमाय रचिता। किंतु तदहर्षे पश्चादपि काले त
 रमस्ति। अर्धघटिकात्मकवाक्योत्तरदर्शनादिति नाव॥ अत्र गोभिलिकपि विधुमहमपह
 त्पदियुक्तं ग्रंथततातसम्पक् विचारः। इतीनाधिरोहति। तमाहि। यइकोत्रेनुपेना
 गशुद्धिमयमवविवाहधिस्येतिहादिना। तत्र पश्चात्ताकयंपंचांगशुद्धिदिति। पंचांगानि
 तिष्ठादीनि प्रमिदनि। नारदवसिष्ठादितिः पंचांगशुद्धिदिरादावश्चाहः प्रकीर्तित
 त्यादिनामहादोषप्रकरणेति हितानि। तेषां शुद्धिदेषिदिहः दोषोदित्येन। प्राततकत्रा
 गंतुकश्चेति यस्मिन् कर्मणियतअनतिस्ति। तिष्ठादिकंतस्मिन् प्राततिकादोषः। यथा
 विवाहदर्शयतीपातनरणादि। आगंतुकाग्रहदिजनितः। यथा तिष्ठादयत्वा नक्षत्रे
 पापावधादिकमिति॥ अतः पंचांगानां प्राततिकदाषविरहएवात्र शुद्धिः न च गंतुकदाष

३२

विरहः तस्योक्तं गणयोरननिधानात्॥ अथिवा॥ शुद्धिदोषेन आगंतुकदाषविरहउभ
 मानवारदाषः खार्जूरिकसमांश्चिन्तमित्यादिना रदादिपठितशुदाषेषु पाोनकृत्वा प
 त्तिः एकविंशतिपरिगणनया असंज्ञवश्च तस्मात्पंचांगानां प्राततिकदोषविरहएव शु
 द्धिरिति स्थिता। अतएवं विधाया पंचांगशुद्धिस्तन्मयमवविवाहधिस्येति वदताय
 माशयः विवाहविहितनक्षत्रे सति + पंचांगानां ग्राहादिजनितदोषानावलक्षणशुद्धि
 विवक्षिता। योगकरणयोस्तस्या संज्ञवात्। यथा संज्ञवमिति चेन्न दपि न पदस्य विय
 र्थाव। अतश्च शुद्धिदोषेन प्राततिकदोषा जावएव स्वीकर्तव्यः। तर्हि पंचांगशुद्धिर्वाच्योसा
 कंशनाविमादिना। कुलिकादयानौकधं त्यज्यता। वारदाषादिति चेत् न नारदवसि
 ष्ठादितिः पंचांगशुद्धिविरहइत्यादिपठितदोषेषु वारदाषस्य पृथक् ग्रहणात्। तर्हि कुलि
 कं क्रांतिसाम्यं च यागमबलात् कुलिकादयाम्येत्यज्यता। यद्येवं तर्हि पश्चादपि मचंदेना किम
 पराहं। सोप्यागमबलात् त्यज्यता। नात्र प्रमाणवचने किमपि श्रुतं इति च तदपि नायत आग
 मप्रमाणवाक्यानि संज्ञेव॥ पाहृष्टमपूतिगते च चंद्रागोभूलिकमृत्फ सुपेतिकया॥
 कजेष्टमे मूर्तिगते च वासे वरम्यनाशं प्रवदंति गर्गः। धिस्मैरु रयुः साज्यं मूर्तेषि षाष्टम

शशाङ्गो रजस्तत्त्वशंसति। संतः शनिदिने विना॥ मूर्त्तौ पृष्ठे मे चंद्राः कुजं रश्मिस्तल
 म्गं॥ विनारं धं शुभं कुं गाधुले शुभं चंदं वादितादीनि। एतान्येव कुं समतानीति चतुद
 विन प्रत्याख्येयः पाक्षिको पीडादाप इत्थं कत्राव किमुत बहूक्तैः अतः पृष्ठाष्टमं च
 प्रख्यागो धूलिक उक्त दोषास्तपित्यज्या॥ इति सिद्धं॥ इति सकलागमाचार्यवयं
 माधुलिकाध्यायः॥ अधविवाहमासगे चरविचाराध्यायो व्याख्यायति॥ तत्रादि
 सारचा प्रमासयो विचारमाह॥ चेत्त्रमासि प्रतिपदिति धौवासारके स्य सर्वं मेषादि
 स्थिर्गमनगतिविस्तृतुवः स्वः प्रवृत्तिः एवंपापि मृगमुखगतत्वा स्वति स्फान्न चासा
 बुक्तः॥ अथानुषारणय विधाविदुमासास्तितस्मात्॥ १२ मेदा क्रांता॥ यस्मात्कारणा
 त्रिचित्रमामिषं कृत्वा प्रतिपदिति धौवासारसर्वं गमनगतिविः रव्यादियद् मेषा
 दि स्थितिः तदनुवः स्वः प्रवृत्तिः आसीत्वा चतुवः स्वस्तिवयानि क्रमेण लोकत्रयवा
 चकानि॥ तथाम्वाक्तं॥ मूलकाख्यादक्षणे च दशशास्त्रमासो मेषा यत्तुवः स्वश्चन
 सति ति॥ अत एव विविपला ह्यो कत्रया धिष्ठिता॥ एषां लोका नो प्रवृत्तिः प्रथममि मेषां स्त
 धान चक्रं कमलाद्रविना ताले कान गयी मुदया च नाना रिति चय इत्त तत्त पौर्णमास

७३

मृगमुखगतेन करदि स्थितत्वा स्वति नास्ति आसीत् तस्मात्कारणात् पुरिणद्विधौ इंडा
 तथोपपादः एवमात्रा प्रवृत्तिः अयं तद्वलं कायं दिति जगतया मेषादि स्थितं चंद्रां कयो
 किल लोकत्रयस्य युगपत्प्रवृत्तिः तत्र चंद्रां कयोः समकलत्वात् तच्चंद्रमासादिः सरदति
 षगता र्कचावम एव च त्रमासः तदानीं आदित्यस्य वदोरा अतो र्कवार इत्यादि सर्वो
 यो मेमकरादि स्थितो र्केन घटता यतः सौरवर्षमासादः प्रवृत्तिः संहिताकारे मक
 रोदे रेव स्वीचता॥ उक्तं च॥ मृगादि राशिद्वयत्वा न नो गादिति॥ इति॥ अतश्चोपपन्नस्य
 इति यं वकारोक्तिः॥ नेतच्च चरस्त्रे प्रवृत्तिकालमेषादि गता र्कत्वात् सौरमासस्य
 पि प्रवृत्तेः॥ अतः सस्यापि मुखचंद्रं देववारितं वा॥ संहितायां तु मकरोदे र्कयिनादि
 प्रवृत्तिः साफलकी त्रैनादैवा वास्तवं तु मेषादि रव्यहगणितप्रसिद्धा तत्राचोक्तं॥
 दिते सुराणामयने य इतरमिमादि॥ किंच॥ प्रवृत्तिकाले चोदितवर्षादपि प्रवृत्तेः त
 स्यापि मुख्यं॥ कथं न वक्तव्यं तस्मादनया युक्त्या चोपासम्यग्नेष्टवं वक्तुमनुचितं
 कंचु॥ युक्त्यंतरमद्वितागमबलात्॥ तद्व्याता नक्षत्राण्युक्तः कालः सास्त्रि नृशर्मा
 मीति संज्ञायामिति च पाणिनेरनुशासनात् पोषः पोषीत्यादिका संज्ञा तारादिना पपद्यते

न कश्चिदुक्तमिह शक्यात् ॥ प्रायः तेषां मानमिति विवादे तर्हि किं इह ॥
 यदेवाथ बाहुल्येन सौरमानं विवाद इष्टं स्वीकृतं तदा फलान्वा इमा मतिः ॥
 जौनकादयः ॥ धनमानपरिच्छेदः ॥ चित्राष्टमिषुना ॥ त्वमतीत्यादिना यस्मादिति
 सौरचंद्रमासो विवादः ॥ तस्मात्तदेकैव ॥ तस्याः सौरचंद्रमासायोरैकत्वमिति फलम् ॥
 सिद्धमप्युक्तपरिच्छेदस्यावकाशः ॥ सौरमासः चंद्रमासोपेक्षया किंचिदुक्तः चंद्रमासो
 रमत्वादित्यर्थः ॥ एवं सौरचंद्रमासौ बलबुद्ध्या गोचराष्टकं नृयावलावलमाह ॥
 यथापि तांयुक्तेषु गोचरे शालने अनुकरं कर्यम् ॥ अष्टवर्गविधिना तदस्य ॥
 र्जुनिमपरेच्छां जगुः ॥ १२ ॥ इत्युक्तं ॥ योपि तांस्त्रीणां युक्तेषु गोचराः ॥
 गोचरज्ञानमिति गोचरविधिना युक्तबले विवले चरतीत्यर्थः कस्यदः ॥
 तदस्य यतस्य गोचरबलस्य अतस्य अलने मतिः ॥ अष्टवर्गविधिना युक्तबलं
 सति ॥ ततोऽत्रमाह ॥ ॥ सूर्यशुद्धिमिति ॥ अपरं तु युक्तं सूर्यशुद्धिजगुः ॥
 गुरुशुद्धिः ॥ गोचरविधिना तदलासे अष्टवर्गविधिना ॥ तत्तदप्राकाः ॥ कतुरप्युक्तं

७५

ति ॥ युक्तं ॥ सूर्यशुद्धिः ॥ अतोऽत्र विवादः ॥ अष्टादीनां उक्तवैधा जावात् ॥
 विवाद एव युक्तशुद्धिः सूर्यशुद्धिः ॥ नन्वत्र गोचरस्य कथं मुख्यत्वं तत्राह ॥ ॥ अष्ट
 वर्गफलमेव जातकेनास्य किंपरिणये पिमुख्यता ॥ सप्तमं दहनं जन्मशास्त्रेण तां
 गितिरिव सम्प्रदायः ॥ जातके अष्टवर्गफलमिवास्ति ॥ सत्रयं चंद्राशिफलं तद्गोचर
 फलं संहितासु पठितं ॥ अतः अस्य अष्टवर्गफलस्य परिणये पिमुख्यता किं न स्यात् ॥
 गोचरफलं हि एकस्माच्चंद्राशिरेव ॥ अष्टवर्गफलं तु अष्टराशिः ॥ अतोऽप्याधिक्यात्
 परिणये पितृधातुकं धनं न स्यादिति तावत् ॥ एतत्तदर्थं किं कारणं परिहरति ॥ सत्यमिति
 जातके अष्टवर्गफलं मुख्यमिति मत्यासाह ॥ परिणाय पिमुख्यता तिन सदा प्रज्ञातं
 उक्तं न जन्मशास्त्रेण ॥ विवादः शास्त्रजन्मशास्त्रयोः अस्य तांस्त्वमुनिनिरवमम्
 तस्मत्ता ॥ विवादः ॥ सूर्यजन्मशास्त्रस्य चानादामुक्तिरिव स्मृत इति ॥ आत्राद्युद्धरणं
 द्या ॥ कुर्येष्टममरिष्टमिष्टं ॥ यत्र मंशुनमुं शतिजन्मनि ॥ न यमुद्धनरीतिरिति ॥ सौम्यं
 चरपदं यो हतभा ॥ जन्मनि जन्मकाले अष्टमं कुर्येष्टमरिष्टं ॥ अष्टमं उक्तं ॥
 यदंष्ट्रं दंष्ट्रं अष्टमं उक्तं ॥ अष्टमं उक्तं ॥ अष्टमं उक्तं ॥ अष्टमं उक्तं ॥

द्विजन्मकाले अष्टमः क्रूरः स्यद् अशुभः विवादे दुःखदा । जन्मकाले सप्तमः शुभः स्यद् अशुभः वि
वादे दुःखदा । अतानयाः शास्त्रान्तरान्येव । इति ह तः अत्र विवादे अस्मिन् गोचरे पाषाणान्
पार्थः पारंपर्यागतः स्फुट इत्यर्थः रघो वत छंदो सोपि नाम हृदितं । इति सकला गमाचार्यवर्य
श्रीकेशवसांवसरत्नजगण्णशास्त्रां वसरविरचिता । वादहंदावनटीकायां विवाददी
पिकायां मासगोचरविचाराध्यायः ॥ अध प्रतिष्ठितेन वफलमुक्ताये गजमादः ॥
चक्रस्योदये चापि अत्र क्रमेण । कुरां कुरां अकर्मिणां भनंति । अत्रोदायाः सुचक्रः स्वरि
णीत्वान्नाम्यत्वं चैव अकवधित्वेति ॥ १ ॥ शालिनी ॥ चक्रस्य अत्रिअर्धे पश्चादादं क्रमेण
कुरां कुरां लोचनचक्रां भित्तियोगं आमनंति मुनयः । एतदुक्तं लवति दशमना वत्तागना
रस्य चतुर्धत्ता वत्तागपर्यंतं चक्रस्य सर्वा र्धं चतुर्धत्ता वत्तागना रस्य दशमना वत्तावप
र्यंतं पश्चादादं तत्र चक्रस्य सर्वा र्धं वदा कुराग्रहाः पश्चिमा र्धं सौम्या स्वदा चक्रं नामया
गस्यादिति अस्य फलमादः ॥ अत्रेति । अत्रायागे ऊदायाः परिणीतायाः सुचक्रः । सुचक्र
वोयस्याः सायुक्तः वस्याः यापितः चित्रवृत्तिः स्वरिणीत्वपौंश्वत्सु विषये चक्रवत् उच्चिन्ना
म्यति । चतुर्धस्वरिणीया क्तापं चमेबंधकी स्मृतलि स्मृतिः । चतुर्ध चतुर्ध पुनो जगो

अथ विषये तस्यामनोवृत्तिरतितरां चक्रवत् तन्नाम्यतीत्यर्थः अयं मदीयग्रहज्ञातायोगः ॥ त
 नुनिमीलनगोश्वश्रुतांशुनिर्धजइतीह ज्ञताह दना विधुः सगुणलाजवतीजवतीगितेः
 प्रियमनायमनोन्मुखविचित्रमा ॥ इदुतविलंबितानि ॥ इतनुर्लयां निमीलनमष्टमंत्रगोः
 क्रमेणश्रुताश्रुतैः लज्जैः श्रुतैरष्टमस्तैः पापग्रहैरित्यर्थः ॥ अयं धजइतियोगः इहअ
 स्मिन्नयोगे ज्ञाताइहनाविधुः सगुणलाजवतीजवति। जतंउद्धृतंयस्यास्मादवागु
 णि यद्वर्तमानः सगुणः सचासौलाजश्चसौस्मास्तीति सगुणलाजवती। पुनः कर्ष
 जताइंगितेः स्वचेष्टितेः लावनावादिजिः प्रियमनायमनोन्मुखविचित्रमा ॥ इयस्य
 ननुर्मनः प्रियमनः तस्ययमनंज्ञाकर्षणीतत्रउत्मुखवित्त्वमोविलज्जोयस्याः सात
 यानिचमोचातिह। वाय। गितिविश्वः ॥ अखिलंइत्यर्थः खलखचै। जवतिवापि
 तिह। पितपुंस्करा। युवतिरुज्जितकांतगृहागृहा। युतुः कुरुते कुरुतोसवान् ॥
 इतिवृत्तानिचतानिक्वाणिचातेषां मखायतेतमाह च। चतुर्षूपिकाइष्टगोतः खल
 खचैः पापग्रहे वापिर्नामयोगानवति। इहअस्मिन्नयोगे अर्पितपुंस्करा। अर्पि
 तः दत्तः इमेवसयुक्तेययासांमया। परिणीतित्यर्थः ॥ युवतिस्त्रीउज्जितकांतगृहासती

ऊर्जितसंस्कृतांतदं नृपदं यथासातथा। जनयितुः पितुर्महदकुरुतोऽसवानुकर
 तेकृमिस्तानिरुक्तानि कुशलाः तेषां उक्ताः आनंदः॥ गगनात्तयतपस्कृष्टुनिर्
 गुदेर्गतिं शंखमशंखलयत्यसौ। धनयशोनयशानितनुश्रियां। परिणयेनपयो
 दचक्षुषा॥४॥ गगनंदशमंतोयंचुधुधुतायानवमातुयधातवस्थितिः अनुयातः शं
 खसंशयो गं नृगुमुनिर्गदति। असौ योगः अशं असुखं स्खलयति प्रतिवधातिनि
 राकरोतीत्यर्थः। कनपरिणयेन कामोपयोरुदचक्षुषा। पयोदं कमुना। तद्वचक्षुषा
 संतास्तथा। तासां स्त्रीणां कधंरुतानां। धनयशोनयशानितनुश्रियां। धनं च यश
 अनुयश्चतेः शानातसाधनयशोनयशानिनी। तनोः वृ३४ः श्रीः कांति। तनुश्रीः
 धनादिशानिनी तनुश्रियां स्त्रीतास्तथा एकादशे कुजरवीरविजः सपत्नेविशेविधु
 स्तपशिरोपनमस्वरश्चेत। श्रीधरस एवमुख्यत्वं पिरूपरिक्तां। सोत्ताग्न्यनोग्नरत्न
 गितरंगितांगी॥५॥ पवसंततिलका॥ एकादशे कुजरवी। सपत्ने शत्रौषस्त्रविजः धानि
 विधेधनेविधुः तपश्चिन्तकश्चिपननस्वराः कुजराविमानिचंद्रव्यतिरिक्ताः चंद्रकृत
 दाश्रीवज्ञानामयोगः एषयोगः रूपेणरिक्तारूपरिक्ताः मोदयंदीनवा। मापिस्त्रिय

७७

मुख्ययति। कधंरुतासौताग्न्येति। सोत्ताग्न्यनोग्नः तस्य तारोत्तारः तस्यनेगिरचना। तयो
 तरंगितातितरंगाः जाताः ये पुतानितरंगितानितानि त्रंगा नियस्याः सातथा। सोम्या
 मूर्तेस्वांत्येराशारसौम्याः। कुर्युयोगिकामुं कंकन्यकां स्मिन्। हत्वाकांतां कातवेषा
 विषाद्यैर्विषपारामंरंमीतिस्वरत्वा॥६॥ शालिनी॥ मूर्त्तिलमेसौम्याः स्वासरात्रेपाद्विती
 यदादश्योयं घातव्यं असौम्याः पापाः कार्मुकंतामयोगं कुर्युः। अस्मिन्त्योगेपणि
 ताकल्पकाकांतवेषासती। वरपारामंरंमीति। अतिशयेनरमतइतिरंमीति। यजे
 लुकवश्याः रमयतीति वरपारामः। वरपापेनारीतमप्येषा अतिशयेनरमयतीति।
 कदास्वरत्वातिजापेनारकोशलेन किलत्वाविषाद्यैः विषशास्त्राबंधनादिति
 कांतं नृपारहन्त्यत्वा॥ यूनोश्चक्रः सांगिरागौरश्चिपुंश्चक्रेस्पादंगनास्फुटमैश्चक्र
 । आनंदोयंसुंदरीसां प्रसोत्तातना नंदवंशयोर्विस्तृताति॥७॥ यूनोपवमश्चक्रः
 । अश्विकेप्रतीत्यसांगिराः सयुक्तः गौरश्चिपुंश्चक्रः। तदा अंगनास्फुटमाश्रुत्पात। अ
 गनायाः अस्फुटमः अस्फुटयः विवारुधतियावतयदा अंगनास्फुटमः कल्पाल
 यो। तदा अयं आनंदोनामयोगः। तेन योगेन सुंदरीसां प्रसोत्ता। साधनिविडे सो

रत्नयस्याः सातवांशयेऽपि नृमर्तवंशयोः आनेदं विस्मृणाति विस्तारयति पि जंतुं तं वः ॥ व्य
 यरिषु हि बुधः कृष्णः शुक्रः शुक्रः मणिः सुतः कमराः कुमारः ॥ इह विहरते संततस्य वंश
 विटपटले पटले लिखितातिमाराः ॥ पुष्पतायादिः ॥ ३ अथावा दशोरिषुः ॥ १ बुधः २ शुक्रः ३ रविः ४ शनिः ५
 ॥ ६ बुधः ७ शुक्रः ८ रविः ९ शनिः १० कमराः ११ कुमारः १२ मणिः १३ सुतः १४ विटपटले १५ विस्तारयति १६ क्रीडात
 योगः स्यात् ॥ इह अस्मिन् कुमाराद्यो यो परिणीता विटपटले न मम मूढे विस्तारित क्रीडात
 ॥ कथं रूता संस्तः सारिताः स्ववंशाय यथा सातवा ॥ पटवस्त्रा चालनिषितः अनिचारा
 यस्याः सातवा ॥ असंशयं अतिमारीति त्वर्धः नरं नो गार्धिनीयाति ॥ मं कतं सानि सारिका
 त्वनिधाना त्वयदा अनिचारति पावः अनिचारा व्यनिचारः तस्यावेव्य निचारिणी त्वर्धमार
 विक्रविरविजिह्वतिः क्रमेण व्ययधनं पण्डितेषु कर्मणः ॥ इह विस्तारकरग्रहः ॥ १ बुधः २ शुक्रः ३ रविः ४ शनिः ५
 ॥ ६ बुधः ७ शुक्रः ८ रविः ९ शनिः १० कमराः ११ कुमारः १२ मणिः १३ सुतः १४ विटपटले १५ विस्तारयति १६ क्रीडात
 योगः स्यात् ॥ इह अस्मिन् कुमाराद्यो यो परिणीता विटपटले न मम मूढे विस्तारित क्रीडात
 ॥ कथं रूता संस्तः सारिताः स्ववंशाय यथा सातवा ॥ पटवस्त्रा चालनिषितः अनिचारा
 यस्याः सातवा ॥ असंशयं अतिमारीति त्वर्धः नरं नो गार्धिनीयाति ॥ मं कतं सानि सारिका
 त्वनिधाना त्वयदा अनिचारति पावः अनिचारा व्यनिचारः तस्यावेव्य निचारिणी त्वर्धमार
 विक्रविरविजिह्वतिः क्रमेण व्ययधनं पण्डितेषु कर्मणः ॥ इह विस्तारकरग्रहः ॥ १ बुधः २ शुक्रः ३ रविः ४ शनिः ५
 ॥ ६ बुधः ७ शुक्रः ८ रविः ९ शनिः १० कमराः ११ कुमारः १२ मणिः १३ सुतः १४ विटपटले १५ विस्तारयति १६ क्रीडात
 योगः स्यात् ॥ इह अस्मिन् कुमाराद्यो यो परिणीता विटपटले न मम मूढे विस्तारित क्रीडात
 ॥ कथं रूता संस्तः सारिताः स्ववंशाय यथा सातवा ॥ पटवस्त्रा चालनिषितः अनिचारा
 यस्याः सातवा ॥ असंशयं अतिमारीति त्वर्धः नरं नो गार्धिनीयाति ॥ मं कतं सानि सारिका
 त्वनिधाना त्वयदा अनिचारति पावः अनिचारा व्यनिचारः तस्यावेव्य निचारिणी त्वर्धमार
 विक्रविरविजिह्वतिः क्रमेण व्ययधनं पण्डितेषु कर्मणः ॥ इह विस्तारकरग्रहः ॥ १ बुधः २ शुक्रः ३ रविः ४ शनिः ५
 ॥ ६ बुधः ७ शुक्रः ८ रविः ९ शनिः १० कमराः ११ कुमारः १२ मणिः १३ सुतः १४ विटपटले १५ विस्तारयति १६ क्रीडात

क्रमेः

उ

त इति नो जराजः शते र्यो धिकानीत्यर्थः ॥ कथादे उरुतया ॥ नुजिप्पतया ॥ दाम्नेन नुजिप्प
 याः तावो नुजिप्पता ॥ तलो गुणवचनस्य तिङ् न ज्ञानः ॥ नियो ज्यकिं करे प्रप्प नुजिप्प परिहार
 का इत्यमरः ॥ तव परिनव विक्रमणं कुमलमदी सुतो सारितिः ॥ न नाभिः ॥ परिणमति दलं ड
 रिंडु मुख्याः कुलयुगलो हति धूर्यतां विधास्यन् ॥ १ एतवः एकादशं परिनवः षष्ठं विक्रमसू
 तीयं ॥ रतिः स्थानिः कुमणीः सूर्यः मदी सुतो लोमः सूर्यस्या पत्यं शोरिः शानिः तैः यथा नमं
 सना धिर्युक्तेः तत्वा दलं डः अर्धं च नो मयोगः परिणमति ॥ परिणकं प्राप्नोति किं करि
 ष्यत् ॥ इह मुख्याः चंद्रा वदनायाः स्त्रियाः कुलयुगला हति धूर्यतां विधास्यन् ॥ २ एतवः कु
 लयुगलं पिष्ट कुलं नर्त कुलं चेति तस्य उहतिः उदरणं ॥ धुरे वहतीति धूर्या ॥ तस्या ता वा धुर्य
 ता ॥ उहं सर्वं वत् ॥ कुलयुगलो हतेः धूर्यता अग्रे सता ॥ तां विधास्यन् ॥ अयं योगो वधाः कुलव
 दयो ररुणं करिष्यतीत्यर्थः ॥ व्ययनिधनं त नुपु मंदं चंद्रा एण किरणः मुसलं जगुर्मुनी प्रा
 इह अस्मि कुलांत के कुमारी कुलमारी न च कापिका ये सिद्धिः ॥ ११ औपचंदरिः ॥ न्यलो वा
 दतो निधनमष्टमां ततुर्न ग्रं स्त्रियां मूर्तिस्तु ततु रित्यमरः ॥ ततुः यथा कर्तुं न द शानिः
 चंद्रः अस्ति ॥ अरुण किरणः सूर्यः तैस्ति ॥ तत्वा मुगलं नाम योगं मुनी प्रा जगुः इह अ

२
 स्मिन्नुभयकुलांतकेयोगेष्टमयोयादवाः तेषां कुलं तस्य अंतकं संद्वारकं सुमलमित्यर्थः ॥
 कीडजिर्थादिविः शांजगरेयावृष्टितं सुमलं ते मणिभिस्तेन सुमलेन यादवा विनष्टा इति चो
 गवतादिप्रतिवेः अस्मिन्नुभयकुलायागकुमारीकुलमारीकुलनाशनीतवृत्तिनचका
 पिकायसिद्धिर्नवदाकवलंकुलनाशिन्येवित्यर्थः ॥ तत्तुनवजवगेः कामणयोगो बु
 धविबुधाचितपेरुसिर्गजः स्यात् ॥ इहयुवतिरहेततात्ततावनिवितरतिदेवतदेवत
 त्परावा ॥ १२ ॥ अष्टितायां तत्तुल्यमनवनवमं नवाः एकादशतिष्ठुगतिः यथाक्रमबुधः प्र
 सिद्धविबुधाचितपेरुः पेरुः शनिः एतिः चत्वारिंशजानामयागः स्यात् ॥ इह अस्मिन्नुभयो
 गयुवतिः श्रीअहं तताअरुकारं शसीसतीतताधोमृत्ततानिष्पादिताश्चातत्रधीस्व
 तान्वितरतिददातिवाइत्येषवायुवतिः देवतदेवतत्परा स्यात् ॥ देवतानिचदेवत
 देवतदेवतानिते सुतत्परादवार्चनरता सात्परता चत्यर्थः नात्परता नात्पवर्ततिया
 वृत्त ॥ इति श्रीमकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावसरत्नजगणशसावसरविस्मि
 तारविवाहहंदावनटीकायां विवाहहंदायेकायां ग्रहयोगाध्यायः ॥ १२ ॥ अथ अष्टिता
 का पादिनासाधारणेन ग्रहाणां सावफलान्फक्तानि ॥ अधुना प्रतिस्नानतानि

७५

विशेषोऽयम् ॥ तत्रादौ लयस्त्रितयहाणां फलानि ॥ अथ राजाजीवः कविर्विरलानो
 सुजगोऽशरां कादीपुत्रियमयुवतिपार्श्वप्रणयिनी ॥ बुधो नर्तुर्नर्तका मृगहृदमशीला
 शनिरधि ॥ त्रयीमूर्तिमूर्तिमृजति शिखिशस्त्रादिनिधनो ॥ शिखरिणी ॥ मूर्तौ लीयस्त्रि
 षो जीवः मृगहृदश्चिरेजीवो स जयति ॥ चिरं जीवतीति चिरं जीवा चिरं विषय
 यं विनक्ति प्रतिकूलं ॥ कविः शुक्रः अविरलानो सुजगो मृजति ॥ अविरलः निविडि
 आसीत् अमंगलः ॥ अनागमदनः तनसुनगा सो नात्पवतीशशोकश्च ॥ उर्वी ॥ पुत्रा
 लोमः लोयमयुवतिपार्श्वप्रणयिनी स्त्रजतः ॥ यमस्य युवतिः तस्याः सामिप्यपार्श्वत
 त्रप्रणयः प्रीतिरस्ति यस्याः तया तयमालोककांक्षिणीमित्यर्थः बुधः नर्तुर्नर्तका मृज
 तिरशनिरपि अशीला इष्टशीला त्रयीमूर्तिः सूर्यः शिखिशस्त्रादीनां तस्यानिधनय
 स्याः सा तया तां ॥ अधुना सावय्यनितां तधननीधनमिति सितोऽजीवो दुर्जातजापू
 र्वनदस्फूर्तिविधिरिताधरानंदनः ॥ सुतस्य पिपितं पचां मलिनमूर्तिमकोत्तमजः स्त्रिय
 सरुजो दुर्तगा जनयति कृतीनां पतिना ॥ १३ ॥ इह हंदा ॥ धनद्वितीयजा विस्मिता नम
 तसितां सुजीवो दुर्जातितो तधननीधनं जनयति ॥ पितः शुक्रः सितोऽश्वी ॥

मः शोकात् शोकेन मृतो पीडितो एभिः शनिः इत्युक्तं तस्यैव मृताने संततिविषये न
 तत्कृतं। मृतं तन्निर्गच्छेत्तु गायत्रीं सुजितं अथर्ववेदं विधुर्न धनं न
 जः परमयज्ञं यज्ञानुमानं कुजः कुशमर्कं न विगता विरता विरगः विरुतमुदीना
 मंसस्वरेण चरुत्कुलो न्यनक्ति वचसांतिः पतिमजातशुभ्रुतिः वेदादृष्टीवृत्तौ वि
 रिगः पृष्टाघगः विधुः चारुक्वा चारावाः कवीया माता तासां स्त्रीणां निधनं न्यनक्ति
 प्रकटयति ददातीत्यर्थः इन्द्रजोबुधः परजयंशुभ्रुजयंशुभ्रुमाना नानवीरसमयं गत
 साया जनुमाना सूर्यः जयंशुभ्रुजोमः कुशलं क्षेमः अकीर्णवेतीति अर्कः शनिः
 विगता विरता विगता विरयस्याः सा विगता विरता तस्या नावादिगत विरता। आरुतमुदी
 उशाना शुक्रः सहचरेण न द्वासमंसा धरिषु वंशं कुत्वा सहचरतीति सहचरा वचसां
 पतिः दृष्टयतिः पतिनो रंशुजातशुभ्रुतिं न्यनक्ति। शत्रूणां श्रुतिर्यस्या तातया। श
 त्रुरिति श्रवणमपि तीत्यर्थः। अथ प्रमे। शुभ्रुवं ध्यामिन्द्रः परिहितमपत्री परिजवा
 गलज्जन्तं पयुः परनरतां दानवयुधः अवीरामं सौको गुह्यमरसेवा व्यसनिनी पि
 दाहमाहयः स्निग्धः तिरजस्तो जनयति। यद्विखणिनी विवाहिविवाहकाले अ

८१

स्ते सप्तमना वेस्ति तोबुधः स्त्रियं वंशं जनयति। इन्द्रजश्च परिहितमपत्री परिजवा। स
 पन्थाः संवेधी परिजवः पराजवः अपत्री परिजवः परिहितः परिहितः अपत्री परिजवा
 यस्या मातवा। पयुः शनिः गलज्जन्तं गलंतः अवंतः गर्जायस्या मातवा दानवयुधः
 क्रः परनरतां परपुत्रं गमिनी। अर्कः सूर्यः अवीरा। नास्ति वीरो नर्तायस्या मातवा
 शुरुः अमरसेवा व्यसनिनी। अमरसेवाया व्यसनं विद्यते यस्या मातवा मादेयो जौमः
 अतिरजस्तो जनयति। अतिशयितं रजोयस्या मातवा। प्रदुष्या धियुक्ता मित्यर्थः अ
 वाष्टमे पक्षिते तस्मिन् किरणज्या मृत्कवे इशम न्यवरतमुतायुः संपादः सूर्यलोरी नव
 तिपति शरीरदोहत्त स्निग्धो यो दुहिण गृहमुखीनां यद्दमाणं दालिजना। पमालि
 नी। मृत्कवे इति अष्टमना वेमित सितकिरणज्याः दुहिण गृहमुखीनां स्त्रीणां मर
 णाय नवति। सितः शुक्रः सितकिरणश्च इन्द्रजोयुधः दुहिणो ब्रह्मा तस्य गृहं पश्यंत
 द्मुखं यासां तास्तवा। मृत्कवे इति सूर्यलोरी मृत्कवे इति अनवरतं सुखायुः संपादः नवतः सुखं
 च आशुश्रुतं पश्य सुखायुः संपादः कवे इति कवे इति अनवरतं अखंडितं चतुर्द
 सुखायुः संपादः। तस्मिन् स्निग्धो यो बुधः पतिशरीरे दोहत्त तस्या

४८

मृत्कवे

६३

可

सर्वपातिसर्वविग्रहाः अबलाः स्त्रियादिबलनाः संतः सर्वनवनेपुलयादिसर्वतावेवपिकं
 चिवश्चनं अश्चनं वान्दृक् ॥ अर्धाः कृतफलमुक्तं सवलानामेवति ॥ अघव्यये ॥ अये
 अनाः सुधायकश्रितोशनिः सुरा रुचिरचयति उर्विधां विधुश्च ॥ अदक्षिणावयवरुजं
 जोरवि विरूपयत्यतिरुचिरां मोपस्त्रियं ॥ १२ रुचिरा हृत् ॥ व्ययेदादशे स्थिताः अनाः कु
 धगुरुश्रुकाः स्त्रियस्तथायकश्रितो रचयति कुर्वति ॥ आद्यो व्ययश्च ॥ तने कर्त्तिताक्षरा
 तं प्राप्ता तांशनिः सुरा रुचिरीतिर्यस्याः सातथा ॥ मः उर्विधां विधा उर्विधां दुष्ट
 कर्माः कुजोत्तमः अदक्षिणावयवरुजं ॥ अदक्ष ॥ सो अयवयश्च ॥ तत्र रुकुरेण
 यस्याः सातथा वामांगव्याधितो रधि अतिरुचिरा ॥ अति सुंदरामपि स्त्रियं विरूपयति ॥
 विरूपां करोति ॥ रुचिरेति छंदोमानाम ॥ अथैषां नावफलादीनां प्राप्तास्त्यमाह ॥ इति मु
 निजनेमतमंतुवितर्कं प्रतिगृहचरखचो धुदकं परिविगणय्यविशोमं शेषफल
 मिदमं शेषमुनिजितारखं ॥ १३ इति अनंतरं के इदं ममादिना वस्थितयराणां फलं अ
 शेषममस्तं अनुस्तिरे संनवेत् ॥ ने कफिता अनुजितारेखा येनोततवा ॥ अत्यक्रमयादि
 धावत्तवती तर्धाः क वं नूतं मुनिजनमतं मुनिजनानां समतां अतनुः पृष्ठुः पितकोय्यतते

८३

धायद्यपि उज्ञानार्थमिव दृश्यते तवापि ग्रहबलादिविचारश्चास्त्वज्जितकोमित्यर्थः पुनः
 कवंचतं प्रतिगृहेति ॥ गृहं प्रतिगृहं ॥ प्रतिगृहं चरति तत्प्रगृहचराः तच्चतस्वचराश्च तनः
 उदिते उद्भवतीति प्रतिगृहचरखचोद्यतमः उदकं उतरकोलीनं अनाश्चनं फलं यस्मिन्
 तत्रवा ॥ किंचनो अशेषविशेषपरिमाण्यप्रायुक्तं समस्तं विशेषबलाबलरूपविचार्य
 र्थः ॥ इति श्रीमकलागमाचार्यवर्यश्रीकेशवसावसरात्मजश्रीगणेशाकिवितायां विवा
 दहंदावनटीकायां विवाददीपिकायां ग्रहाणां नावकुंडलिकाध्यायः ॥ अथोक्तनाव
 फलानां व्यवहारा र्धमुपसहारादिकंतवा न्यदपि शुक्ताशुनयाणादिकंतबलाबलं
 च निरूपयन्महर्षिना ध्याय आरभ्यता ॥ तनादो नावफलोपसंहारादि ॥ पदं प्रायेष्ट
 अनाः अनायनिधनघ्नानां त्ववर्जपस्यायार्थं पुशशीमृतोना निरवीनं गायतत्रापरे ॥ कूरु
 नहताब्धितेशाशितनू अस्तमितो विधुर्नयसाममिताधिपादिविलितं उर्विधं शंश
 पः ॥ १३ ॥ ईलविक्रीडितो ॥ पदं पदं ॥ त्रयस्वतीयं ॥ आयुष्कादशं एव अमुनाः पापयहाः पु
 नायनवेनिशेषनायनिधनमं वमीधूनं मममो अत्यदादशं एतानि वर्जयित्वा अमपु
 नवपुल्याने परेणायनाः बुधगुरुश्रुकाः अनायनवेनिशेषे पुनिधनघ्ननायेव अशुना

या शशी चंद्रः शायोर्विपुलतीत्याकादशद्वितीयेषु अनुनायनवेत्ता शे देव अनुनायतवाद्ये सर्वेषां
विशेषमाह॥ मृतावति॥ मृतो अष्टमशानिस्वी अनुनायनवेत्ता न च अनुनाय॥ अत्र वेद फलं चान्ता
तरा ऊरुष्यष्टमे अनुनायः तस्मै रूपं तं एक उच्चरा ऊफल परावरति दिशोक्तैः तत्राष्टमस्वाने प
रे अन्य चंद्रास्तो मबुधु उरु अनुनायः नंगा यनवंति लमूनंगकर्तार इत्यर्थः अन्या नपिनमनंगा
नाह॥ क्रूरदूनेति॥ शशितनू क्रूरदूने दृष्टान्विते नंगा यनवतः दूने नृत्तं ग्राहते यथा स्तद्व
नृत्तं ते चातत्र न्विते वदूने दृष्टान्विते॥ क्रूरदूने दृष्टान्विते नंगा यनवतः ते तेषां चंद्र
श्च लग्नस्य वा मधमे क्रूरान्विते तवेत्ता यदा चरो लग्नं वा क्रूरान्विते तवेत्त तदालग्नं नंगाः स्या
दित्यर्थः॥ अस्तमसमे लग्ना चंद्रादिति शो॥ अनुनायः बुधो वा सोपि नंगा यनवेत्ता विधुश्चंद्रः नंगा
याद्विषयं सप्तमं नंगा यनवेत्ता विधुः नंगा यनवेत्ता सोमश्चंद्रः नितः अनुनायः अर्धपाः स्वामिनः लग्नांश
प्रकाशानां अष्टमं लग्नादिवन उचं शतसोमयुक्तं तस्मिन् अनुनायः संचंद्रः संचंद्रः नंगा यनवेत्ता
नृत्तं वदूने इत्यर्थः॥ अशानवासाधीशा विनष्टः अस्तंगतः नंगा यनवेत्ता अष्टमं सप्तमं दशमं च
स्य विषयमाह॥ अनुनायः कार्यकिं इगः मुरुत्त्वसोमवर्ग्युक्तं मुरुत्त्वने दितः॥ अनुनायः शशी
मयूषमां पलः॥ रश्मालिका उर्यच उर्ध्वं काया लनां ता स्यान्मन्यानि अनुनायः कायानि॥ तानि

[illegible]

८५

तदुक्तं तत्र युनक्तितनुग्रहः शतमिन्द्रियम् ॥ इत्यर्थः ॥ एतत्प्रत्येकं संवधते
दिनेकरुधिराभ्यां लभ्यमानायाः कर्मण्यलपतालवैकौ योगौ स्तः रविणालय
गणन्यालोलाप्रपतालवक इति ॥ रविषुत्रेशनौ लयगते क्षय इति यागः मे
हिकायसाहस्यगते तमस्कमिति यागः केतौ लयगते अंतक इति यागः एवं पंच
तथुयागे उपेकजातीनां शोकव्ययननिधनताभिः तप्यते ॥ कर्मकर्तृरिहूपे निध
नता निरितिकरणं यथा कर्मणि रूपं तदा निधने ता निरितिकर्त्री एतत्प्रत्येकं फलं ॥
यामत उष्टयागव्यमायुगम इंडवे अतदृशसुपोतकन्यका त्वन्यका म्या ॥ मालिनी
॥ तस्मिन् उद्दिनमरीचिश्चंद्रः तयोः लग्नचंद्रयोः चरगत्तयोः चरराशिस्थितयोः
श्रवणसती प्रवेदः शुक्रः तदाहलै मत्या ॥ चरराशिस्थौ लग्नचंद्रौ अक्रेण हृष्टवित्पर्व
व्यायिनो ग्रहाः अविदिशिताः संतो बलिनः स्फुल्लदाकुमायाः कांतयुगमनदृश्यं म्या तप
कृतं न कर्तुं जातके नाच ॥ जीवबुधा वित्यादिना दिख्यता र्धम्याने लग्नं प्राप्या जवति ॥ अउ
हृष्टी व्या तसमं प्रतीच्या ॥ दरा नं रक्षित इति शिष्टा म्येष्टा तन्मव्यवर्तिता वतस्तु विदिनु
द्विजका गतादिक् विदिगिक् आता ॥ तदा अन्या अविदिक् मादि शो व प्राच्यादि का ॥

स्विताया यिनोत्रहाः लघोचवर्धस एनेद्रुमेवेगर्धः॥ याचंशीलंयेषांवेयायितः स्वां
 शीलंयेषां तस्वयेनः तएवपोराः॥ उतयविलक्षणः आचं॥ तेवगदेषांकाः॥ २॥ तिर
 कंदो मध्येपोराः एवंयेस्वितायायीपोराबुधयुकरविजानिपशीताशुकाकंदः॥ कउ
 ऊजराऊऊकायायिन इति॥ अयंयानाः नानाकनसाएसुक्तः लयेइचरराशोकेऽव
 यायिनायदाबलितः॥ याविहृदंमंदंआपतिहयंगछतिनारीति॥ अध्वितीयया
 गमाह॥ युगप्रदंविजित्युत्तमसराजोस्विता॥ इंदोचंदेअशुनदं पापहृदिउपेत
 शासापापग्रहहृदिस्पर्धः तदाकनकाअन्यकासासातकाम्पतेतकांम्प॥ अम
 स्यकांम्पस्याः सातघा॥ परधुरुषकांनिनीइत्यर्थः॥ तत्राचनोनकः कुरग्रहंमंद
 इमसर्दागशशितिलजतिपतिमन्य॥ स्त्रीणांमन्यत्रगतेमौम्येदेह अनेनवतीति॥
 अथग्रहविशेषणबलवशात्फलान्तराण्यह॥ नूरः प्रियानीरजलोचनानांनूर
 तिरुक्तकंतिवीर्यं॥ नारानृणांचित्तरास्वानगैरीनालागेबलवालिदिमु
 ॥०॥ उपजतिका॥ नूरग्रहः पुरुषग्रहः॥ उक्तकंतिवीर्यं॥ कंतिस्ववीर्यं॥ उक्तकंति
 दीर्घायपोततमी अतिवायितप्रकाशः॥ अतिवायितबलिरित्यर्थः॥ तदानीरजलोचना

८६

नंस्त्रीणांनूरः नूर्त्तप्रियस्यातः नारीनोः स्त्रीग्रहैः बलरा॥ लालः बलेनशालंतेजोने
 तदलशालितः तिः तदानीरनृणांचित्तराप्रियासातकेः स्वरावगैः निजेनगकौशल
 पुरुषस्यानारीप्रियासादितर्धबुधसूर्यमुतो नभुंमकारेयाशिशुक्रौयुवतीनराश
 शोणा॥ इतिस्त्रीग्रहविलेनतिनारीनोः गैरितिबहुत्वकसमुपपद्यते॥ उच्यते॥ तेन
 कीयेपियोपिहृदिरितिबहुत्वमस्ति॥ अतोस्यस्रज्जार्धत्वादित्यादिगतिश्चिंत्या॥ किं॥
 ॥ तिरेतिपतिर्विशेचनः॥ अथरस्तत्यममदग्रहः॥ अबलाबलिनादिशंत्पमीमु
 दंतेषुचुचुचुचुचुचुमा॥ ॥ वितालीया॥ सुषुहृकयासांताः सुहृशःतामांस्त्री
 णापतिः अस्वपतिः॥ मसमाधीशः स्यात्विशचनः सूर्यः शुभुरः मदग्रहः अकं त
 म्यदगूरस्यप्रमदास्त्रीस्वश्रेष्ठ्यर्थः॥ असीपत्यादयः खचराः अबलाः विवलाः बलि
 नः सवलाः क्रमात्सुहृशंस्त्रीणां तेषुपत्यादिशुभ्रअनंअनेदिशंतिददति॥ किंवा
 र्तिशक्तिः॥ सुवावनीमुतारितीवास्तगातेः कुरग्रहः॥ अपितनपिपेनतपातनिरपता
 नियतंनितबिनी॥ ॥ वितालीया॥ कुरग्रहः पालिग्रहः समायुशिशिष्यमुदावनीमुतेः
 चप्रशान्तोमेः युधातवावस्तिताः अग्निनीचस्तगातेः अग्निः शत्रुहं नीचनीचगृहं॥

[illegible]

ये शिवा निवृत्तपतापकृपा वा शशिः न जा मित्रं तत्र गच्छतीति तथा कलौ पापपातस्य ता
 न्नाशु संतं हसीति तथा च शत्रुमपापस्य दापहंति न वतीत्यर्थः ॥ क. तूतः नवपंचमेति
 नवपंचमो क्षरणेन वपंचमेते चेकं शणिव नवपंचमकेन्द्रं अत्र मित्रं ॥ तातत्र प्रणयोस्त
 न्यामौ तदा नवपंचमकेन्द्रं तः मन्मित्रं गृह्णति इत्यर्थः ॥ अपि च पुष्टदशाति धुं स्पृशन् ॥
 दृष्टा ध्वं पश्यन् इत्यर्थः ॥ अत्र केन्द्रं प्रथमविरहितं ज्ञेयं अत्र वाता तदा चोक्तं ॥ दूरिजं दिव
 मवंधात्ममकरदोषं तयत्तदमरस्य मोमप्रवासाति के वा ॥ उदयादेव कुक्षमव्योमप्रवा
 न्मयस्य दिवसकलत्रालोके यच्छीतारि मिति ॥ तत्र परिशर्णज मित्रादोषे अत्यंतमा
 दा ॥ हिमरश्मि नवांशकात्खलो यदि खेटः शरमायकांशके ॥ अथ मयगुणेर्न हन्यते निवि
 डि रफपस्य ग्रंथं वारः ॥ श्विता मीयं ॥ यदि हिमरश्मि नवांशकात्तं दक्षित नवांशकात्खल
 खेटः शरमायकांशकपंचपंचात्रमे नवमांशे नवति अयं उपमयं उंबरः ॥ दोषा उंबर
 द्विविधैः परिशर्णे रविप्रमगुणेर्न हन्यते च ज्ञा मित्रणा पि पापः यदिष ज्ञांतरा तदा यंदो
 षः केनापि गुणेन न संन्यत इत्यर्थः ॥ औघषा त्यागानां विचारगम्यतमस्तीत्याह ॥ लाघाः
 शिखिबीजवद्देगाः कपिशरीरधारिणः ॥ दुष्टगूढफलोदयाः परे मर्णाकीर्णकृता शराशि

वत्ताः श्रुते तालीये ॥ केपिके च न शरीरधारिणः संश्लेषः प्रसक्त इव दृश्यमानो योगः मोघाः निःक
 लाः स्फः किं नर ॥ विदग्ध वीजवत् शिखि नावक्रिना दग्धयत्नं न तन्नायका वक्रिदग्धदी
 जं प्रसक्तं संश्लेषो वयमपि कार्यक्षमं न न विहात दृष्टके चित्तद्रागाः संश्लेषः प्रसक्तं दृष्टमा
 ना अपि मोघाः स्फुरित्पर्वः निर्बलानां ग्रहाणां संश्लेषो अपित्यागः मोघाः स्फुरित्तिना वपरे
 के च न योगाः दृष्टदृष्ट फालादयाः संविदृष्टदृष्टः आचन्नः फालादयः फलप्राप्तियेषां तन्मा
 किं वत्पणिकीर्ण इत्ता शराशिवत्पणैः आकीर्णः आचन्नश्च योजता शराशिवत्तद्वत्तद्वत्
 वापलाब्धो वक्रिः प्रसक्तमदृष्टमानोपि स्वकार्यक्षमो स्तेष्वतवा के च नूयागा अपीत्यर्षः प्र
 बलानां ग्रहाणां अत्यायगेपि परिश्रमफलः स्यादित्यर्थः ॥ एवंविधविचारातां दिव इज्जगं सं
 रज्यत्वं स्यादित्याह ॥ इति यः प्रतिकूलकारकं ग्रहाणां शनिवशादृष्टिनिः ॥ तन्नादिफल
 उद्वेकं संप्राप्नोति तत्वेतत्सतां सतां ॥ १४ ॥ वितालीये ॥ मदिव वित्तसतां विदुषां अवतां मृतां
 प्राप्नोति अवतंसः कर्षणः तस्य नावस्तवा ॥ सतां मपि बंधः किमु सान्पेनामिति सकः यद
 ति उक्तप्रकारेण प्रतिकूलकारकं ग्रहाणां शनिवशादृष्टिनिः ॥ तन्नादिफले उद्वे
 दकप्रतिकूलं उद्वेकं वेति तत्प्रतिकूलकारकाः ॥ चतस्रस्तथा नान्ये श्रुताश्च प्रति

८८

कूलकारकं ग्रहाणां शनिवशादृष्टिनिः ॥ तन्नादिफले उद्वेकप्रतिकूलं उद्वेकं वेति तत्प्रतिकूलकारकाः ॥ चतस्रस्तथा नान्ये श्रुताश्च प्रति
 दक्येन सतां उद्वेकारकाः एषाः नावांश्च श्रुताश्च तेषां यानि स्थानानि तेषु दृष्टिद्वया
 तद्वत्तत्वं विचार्य यदृष्टादृष्टं तत्तत्तन्मथान स्यादिति तत्त्वा सदैव विज्ञेयं वदः स्यादित्य
 र्थः ॥ इति श्रीमकलागमाचार्यवर्यविवाहदीपिकायां ग्रहयोगादिवलाबलाध्यायः ॥ अथ श्री
 पुंमयोः सामुद्रिकलक्षणप्रवर्णकोमिश्राध्याय आरम्भः ॥ तत्रादौ तत्कारणमाह ॥ उन्निस्म
 सामुद्रिकलक्षणनिवरः कुमारो वृणुयादिति ॥ एवं कुमारो वरमप्सदको ॥ नैविकधा
 रं निरधारिधीरिः ॥ उपजातिका ॥ वरकुमारी वृणुयात्तोकः निमित्तैः यत्निगि बाले केत्यादि
 नावदमाणेः किं तत्त्वा सामुद्रिकलक्षणानि उन्निस्म प्रकटीयतां सामुद्रिकप्रसूतानि
 सामुद्रिकानि स्त्रीपुंमयोः ॥ पुंसां अस्मलक्षणानां मुख्यः प्रवर्तकः समुद्रपुना वधायाकरण
 स्यादिति निःसंदेहमपि गलः अतस्तानि सामुद्रिकान्मच्यंते कुमार्या विः सामुद्रिकल
 क्षणेः प्रश्नकाले निमित्तादिति श्रुतं ज्ञात्वा तं वरयत्तद्वत्पर्वः ॥ एवं वरमपि कुमारो व
 र्येता वरस्यापि श्रुतं ॥ तत्त्वा तं वरं कुमारो वृणुयादित्यर्थः ॥ एवं चेत्तर्हि उक्तेन फलसं
 दर्शने किमित्याशंका यामाह ॥ उद्वेक इति हि यस्मात्कारणात् उद्वेकः ॥ उत्तरकाली

नेकलक्ष्मीः गम्यति निःशेषकथा एक प्रकारं प्रत्यक्षितं न निरुद्धादिति निर्दिष्टं सा निरुद्धा
 प्रनेनैव प्रकारेण स्यादिति न निश्चितमिति प्रजावत्तदेव संपर्पवमादयस्वनाति
 शकुनाः स्वकर्मशरीरमागंतुकमनुत्तानि दाषा निवारयन् चारु कालकाम्यानि विवृ
 विविधः फलाध्या॥२॥ इत्यत्र॥ एवं स्वप्नादिकः फलाध्या फलमस्य विविधः अनेक प्रकारे
 रस्ति त्वेना निद्रा विशेषज्ञानं ननु स्यान्निद्राया ननु स्यात् संपर्पवमादयस्वनाति
 निद्रा स्वप्नयोरनेनास्ति मत्तथाप्यवांतरविशेषास्तदा स्यात् व नगहनवततथा
 दिजागृतिस्वप्नमुच्छित्तुरीया इत्यवस्था चतुष्टययोग्याश्च परिचयं तत्र जागृत्य
 सिद्धं अनमानि रंद्रिय प्रदेशावस्थानं निद्रा सा विधीनः ननु मुच्छित्तिरिति यत्र उग्रतक
 रणं ज्ञानमस्ति सा स्वप्न इत्युच्यते यत्र उग्रतकनास्ति सा मुच्छित्तिः एतत्तत्रितयस
 र्वजनानुसंवेक्षितं तिसृष्वपि विलक्षणसाधेयसाधनयोर्निद्रा मेव स्वप्नानुसं
 यतं ज्ञानं नमपि स्वप्नश्चेन्नोपचर्यता यथा शीनागवति। ननु निद्रा मुच्छित्तिरिति
 निषेधकालेपि न सा निद्रा स्वप्नगतं दृष्टव्यमिति अतस्तत्त्वज्ञानमात्रं निर्दिष्टायि
 काः योगजधर्माननुगृहीतस्य मत्तमानि रंद्रिय प्रदेशावस्थानं निद्रा तत्र उच्यते

८७

काणजं ज्ञानं स्वप्नति एवमत्र स्वप्नश्चेन्न निद्रा विशेषज्ञानं ननु स्यात् तस्मात्फलादेना
 योपकोपार्थं निद्रा निद्रा तत्र उच्यते तत्र निद्रा शकुनाः स्वकर्मशरीरमागंतुकमनुत्तानि दाषा निवारयन् चारु कालकाम्यानि विवृ
 त्तकर्मविपाकः शरीरं सामुद्रिकलक्षणदिश्रानंतुकं तत्र विषमस्वकं जातकादि। अमु
 ता निद्रायाः दिव्यलौमांतरीक्षाः दोषाः वातपित्तश्लेष्मादयः स्वात्ताविकाः शरीरस्थ
 रेषा अतिचारः प्रचारः स्वरविधानादियद्वासा गोचरस्वकमार्गस्तो दया दयः का
 तः संपर्पवमादयः। काम्यकांक्षितं ऐहिकः पुरुषवयसस्तथा च शौनकः तिषिकला
 दीनिद्रा करविलग्नपरिकल्पमयं गगं पाणिग्रहणेषु फलं वदंति यवना वनिष्ठय
 च्छादिगोचरस्य जातकविहितं च देवलः प्राहः शकुनस्तथा च कुनिर्निमित्त
 कुलानि निमित्तश्च कर्मसमुच्चान्ये कुलदेशस्वी स्वप्नवमपरेड। इत्यनेन मुनयः काल
 विशेषादिशेषफलमिति। एवं स्वप्नादिः फलमार्थानामाविधास्ति। अतो वरवधोः सा
 मुद्रिकलक्षणस्वप्नारिणादिकमप्यस्मानिरूप्यत इति। जावः तथा चाज्ञा जातक
 निमित्तशुद्धाशुक्ललक्षणलक्षितां कुलोद्भूतां वरयस्वतसो स्वाधीयवीर्यमीकृत
 मका निद्रा मिति। यवीसी नृना वयसा प्रमाणतश्च। एवं फलमार्थेनैव जातकशुद्ध

तज्जमाधानमाह॥ प्राकर्मबीजं सलिलानिलो बीजं संस्कारवत्कर्मविधियमानं। शेषाय पोषाय
 चतुस्तस्मात्सदा सदाचारवत्तं न हानिः॥ ३३॥ पुजातिका॥ एतदप्रागेव व्याख्यातं प्रायः
 सर्वजन्मनियं उपाजितं सदसत्कर्म तत्प्राकर्मिकं च व्याता॥ देतवदेवं। यदेषैकं कर्म
 तदप्रयत्नः। पोषणं चोत्तयत्वा कर्मस्यैव शेषाय दद्यात् यदुष्टं वा अधुविधियमा
 नं क्रियमाणं कर्म च वतीत्यन्वयः किं वत्। बीजं सलिलानिलो बीजं संस्कारवत्सलिल
 जलं अनिलो वायुः। ऊर्ध्वं चूनिः। आशां संस्कारः। तद्वत्तयथा सखी जं सखिः। सलिलादि
 संस्कारैः संस्कृतं स उदेति वर्धत। अन्यथा दीयति तद्वत्तयत्वा कर्मैवैकं। न
 सत्ययत्नन वर्धत। अन्यथा दीयत इति। तस्मात्कारणात् सदाचारवत्तं च
 ति। स्मृत्यादिषु यः विहितः सदाचारस्तद्वत्तं। उरुषाणं सदा कदाचिदपि न हानिः
 स्यात्। अशुभमपि कर्म फलं सत्ययत्नेन निवार्यत इत्यादिकं प्रपञ्चितं प्राक
 तस्मात्स्वप्ननिमित्तशक्यं न शक्यमुदिकलक्षणं दयेपि प्रयत्नलक्षणाः। अवश्यं वि
 लाकनीया इति सिद्धं। एतदस्मात्तिः सप्रपञ्चं प्रथममेव निरूपितं॥ अथ केचित्
 कर्माणि वफलतीति मे न मानास्तन्मतेनिरस्यति॥ ॥ फलेद्यदि प्राक्तनमेव तकि

१७८

तज्जमाधानमाह॥ प्राकर्मबीजं सलिलानिलो बीजं संस्कारवत्कर्मविधियमानं। शेषाय पोषाय
 चतुस्तस्मात्सदा सदाचारवत्तं न हानिः॥ ३३॥ पुजातिका॥ एतदप्रागेव व्याख्यातं प्रायः
 सर्वजन्मनियं उपाजितं सदसत्कर्म तत्प्राकर्मिकं च व्याता॥ देतवदेवं। यदेषैकं कर्म
 तदप्रयत्नः। पोषणं चोत्तयत्वा कर्मस्यैव शेषाय दद्यात् यदुष्टं वा अधुविधियमा
 नं क्रियमाणं कर्म च वतीत्यन्वयः किं वत्। बीजं सलिलानिलो बीजं संस्कारवत्सलिल
 जलं अनिलो वायुः। ऊर्ध्वं चूनिः। आशां संस्कारः। तद्वत्तयथा सखी जं सखिः। सलिलादि
 संस्कारैः संस्कृतं स उदेति वर्धत। अन्यथा दीयति तद्वत्तयत्वा कर्मैवैकं। न
 सत्ययत्नन वर्धत। अन्यथा दीयत इति। तस्मात्कारणात् सदाचारवत्तं च
 ति। स्मृत्यादिषु यः विहितः सदाचारस्तद्वत्तं। उरुषाणं सदा कदाचिदपि न हानिः
 स्यात्। अशुभमपि कर्म फलं सत्ययत्नेन निवार्यत इत्यादिकं प्रपञ्चितं प्राक
 तस्मात्स्वप्ननिमित्तशक्यं न शक्यमुदिकलक्षणं दयेपि प्रयत्नलक्षणाः। अवश्यं वि
 लाकनीया इति सिद्धं। एतदस्मात्तिः सप्रपञ्चं प्रथममेव निरूपितं॥ अथ केचित्
 कर्माणि वफलतीति मे न मानास्तन्मतेनिरस्यति॥ ॥ फलेद्यदि प्राक्तनमेव तकि

लंकं न आलो क एतन्न चक्रं न च रुद्रमाया न च त्रयं उलं च न मातृ चक्रं आलो के यत्न मा
तृ संज्ञा स्तार विशेषाः तासां चक्रं मंडलं यस्य स पदं कर्दमा दोखं उलं च वति। कर्दम धलि प ट
ति अक्षि पदस्य प्रति रूपं खं उलं वतीत्यर्थः॥ यस्य च क्रमः शेषा उदा क चक्रं तं न हतः
म न्त्रं बुचुं बी म ज्ञाति। अं बुचुं वतीति त्रं बुचुं बी॥ जल मा चक्रं बुचुं वतीत्यर्थः॥ उरुः उरुः शु
ष्यतियस्य चार्धं न मांति ति श्रौं गुल यस्य चक्रं। स्नातस्य मूर्धं न पि धूम वल्ली निलीय
तरिक्तं मुखः रवगो वा। यस्य च उरुः उरुः स्तलं उदक चंदनो दि रा आ प चतं स त्रं अ
न्य स्मा छ रार स्वा ना सुरः सर्वं न व श्रु ष्य ति श्रु कं न व तिय स्य च व क्रे सु खे क नि श्रु
ष्टा विहाय मध्यमा स्ति। स्वा गुल्यः परस्परं कृति संलग्नः न मांति। न म मा वि शं ति अ
पि चार्धे यस्य वा उदकं न स्नातस्य मूर्धं न म स्त क म स्त क धूम वल्ली धूम शिखा म्या वा
यस्य वा मूर्धं न फल धान्या दि नारि क्त मुखः रिक्तं वचुः रवगः प दी निलीय तं नि वि शं ति
। ना को र्क क म श्रु गुया च घा ष पा वा सु चु को पि धृ ति न धृ त्ता नि श्री र क स्मा त्क त
रं च सु श्रीः शः स्त्री या न पि द्या म्क स्मा त्। यश्च अं गुल्पा दि आ को र्क क मः आ ह त
कर्ण रश्मिः स न्त्रं त्वं त्रिं न स्वा ता वि कं घा षं न श्रु गुया त्। यो वा यु यु क्ता पि अति श्रु यि

७१

तं बुको पि धृ तिं त्रिं न धृ त्ते॥ अति चु कः स न्त्रं पि त्र सिं न प्रा ने ति इत्यर्थः॥ यश्च सु श्री ति
रपि अ क स्मा त् सु त रं अति श्री र्ज व ति। यश्च निः श्री र पि अ क स्मा त् सु त रं सु श्री त व ति। अ
पि चार्धे निर्गता श्रीः शो ना य स्या त्। तं यश्च शो ना पि अ क स्मा त् स्त्री या न पि अ क स्मा
त च शो ना व ति। अति श्रु यितः स्तूलं स्त्री या न। स्तूलं ह र ति स्त व द शः॥ अती व उ चं
बु चुं चो त्पा ह ता र ती त सा त्म्यः स द स त्प ह त्तौ। अ प्यं गु लि कं त विलो च नं तो न मे च क
चा इ क मी द्वा ति यः॥ यश्च अ क स्मा त्। द्वा रा दि ह उं वि ना अती व अति श्रु यित उ चं अ
त्यं अति च द य ति। यश्च न स्म क दि आ ध्या दि ह उं वि ना अती व व क्च च र्त्ति अति त
क्षय ति। यश्च स द स त्प ह त्तौ वि षे य अती त सा त्म्यः म च्च अ म च्च स द स ती। तत्र प ह
तिः त स्या। अती तं त कं सा त्म्यं स्वा ता वि कं ये न स त घा। य स्त व ता वि न स त्प ह तिः स न्त्रं
वे द स त्प ह तिः। यश्च अ म त्प ह तिः स न्त्रं स त्प ह ति स्ति र्धः अपि चार्धे या वा अ गु ल कं
त विलो च नः स न्त्रं इ कं म च क न ई द्वा त्। अं गु ली निः आ कं तो आ क म ति लो च नं तो।
न म्प्रो ता एत स त घा मि च क व ली म यूर पा। त्रि नितः चं कं र व द्य त्। इ व द्यो त मा न स्वा तु
त व मि चो। म ध्य ल ला ट म ति व ध धा री। न चो त्य को प म्प ति य क ल वं। अ ह्नु कं य स व गं

गात्रः सर्वत्रदीपंतिमूर्धजोवा॥ मध्ये ललाटस्येति मध्यललाटं पारमध्येषु एवेत्यव्ययी
 जावः मलिबंधं धारयतीति मलिबंधधारी यो ललाटस्य मध्यमणिर्वंधधत्वा अल्पिकात्
 शांकलावीनपश्यति तलहस्ताधस्तं संधिर्मलिबंधः तदधो हस्तलागः कलावीस्त्रीलंकर
 मूषणस्त्रात्रायश्च आरुह्यकं अकारणं शवर्गं धिगात्रः शवस्य गंध इव गंधा येषां तानि श
 वगंधं नितानि गात्रालयस्यासौ तथा यो वा प्रवर्तनी मंतितमूर्धजः सीमंताः संजाता ये
 वा स सीमंतितानि मूर्धजाः केशाः यस्यासौ तथा सीमंतः स्त्रीलाललाट इव केशवेष
 विशेषः प्रसिद्धः अपि चरदो मनस्वः शरीरात्सद्यः स्रवदामविलोचनो वा निरीक्षते स
 त्वममानुषं वा विस्वस्ता नासा नयनश्रुतिर्वी॥ १० अपि वा यो वा शरीरात् चरदो मनस्वः
 चरंति गलंति रोमालिनस्वानिचयस्यासौ तथा यो वा सद्यः स्रवदामविलोचनः स्रवत्का
 लतवामविलोचनयस्यासौ तथा यो वा सद्यः स्रवदामविलोचनः अमानुषं मानुषादस्य
 सत्वं प्राणिनो पिशाचादिकं निरीक्षते यो वा विस्वस्ता नासा नयनश्रुतिः नासा नासिका
 नयने नेत्रे श्रुती कर्णे विस्वस्ताः शिघ्रिता रूताः नासा नयनश्रुतयो यस्यासौ त
 वा आक्षिप्यमाणो दिक्षिदक्षिणस्य जागर्ति याने धि च तस्वरादि निदिष्टि

७२

हातमनुक्रमार्याः प्रायः प्रदानाय वरं वृणीरन् ॥ ११ इव ज्ञो ॥ यो वा स्वप्नमधो रक्षितो गदी
 नादियान् अधिस्ततः शीघ्रदो दक्षिणस्यादि शिआक्षिप्यमाणः प्रथमाणः स नृजागर्ति
 प्रबुध्यति अमुं वरं आर्यो ज्ञातारः अनुमार्गः प्रदानाय न वृणीरन् तत्र कारणमाह ॥ ने
 दिष्टेति नेदिष्टः अति समीपः दिक्षंतः प्रत्येयस्य इत्यमरः आसन्नमृत्कनिमं वरं न व
 र्येयुरित्यर्थः ॥ अर्थादवंधिधो अनुमारी वरो पि ॥ छाया निरीक्षणा मंतरि च पश्यन्त्यो
 निश्चलने त्रपातः अना न्नमच्छायमिह स्वकायं पश्यन्ननेषां दितो विकारः ॥ १२
 इव ज्ञो ॥ निश्चलः स्थिरानत्रयोः पातो यस्य सौ तथा यनिश्चलदृष्टिः स नृक्षणा मंत्रस्व
 स्पृष्टायां निरीक्षततः क्षणं अतिरिचं पश्यन् तथा स्वकायं स्वादरे अना न्नमच्छायां न प
 श्यन्नेतरे पतनां प्राप्नोति अना न्नान्निश्चमेघाः तः समाना छाया यस्य सौ त
 था समानयस्य सः देशः इह अभिमुखकायविक्षंति दृष्टायां सत्यां विकारः स्यात्
 यस्यां गम्य विकारो दृष्टस्तद्गम्य तथा विकारः स्यादित्यर्थः ॥ अथ श्लोकत्रयेण पुरुषल
 क्षणमाह ॥ प्रदक्षणावर्तेशरीरोमावृषः स्वनः केनिल मूत्रपातः नास्य पाप्मं मनसा
 गजरोधो रान्नतारं नरुविर्यं शस्वी ॥ १३ उपजातिका ॥ प्रदक्षणां यम्यं आर्तं परिचमये

षोडशविंशदक्षणावर्तानि तानि शरीरो माणि यस्यासौ तथा हृषस्पस्वनः शशेयस्या
 शो तथा फेनास्ति यस्मिन् सो फेनिलः फेनादिल चेति इलवा फेनिलः सूत्रस्य पातो यस्या
 शो तथा नत्रसत्यः अतिलघुः पार्श्वेयस्यासौ तथा नाकादित्वा नने तोपः पार्श्वेयस्या
 यारथः प्रदेशः तं व्रीधुतिकेयुषो प्रमथे सत्यः अतिलघुः पार्श्वेयस्यासौ तथा पार्श्वेयस्त
 यारि त्या निधानादापने सागरीरः गंतीरः प्रससादि स्युतिरतीया निमगतीरं गंती
 रित्तमरुधीरानिः संदेह उन्नतौ चर्दमानो आरंभे उकार्यारंभे उरुचिः प्रीतिर्यस्या
 शो तथा प्रशान्त्यशो स्यस्यासौ यं शस्वी प्रमंशो यं न त्वेव विनिः स्त्रिये क्षणत्वं न विरत
 केशो युवा शुवामाः परिधीतचेष्टः न स्त्रीमुखो निप्रसरांतमूर्तिर्न वाति चक्षे क्षणतार
 केवा ॥ १४ ॥ आख्यातिका ॥ ईक्षणे नेत्रे स्निग्धाः यस्त्रेष्टः ईक्षणे वलक वनस्वाश्च दंताश्च
 केवाश्च यस्यासौ तथा चेष्टे मंवरणे स्त्रियाः मुखमिव मुखं यस्यासौ स्त्रीमुखः न च यस्या
 ख नितरां न स्यात्स्याः पानि प्रमानि इक्षणां तामूर्तिर्यस्यासौ तथा अतिक्षेप्ते क्षणता
 रक्षेवान न तद्वति ईक्षणा यो न त्रयोस्तारक इक्षणा तस्के अतिक्षेप्ते ईक्षणा तारके यस्या
 शो तथा ॥ आचित्य चारी शुचिरिगित शो विशालरुक्ता ननवा उच्यतेः सर्वोपमत्वा

१५३

अतिमान् कुलीनः कस्याप्रदानाय वरेन रोगी ॥ १५ ॥ उपजातिका ॥ उच्यते न्योगं तस्य नावः ऊ
 चित्यं तत्तचरति आचरतीति तथा शुचिः अनिदिताचारः इगितं परस्मै चेषितं तत्तजानाती
 नितया विशालं विस्तीर्णं हस्तौ च आनने च बालववक्षश्च यस्यासौ तथा मुखलक्षणा
 माह ॥ सर्वोपमत्वा सर्वोपि रसिः सर्वलक्षणेः संपन्नोपिवरः सत्वा अतिमान् कुलीनः न रोगी
 स्यात् ॥ सत्वस्य आसतिर्विद्यते यस्यासौ तथा सात्विक प्रक्षतिरित्यर्थः कुलीनः विख्यातस
 कुल प्रभूः न रोगी च व्याधितः किमर्थं कस्याप्रदानाय ॥ एवं वरलक्षणा न फक्ता वधूलक्षणा
 माह ॥ समश्रवणो मातेतो ह्येष्टुकरचरणं सुखरुचाय के शानिः शोचो रमशो गीत
 राकटिलचलश्चरसर्द्धप्रदिष्टा वामावर्त विशालो नत विकट सट्कूल लारा सट्क
 तीनोर्ध्वी मंत्पायुल्लिख्यो म नियत बद्धचुम्बो दिनी दहिनी रुक् ॥ १६ ॥ स्वधरा ॥ समश्र
 निः श्रवणो समश्रवणो मातेतो वन्नतो वच्चि अक्षेयस्याः सति वा कामिकोदरे ति डी ॥ अक
 रौ च चरणौ च कंचरणौ ॥ एष्टुकरचरणं यस्याः सा तथा ॥ एष्टुदस्ता एष्टुचरणं चेति ॥ क
 क्षालि अग्निग्धाति अग्राणि लियं तात रुचायः रुक्ताः रुक्ताः केशाः यस्याः सा तथा
 ॥ अत्र उच्यते विकल्पत्वात् न डी शुचि चेतीवः शोचनिः शोचा शोचदीना रोमाणि प्रेति

येष्टानि रोमशा निरोमोदशः शतिमनु चार्धशः रोमशा निम्नगनियस्यातथा। अगगाव
 केवस्पशति जीपुत्रालयः कटिलावका। चलती अस्त्रिकुरा उग्रा सक्षमा स क पठाउष
 धिः क्षमकितव इत्यमरः एवं विधायस्याः साक्षरा कुटिल चल कुरम क्षमदृष्टिः वाताः अ
 प्रदक्षिणाः आवर्ताः रोमावर्तीः यस्याः सातथा। विकटं विमहं नटतः नृत्यतः तत विकटन
 टती। तत्कवौयस्मिन्नृतविकटनटद्रुविशालं विस्तीर्णं नृतत उच्चै विकटनटद्रुले जाटे
 यस्याः सा विशालोन्नत विकटनटद्रुललाटा। ब्रह्मचलान् डी ध्रुविशालोन्नतललाटा वि
 कटनटद्रुश्चैतर्धः। श्रीसौगुलित्यं किनिष्टिकोपकनिष्टिका सौजं धीनृमिनस्पृशंती। अ
 र्धाच्चरणस्यायस्य शरणगतकनिष्टिकोपकनिष्टिके नृमिनस्पृशत इत्यर्थः। अनियतं
 अमस्यातंबज्जुनरुक्तीति अनियतबज्जुनरुक् एव विधागे हिनीट हिलीट हिनीट
 कस्यातदहोस्तियस्याः सादेहिना। स्त्रीरुक्कुरा चोयताप इत्यमरः। सास्त्रीपूतिमा
 नुरोग एवैतर्धः। यास्फिरललाटादरलंबिनी सस्यात्कांतकां धतावजतातहंती। नितंबिनी
 स्वल्पनितंबं सौगुडद्यायति दीर्घगला कुलघ्नी। १७ उपजातिः। यानितंबिनी स्त्रीस्फि
 रललाटादरलंबिनी याक्रमेणकांतकांतानुजतातहंती स्यात्। स्त्रियं स्फि जोकटिषा

एष

याविजमः स्फिजौ चललाटंच उदरं चातिलंबतेयातथा दीर्घस्फिकं दीर्घललाटादीघेदि
 रीतर्धः कांतश्चकांतानुजतातो चततथा। कांतो नर्त्तकांतानुजो नर्त्तकनीयात्कांत
 तातस्वसुरः तेषां क्रमेण नाशयित्रीति। यास्वल्पनितंबं गुह्य सापति दुह्यात विगधयति प।
 श्रान्तिनितंबः स्त्रीकद्या इत्यमरः गुह्येयानिः स्वल्पनितंबां स्वल्पगुह्ये चति। यादीर्घगला
 माकुलघ्नी नर्त्तकुलनाशिनी। निःस्वातिस्वाधमसौ पुंश्ची शयिणतत्रापिष्टुः प्रवडा
 केपालरूपस्मितेपुसीला कूर्मादरीडुः खदरीदरात्मा। १७ उपजातिः का। यास्त्रीधननि
 शिरायां अतिस्त्रि अतिज्ञा साक्षरंधीनिः स्वनिधना चति। यस्याः अतिलज्ञाः शि
 राइत्यर्थः। नाडी च धमनिः शिरेत्यमरः दाराः स्यान्नुकटं विनी पुरंधीत्यमरः तत्र नस्याधम
 नौया अतिष्टुः साप्रचंडा अफया स्यात्। यस्याः शिरा अतिस्त्रि ला इत्यर्थः। याहमितहास
 मतिकपालरूपा कपोलयाः गंडायाः रूपे गह्वर्यस्याः सातधा सा अशीला दुराचरा न
 वति। डुः रक्म्यदरा विदरीडुः खदरीडुः रक्म्यहा दुरात्मा डुः स्वनावाडवुतास्यामन्यतर
 स्यामिति १७। एवं वरवधाः सर्वमवशरीरलक्षणमुक्तावमिष्टदस्तचरणगतेर स्वातन्त्र
 णमाह। श्लोकस्तमेकेना रेस्वानि रंगुष्टतले गतानां पुंस्त्रीप्रमृतिविप्रलापिकातिः। अ

छिन्ननिवातिरजं उमायुः खंडं ददन्वा निरमूनि स
 दमूलधः खितालिः रेखा निः विपुला लिका निः क्रमेण पुंस्त्री प्र
 रेखास्तावतः पुत्राः यावत्तः सञ्जाता वत्तः कृत्वा इत्यर्थः अम
 छिन्नानिः अछिन्नानिश्च अस्याः पुंस्त्री प्र
 निः तद्विपरीता निः छिन्ननिना निः खंडमल्ले युतो चं तस्युरेखा सुयाया रेखा अछिन्ननि
 नातदपमपरिष्कर्णयुः यो बलिबन्ति नातदत्मायु रित्यर्थः ॥ एका तीर्थं तर्जनी याति रेखा
 तर्जनीं गुह्यतरा तददन्वा ते हस्मात्ता मायुरश्चर्य रेखा तस्योदयं सुंदरत्वतयाः स्यात् ॥ १८
 शालिनी ॥ एका रेखा तर्जनी प्रादृशिनो पतितिर्य कया तितदन्वा ॥ रेखा तर्जनीं गुह्यतरा त
 लेखिता ते ह क्रमेण आयुरिच्छयं रेखा क्रमेण स्यात् ॥ प्रथम आयुष्य रेखा द्वितीया पृथग्
 रेखा तर्जनी ॥ तयो रेखायाः सौंदर्यमेति अरुह्य गंतरेति वक्ष्यमाणे सौंदर्यं पतितयोः आ
 यु रश्चर्ययाः सुंदरत्ववाक्यं स्यात् ॥ एष्य रेखा शिरसरेण मूला द्वितीया सा पिरवंग
 रेखा नीरंध्रबंधादृष्ट्वं धनाया बहीयसी वंशविवर्धनाय ॥ उपजातिका ॥ यो रेखा मूला
 त्पाणि मूला त निर्गता सती रेखा रखायाः शिखर अग्रं तेन सा ईष्य कृत्या गं प्रप्राति यपि

१५५

रवंशरेखा सवति तादृशः पितृ वंशो ज्ञेया इत्यर्थं मिहं सारेखानीरंध्रबंधानिः छिद्रा बंधरदि
 ता च गृहबंधं य सवति गृहं गृहणी तस्या बंधनं प्रतिप्रीतिः सा च रेखा बहीयसी अतिश
 येन बह्वला बहीयसी वंशविवर्धनाय सवति प्रियस्त्रिरेखादिना बह्वलस्य बह्वं देशः कनि
 छिद्रा जीवितरेखायाः स्यान्मध्यमियः कान्तकलत्रे रेखा ॥ अपत्यरीत्या करले परे स्मिन् नूवं
 तिम मातुर वर्गरेखा ॥ २१ उपजातिका ॥ जीवितरेखा आयुष्य रेखा कनिष्ठ काजीवितरे
 खयोर्मध्ये करन प्रदेशे स्थिताः मिथः परस्परं कान्तकलत्रे रेखाः स्फुः पुंस्त्री हस्ते तावत्स
 स्याः सायोः स्त्री हस्ते तावत्स स्याः कान्ता इत्यर्थः मणिबंधादा कनिष्ठं करं स्पर्कर नो बहिस्त्रि
 मरः पर उर्वरिति अस्मिन् नूकरने स्थिता सामातुर वर्गस्य रेखाः अपत्यरीत्या ज्ञेयाः सामातुर
 पत्या निसामातुराः सौदराः मातु र्मल्ले स्या संन प्रप्राया इत्यण उरत्रा युष्मा अयुष्य तले पु
 त्रा कृत्वा श्रुतं तस्तेषा मायुश्चात दत्त अस्मिन् जीवितरेखायाः अर्थः स्त्रित करं न जात
 रान गित्यश्च तेषा मायुश्च न क्षण यमिति ज्ञावः ॥ अनामिका मूल विरूपणं याप्य एष मोख
 तदवा मिदं निः सीमं प्रीति तपं च साफा ॥ कस्या ई रेखा न कस्या तं ॥ २२ उपजातिः ॥
 अनामिका या मूलं तस्य विरूपणं निव विरूपणं याप्य एष मोख तदवा मिदं निः सीमं प्रीति तपं च साफा

एतत्पि कीर्तयेत्। अनामिका मूले ऊर्ध्वस्थिते सूर्यः॥ सोरखा पुण्यस्योखा कंधं रूता तदुवाच
 देवः तस्य पुण्यस्य अवाप्तिः प्राप्तिः तस्याः देवः नित्यं प्रलिंगन्वा ततिशय एव विपुलः॥ तस्यां
 सत्यां पुण्यप्राप्तिरस्तीत्यर्थः निर्गता सीमा यस्य सोमोतिः सीमा संप्राप्तिर्लक्ष्मीमाता जातास्मि
 न्नमो सीमैतितः पंचशखो ययाया तथा॥ काशा ऊर्ध्व एखा कप्परा ज्येन करे तत्रापि पुनः
 र्वस्यापरा ज्येन करे तीत्यर्थः॥ पंचशखः शयः पाणिरित्यमरः यस्या ऊर्ध्व एखा द्विधा जत
 मिव पाणितलं तलवत्तिया अवशं रास्य प्रदेत्यर्थः॥ इत्यादीनां संवीक्ष्यामपि सुतानां एखाणां
 साधनं एष अतिशयित्वमाह॥ अरुन्तं गंतार मनोहरा तीरे खानिरंतर्मधुपिङ्गला निःनवा
 तिवक्षीतिराप्रवामे धंगे पुष्टी फलयोः स्फुटलं॥ २३ विपरीतस्या नेकी॥ अरुन्तः वि
 ग्धाः गंतारः निम्नाः मनोहराः सुंदराः अंतः अत्यंतरे मधुवत्पिङ्गलाः न च अतिवक्षः अ
 नतिर्यकीर्णाः एतादृशा निरुक्ता नुक्ता लिः एखा लिः पुष्टी फलयोः स्फुटलं पुनः फलधि
 कं स्यात्। के पु अवा मवामि पु अंगे पु उरुषमद क्षण हस्त चरणदि पु स्त्रिया वामे पु एखा
 अथ करे चरणवारा ज्य विन्ना न्याह॥ सरोज श्री वृक्ष ध्वज गज ति मि स्त्री न कलत्रा स्वनादरी
 छत्रा ऊर्ध्व लि मर्ग गारा गिरि लिः रघा श्रध्वी वश वजन यव यूप प्रचूर्तिति न रा नो र्यी राजं

५६

दक्षति पदपाणि प्रणयिनिः॥ २४ ॥ खरिणी॥ सरो जं कमलं श्री वृक्षो बिल्व वृक्षः ध्वजः केतु गजो हस्ती
 ति निर्मस्यः सैलकं लेशा प्रमिध स्वकमाला अर्दशो मुं कुरः वृत्रं आतपत्रं अंजु प्रमिध ऊ
 लिशं वक्षं चंगार करकः गिरि पर्वतः रघुः प्रमिधः अथ सुरगः श्री वक्षो विष्णु वक्षसि रो मणो प्र
 दक्षणा वर्तमान इव चात प्रदक्षणा वर्तमानं गच्छते। राजनं तालं यवो धान्य विशेषः यूपा
 यज्ञ स्तंभः प्रचूर्तितिरित्यादि चिह्नैः पदपाणि प्रणयिनिः चरण गतिः पाणिर्गति वानरः
 उरुषाः नार्ये स्त्रियुः राजं दधति धारयंति ए निरक्षणेः राज्य प्राप्तिरित्यर्थः॥ अथ मुरम लक्ष
 णा न्याह॥ अर्चितवचनं मुत्ततं मारा नो निर्विशेष सुखदं वपुर्देवं॥ अस्ति विदध प
 राप्सु रवी मतिर्लक्षणे किं मपरे नृत्यापितं॥ २४ रघो इतं॥ यदि वचने ना षणं अर्चितं
 जिते स्यात्। मनोहर मित्यर्थः मनः मान सं उ न्ततं पृथुलेना ल्यविषये मनः प्रावृत्तिरित्य
 र्थः वपुः शरीरं देवा नेत्राणां निर्विशेष सुखदं निर्विशेष अधिकतरं सुखं तत्प्रददाती
 त्यर्थः॥ मति बुद्धिः अथ पराप्सु रवी पातका मरुत्तना तदा नृत्यापितं उरुषा लं स्त्री लं
 वा अपरे लक्षणे किं ए उ व उ उ लक्षणे उ प्रस्फ अने पां शुचल क्षणा ना किं मपि न प्र
 योजन मिति ज्ञानः॥ इति सामुद्रिक लक्षणानि॥ अथ निमित्तानि॥ तत्र वरण काले पदि

चेष्टितमाह ॥ वरस्य कन्यापदरेणोऽप्युत्तरीययोऽद्विष्टं च ॥ ३॥ अद्विष्टं चे-
 तमिष्टमिष्टमाकृतयोः कुमारीरूपया दत्तवै ॥ २५॥ उपजातिः वरस्य कन्या व-
 माययदा वरः कन्यावरीचमिच्छति तस्मिन्कालेयः कश्च- ॥ अलिंगः पक्षीदक्षणेपि
 तादक्षणां गेकडुयनेन ॥ २६॥ निश्चिद्विज्ञानवतिः प्रवरेणः नृतिभुजः स्यात्का-
 इवङ्गा इवाङ्गी केदजवादिनः ॥ अलिंगपक्षिभूम्यङ्गापि दक्षिणवेष्टिताश्रुतेस-
 र्वः यथा नयो वीम चेष्टितप्रसुप्तमिति ॥ कुमारीवरचेतुः पुन्यदत्तस्मिन्कालेतयोः
 उल्लिङ्गपक्षिङ्गीयोः अदक्षिणं वामांगे चेष्टितं २६ ॥ २७ ॥ ॥ अथ पुनर्चेष्टित-
 माह ॥ अनागतिर्दक्षिणं कुमारीयत्रकांक्षिणी प्रदक्षणा यत्र तत्र वर एनां बुधुर्वति
 ॥ २५ ॥ ॥ अथ पुनर्चेष्टितमाह ॥ यत्र कुमारीकांक्षिणी वरं वरीचमिच्छति तत्र पुनः पुनः कस्य दक्षणा-
 कीयदक्षणा रुकीयदक्षणा नागमिति ॥ इष्टाश्रुताः यत्र वरः एनां कुमारी बुधुर्वति वर-
 मिच्छति तत्र पुनो गतिः प्रदक्षणा वर्तमानमलंगे चेष्टितं ॥ २६ ॥ ॥ यथा पश्रुतिशकुनमाह
 ॥ प्रारोषादतपरिते गल एति प्रस्मादिगाने शनिः संमार्ज्यं वविष्टिते युवतयस्ति श्रः प्र-
 कन्यानिशिः निर्याता रजका दिवैः समुकरे चत्तात मस्या विरं यो वा वैष्टु पु युस्तदर्थं

६७

इशी सिद्धिः किलोपश्रुतौ ॥ २६ ॥ अर्द्धमाह नविक्रीडितं ॥ प्रक्षतैः तंडलैः परिश्रिते प्रस्मादिपा-
 ने प्रसृज्यपादीनां मानपात्रे ममार्ज्यं प्रवचेदिते आद्यादिते गले शप्रतिमो प्रारोषप्रक्षि-
 प्य सकन्याः ॥ कया कुमारी संहिता स्त्रिया युवतयः सुवासिन्याः निशिरात्रो राजकादीनां
 वस्त्रं निर्जिकमधकारादीनां वस्त्रं समुद्रमपीपिशनौ निर्गताः निर्याताः किं कृत्वा ॥ एवं
 विधिं गणपतिं धूप्यादि निरर्चितं पूजितं करे हस्ते कृत्वा तस्मिन् गृहे स्थितानां मनुजा-
 नां या वाचं यत्र वचनं शृणुयुः आकर्षयेयुः तस्य अर्थः ॥ अति प्रायः तनमदृशी सिद्धिः
 सितितकार्यस्यामर्ज्यं किलेति निश्चये ॥ अत्राधिया मानं त्राधिकं विधानमाल-
 घुज्योऽस्यादिलक्षणे परीक्षितं कन्यावरोपरिणये त्वकन्यामपि वरमित्ककं ॥ तत्र क-
 नावरणनक्षत्राणि कुलधर्मा नाम क्रमं च ॥ अतिप्रिया वसुवक्ति मित्रविश्वाति
 लक्ष्मी वरं कुमारीः तस्या वचनं नावत्स्यापि यदा वरयुः स्वकुला कुमारीः ॥ २७ ॥
 उपजातिः अतिः श्रवणः त्रिपुराः सर्वत्र संवसवो धनिष्ठा वक्तव्यं त्रिपुराः ॥ २८ ॥
 विश्वे उत्रापाटा अनिलः स्वाती एषु नक्षत्रेषु कुमारी वरं स्यात् ॥ अथ कुलधर्मः ॥ यत्र
 आर्यो वृद्धतमा स्वकुलांतं स्वकुलपरंपरायं च आचरेयुः तत्र च वत्तापि वा वसन्त्येति

वसामनुसापिनकार्याकिं पुनः साक्षात्। अतस्तत्कलधर्मावश्यकर्तव्या तत्राप्यत्र
 मविरुद्धं न कार्याः देशाचाराः कुलाचारायनुविध्यतिविशेषेन इति स्मरणं। अथ
 विदिका निर्णयत इत्युत्तीर्णं कालचाह। विदिका विरचयेद्यथा तदास्यादियं प्रविशत
 अदक्षणे॥ अथ जना प्रिययवा शिवलिकाषणवत्रिदिवसेषु नाग्रतः॥ १२॥ रघो हस्तानिर्विदि
 कं नारदादिसिद्धं ज्ञेयं॥ इत्यादी विवाह उत्सवां आरंभकालमाह॥ स्फुरिति जना आया म
 रूपः मंतायास्त्रीजना अय इत्यमरः यवा मिः यवा वापः अंकरार्पणमिति यावत्तत्तत्कार
 रः शोभकस्मृत्यादि प्रकृतं वर्णकाः लोकप्रसिद्धाः अथ विशेषाः यथा वर्णकारंगवत्याद
 यः एतदुपचारलक्षणेन दलनकंडनद्वारकादिगृह्यते। एतानि अग्रतः पूर्वाग्रदिनमारु
 त्पष्टनवत्रिषष्टनवत्तीयेषु दिवसेषु न स्फुरति पश्चादपि तद्द्वारा न कंच ज्ञेयं के
 चिन्नुनवेदिनं अतमाहः देशाचारतो व्यवस्था॥ अथे प्राणी पूजादिकमाह॥ कस्य को
 क्तविधिवत्फलो मजा पूजनं युवतिः समाचरेत्। अति चाशुभं मविघ्नमातता माह्व
 त्तकलकर्मज्ञांतयः॥ पूजायुवतिनिः सुवासिनीनिः स हिताय युवतिः कस्य का उक्तवि
 धिवत्तत्तुत्तगामधेयपत्नी धर्मात्पुनरुदयुलक्षणावयवापित्यादिना ज्ञातं का इति क्तविधि

७८

ना। प्रलोभो जाता प्रलोभजा इन्द्राणी। तस्याः पूजनं समाचरेत् अथ मातृकादि पूजा संतीति मा
 तरो विविधाः देव्या मानुष्येति तत्र देव्यो गौरपमेत्यादयो ब्रह्मा माहेश्वरीत्यादयः मानुष्या
 मातृमातामह्यदयश्चनुविंशतिमाता कान्तासां यज्ञः पूजादिकं कुलकर्मज्ञांतयः ताः अ
 विघ्नजाततताः तत्तु विस्तारे निर्विघ्ननिष्पादयता अशुभं हन्ति। नाशयन्ति। च स मुच्यते।
 प्रलोभजा पूजनं च अशुभं हन्तीत्यर्थः॥ अतः शचीमातृका पूजादिकं अवश्यं कर्तव्यमिति ना
 वः॥ इति श्री प्रकलागमाचार्यप्रमिश्राध्यायः॥ ॥ अथ वरवधू प्रश्नाध्याय आरम्भात्॥ त
 त्रादौ वधू प्रश्नाह॥ कर्मायत्तु सहजस्मरणो मृगं कं। स्त्रीसुं स संगमयिता यत्ति जीवह
 तः स्वक्षीणि शुक्रं शिष्टं युतानि कन्या। लक्ष्म्या वधूदृष्टकारणं न वीत्राकावा॥ वसंतति
 लकाः॥ ५॥ अस्माकमस्याः कन्या लालातेन विष्पतिनवत्यस्मिन् प्रश्नकाले यत्नत
 स्यात्तु ग्राह्यदिकं नो यत्तु सहजस्मरणः दशमिका दशमं च मरुतीयं मशमो मृगं क
 अं जे जीवेन शुक्लं दृष्टं सदा स्त्रीसुं स संगमयिता स्यात्। स्त्रीसुं स विसत्तु गदित्वा सा
 धुः तयोः संगं मं स प्रागमं करोतीति स्त्रीसुं स संगमयिता। कन्या लालं करोतीत्यर्थः अथ
 त्यागः कन्यया वरलालं वदे पित्र विज्ञेयावयवांतरमाह॥ स्वक्षीणीति॥ शुक्रं शिष्टं

सादृश्यनियुता निवास चोपलनगतानि। स्वराशयः चंद्रशुक्रशयः कर्कशुलाचप
 नाः कर्कशालः कर्कशालायाः सवति। योगांतरमाह॥ वधूदेति वधूदेहाः प्रमराशयो
 वधूकर्कशदयः। तिषाटहाणि। दकाणां वाजरीशकादा। लनगताः शुक्रशशिदृष्टिपुता
 : कर्कशालः सवति। योगांतरमाह॥ युग्मर्दगौ शशिसिता द्विपदाग नोशस्यातोतदा। ते
 पिछनौतनुमी सप्रमो। नारीनवांशमुदितं स्वचरापरपिस्त्रिण दोगाविलस डचलुनी
 र्दनाजः॥ १२ युग्मर्दगौ सप्रमो शशिसिता वा शिसिता द्विपदाग नोशक्तिला। द्विपदश्यामो
 श्रंगनोशस्य सवकस्यांश एवा। तत्रस्ति तौतनुलमर्दं क्षमाणो पश्येता। तदा तौतदाति
 छनैः सवत्याः कर्कशालः शशिसिता तस्यापि शुनोयूचको। कर्कशालसूचको विसर्गः अत्र
 बलिनाविति शौनकी। एविशेषो स्ति। योगांतरमाह॥ नारीति। उदितं उदयपाक्षलक्ष
 मित्यर्थः। उदितं नारीनवांशस्त्रीनवांशं वधूकर्कशदिकं शशिसिता वक्षमाणो तदापि पितु
 नाविलसुहृतिः। योगांतरमाह॥ स्वचराइति पौपिशुक्रशशिदृष्टिरिकाः अपि स्वचराः
 णक्षगाः समराशिसिताः स्त्रीणां मित्रा निस्त्रिणानिस्त्रि। उंसास्यानश्च स्त्र्याविति नत्र
 विलसंतः स्निग्धाः उज्जलाः प्रकाशमानाः वीर्यताजः सवलाः उदितं नारीनवांशं इति

७७

माणा कर्कशालासि सवका इत्यनुहतिः॥ अथ कर्कशालावरोपलक्षि प्रममाह॥ प्रदेनरो नरदृक्
 एतयोश्च द्विः उंस्वचरेरुपन मंतिनितं विनीनां। यद्यपि गिबालक पृथुपन्तरी गितं मा
 वधूश्चक्षणे तडनेव वधुवरस्य॥ ३ एवं अनेन स्वचीणि शुक्रशशीत्या विधनान
 युक्तः नितं विनीनां स्त्रीणां उपन मंतिनमाग छंति। लक्ष्या नवती तियावत्। कैः नरदृका
 एतयोश्च द्विः उंस्वचरेः नराः विषमराशयो मेष मिशुनाइत्यः ते च ते दृका एतयोश्च द्विः
 नरदृकाणां नरनवांश इति। तानुपश्यंति ते नरदृका एतयोश्च द्विः उंस्वचरे
 उरुप्रयत्नः। नरविनामगुरवः एत उंस्वचरे नवति। स्त्रीश्च स्त्रिकिल शशिसिता। यत्र शशि
 तावुक्तो तत्र उंस्वचरेः ग्राह्याः यत्र स्त्री दकाणः यत्र स्त्री नवांशस्तत्र नरनवांशः। यत्र स्त्री
 राशस्तत्र नराशिरिति। एवमननविधिना उक्त्या एतव कर्कशालावरोपलक्षि इति
 ति॥ अधविमिता नियाद्यिगीति। प्रश्नक्षणे प्रश्नकाल लिगितं भापा लिकाः बालकाः प्र
 सिद्धाः पशुकला गृहपशुगदयः प्रचृतिग्रहणादजिह्वुका मत्तादीनां ग्रहणात्। तेषां यद
 रंजितं चेष्टितं तदवधुवरस्य तावेव नवति। उरस्य व्ययं निश्चयेति पृथुनर्वमोन चत्रं दं
 दं इत्यत्र इति। एतयोर्गं दक्षपि एकत्वज्ञापकादसर्वोपि दं दं विना यणया एकवस्याद

[illegible][illegible]

स्मात्कारणादत उपक्रमेऽतेषा सकल कर्माणां दलनकं उक्तं दीनां अत्र
रजः सः विवाहस्य विवाहस्तदा त्रयं छन्दो दिने म्यात्तु हस्तदिने म्यात्ता पाशविद्यादि
महादोषराहात पत्नव त्रिदिवसे च नाग्रत इति निषिद्धा दस्यदिने च तथा च श्री
पतिः विवाहस्तं निखिलं विवाहन विलाकायेनात्र बलं हि मद्यतेः नन्निषेधापि
चचारकः शुभ इति अध निजन्नतस्यास्य विवाहपटलस्य पूर्वस्थो विशिष्ट माह ॥ ३ ॥
या विवाहपटलं तल्लंबमान स्तोत्रोपमं न सहति न यच्चालनीनि नृदावेन परमभात
पपीड्यमान । रुदावेन नुरमता मिदसन्मति श्रीः ॥ ७ ॥ व संततितका प्राप्ता वाङ्मन्य
न विवाहपटले विवाहफल समूहः न येन तर्केण चालनीनि न सहता हस्तादिना न
चालयि चेराक्येतो आगमप्रियत्वादिति लाघः अत्र विशेष धारण दृष्टंतः तटतितटे
नदीव प्रेलम्बमानः प्रक्षिप्त मूलियायः संबः तुल्य संबः तेन उपप्रीयते तत्तथा यथात
टस्थान लंबमान स्थान स्तोत्रो न चालने सहता चाचित्तत्यधः पत ॥ ८ ॥ विवाहपट
समपीत्यर्थः अत इह मत्या कं रुदावेन नान्विधि ग्राहपटले सन्मति श्रीः अतो विउपा
मार्तः । बुद्धितस्याः श्रीः संपत्तरमतां मुखेन कीडता अत्राहुः कथं नूतपरमतति। प

एषां मतानि। न देव आतपे उभानपि इमान्। तेषां ह्येकं ह्यवति प्रीत्यतीति कथं
यं तावः यथा कश्चन आतेपपी इमान्। वेनेगला सुस्व नरमेता तवत्परमोतिपी इमा
नोऽस्मि नृहंदावेने सुखेनरमता मति। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
रंज॥ इति श्रीमकलागमाचार्यः बभूवर प्रश्नाध्यायः॥ अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
लेकारमाह॥ अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
अपधप्रवर्तनी जनीदने याजिक चक्रवर्ती॥ उपजातिः। नृधजः। नृधजः। नृधजः।
अवर्तशरधजगो। विविधावर्तसे अवर्तशः। कर्षः। विविधः। अवर्तशः।
तस्मिन् विविधावर्तसे विविधवर्तः। इत्यर्थः। जनार्दनानां। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
नो वेदानां तत्वे यावत्तत्वे तद्देवतीति तद्वा॥ अदीचाः। अदीचः। अदीचः।
तयो। न कविधाः। प्रसिद्धाः। तेषां चारित्र्यं। आचारः। तस्य पंधा। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
दीचा चारणार्थं प्रवर्तक इत्यर्थः॥ स्वयमेवात्रिस्वंधपारंगतं। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
इत्यर्थः॥ अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।
अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्। अत्रोतेऽप्रयोगः सम्यक्।

एतन्मार्गः किञ्चासीत्। उदीर्यत तत्तु जदीर्यत्तु धनीयेन स्मिन् गाम्नीति यावत्। एतन्मार्गः
 एतन्मार्गः कश्चन तन्मार्गः किञ्चासीत्। उदीर्यत तत्तु जदीर्यत्तु धनीयेन स्मिन् गाम्नीति यावत्। एतन्मार्गः
 तारः। एतन्मार्गः कश्चन तन्मार्गः किञ्चासीत्। उदीर्यत तत्तु जदीर्यत्तु धनीयेन स्मिन् गाम्नीति यावत्। एतन्मार्गः
 विदोपराजवत्तदित्यर्थः। अकिञ्चावः सुकविर्भयना धनीन व्यूहान् प्रतपेयिषु मर्षय
 यः प्रवाहिः। दिवजराणामुतः सुतपः श्रयः। स्मिन् दृष्टवानि मुनिगवीनि वरुडोहः।
 इदमेतत्तिलका। अस्मिन् दिवजराणामुतः श्रयः। अकिञ्चावः सुकविर्भयना धनीन व्यूहान् प्रतपेयिषु मर्षय
 नृदवावने सुतपः। अस्मिन् मुनिगवीनि वरुडोहः। मुनयो गा इव मुनिगव्यः उपमितेन्या
 प्रतिनृदवः। एतन्मार्गः किञ्चासीत्। उदीर्यत तत्तु जदीर्यत्तु धनीयेन स्मिन् गाम्नीति यावत्। एतन्मार्गः
 वान्किमर्षः। अधयना धनीन व्यूहान् प्रतपेयिषु मर्षयः प्रवाहिः। अधयनस्य अधि
 अधयना धीतं अलंसापिन इति अधयना धनीना अधयनमार्गः। अधिना यत्वा
 विसर्जनापित्यर्थः। आत्मा धानि खेति अतः प्रसन्नित्वे तेषां वृद्धाः मर्षयः। तान् अधिप
 य इव अधिपयः तस्य प्रवाहाः उद्याः। सुहृत्पोयेषां तस्य सुतपः। सुहृत्पोयेः श्रीयतास
 व्यतत तत्रात्रायां अधिपः सुतपोतिः। सेवमानवने मधुगमनेन विज्ञानपयः प्रवाहिस्तर्पे

उगावोऽप्येतान् तद्वत्तु एतन्मार्गः किञ्चासीत्। उदीर्यत तत्तु जदीर्यत्तु धनीयेन स्मिन् गाम्नीति यावत्। एतन्मार्गः
 नृदवावने सुतपः। अस्मिन् मुनिगवीनि वरुडोहः। मुनयो गा इव मुनिगव्यः उपमितेन्या
 प्रतिनृदवः। एतन्मार्गः किञ्चासीत्। उदीर्यत तत्तु जदीर्यत्तु धनीयेन स्मिन् गाम्नीति यावत्। एतन्मार्गः
 वान्किमर्षः। अधयना धनीन व्यूहान् प्रतपेयिषु मर्षयः प्रवाहिः। अधयनस्य अधि
 अधयना धीतं अलंसापिन इति अधयना धनीना अधयनमार्गः। अधिना यत्वा
 विसर्जनापित्यर्थः। आत्मा धानि खेति अतः प्रसन्नित्वे तेषां वृद्धाः मर्षयः। तान् अधिप
 य इव अधिपयः तस्य प्रवाहाः उद्याः। सुहृत्पोयेषां तस्य सुतपः। सुहृत्पोयेः श्रीयतास
 व्यतत तत्रात्रायां अधिपः सुतपोतिः। सेवमानवने मधुगमनेन विज्ञानपयः प्रवाहिस्तर्पे

[illegible]

॥ क्रिष्णरूपाय नमः ॥